

ANADOLU ÜNİVERSİTESİ
AÇIKÖĞRETİM İLE

40 yıl

AÇIKÖĞRETİM İLE YAŞAM BOYU ÖĞRENME HİKÂYELERİ

T.C ANADOLU ÜNİVERSİTESİ YAYINLARI NO: 4339

AÇIKÖĞRETİM FAKÜLTESİ YAYINLARI NO: 3098

AÇIKÖĞRETİM İLE YAŞAM BOYU ÖĞRENME HİKÂYESİ

Bu eser Creative Commons Atıf 4.0 Uluslararası Lisansı ile lisanslanmıştır.

Editörler:

Aras Bozkurt, Hasan Uçar, Serpil Koçdar

Kapak Tasarımı:

Özlem Çayırılı

Dizgi:

Sinem Özmen

Bu çalışma, Anadolu Üniversitesi'nden alınan 29.01.2020 tarihli ve 3588 protokol nolu etik kurul izni alınarak gerçekleştirilmiştir. Çalışmada yer alan hikâyelere anlam bütünlüğünü korumak ve sizlere aktarılan hikâyelerin dokusunu bozmamak adına asgari düzeyde müdahale edilmiştir. Dolayısıyla bazı hikâyelerde anlatım bozukluğu veya yazım hatası gibi yapısal ve biçimsel durumlar olabilir.

***Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum.
Hz. Ali***

Açıköğretim Sistemi'nin 40. Yıl Anısına

Yaşam boyu öğrenme yolculuğunu hiç bitirmeyenlere ithafen...

ÖNSÖZ

Kelimeler bir araya geldiğinde anlam kazanırlar ve hikâyeler bu anlamları bir bağlam içerisinde aktarmak için en etkili araçlardır. Tarih boyunca edindiğimiz bilgileri ve tecrübeleri bir nesilden başka bir nesile aktarmak için kullanıldığımız hikâyeler, duygularımızı ve neler hissettiğimizi anlatmak için de sıklıkla kullanılır. Hikâyeler çoğu zaman bilinçaltımızda yer alan korkularımızın ve umutlarımızın bir dışı vurumudur. Bu bağlamda, bu kitapta hayatımızdaki gerçekleri aktarmada en etkili araçlarından biri olan hikâyeleri Açıköğretim Sisteminde yaşam boyu öğrenme yolculuğuna devam eden öğrenenleri dinlemek, onların sesine kulak vermek, onların sesi olmak ve hatta onların yarattığı bağlamların içerisinde onların gözünden Açıköğretim Sistemini daha iyi anlamak için kullandık.

Bu çalışma kapsamında ele aldığımız hikâyelerin hemen hemen hepsinin kolektif ama tek bir sesle söylediği mesaj şudur: “hayalleri gerçeğe dönüştürme” veya “yarım kalan hayalleri Açıköğretim Sistemi sayesinde tamamlama”. Bu hikâyelerin kahramanları hayallerini gerçekleştirmek için Açıköğretim yolculuğuna başlayanlardır. Kitaptaki hikâyelerin bizlere söylediği bir diğer şey de yaşam boyu öğrenme yolculuğunun hiç bitmediği ve bu yolculuğa çıkmanın hiçbir zaman geç olmadığıdır. Ayrıca, bu kitaba konu olan hikâyeler dışsal engellerin yanı sıra asıl engellerin içimizde olduğunu; eğer ki bizler iç dünyamızdaki engelleri kaldırmazsak dış dünyadaki engellere müdahale edemeyeceğimizi göstermektedir. Bu engeller bazen sevdiklerimiz, en yakınımızdaki insanlar veya uğraşlarımız bile olabilir. Ancak önemli olan bu engelleri aşmak ve kendimizi gerçekleştirmek için azimle bu yolculuğa başlama kararı almaktır.

Bu çalışma ile bir genelleme yapma veya bir sonuca ulaşma amacının ötesinde bu hikâyeleri sizlere birinci elden sunarak hem Açıköğretim Sistemini ve bu sistemin var olma sebebi olan yaşam boyu öğrenenleri anlamanız beklenmekte, hem de bu hikâyeleri okuyarak kendi yorumlarınızı yapmanız amaçlanmaktadır. Bir diğer amaç ise Açıköğretim

Sistemi ile yaratılan katma değeri; başka bir ifadeyle ulusal ekonomiye, toplumsal refaha ve bilgi birikimine sağladığı katkı anlamında Açıköğretim faaliyetlerinin toplum üzerindeki yaygın etkisini gözler önüne sermektir. Açıköğretim Sistemi her ne kadar milyonlara ulaşan kitlesel bir sistem olsa da günün sonunda milyonlar içerisinde bir kişinin bile hayatına dokunabilmiş olmak Açıköğretim Sistemi için önemli bir kazançtır.

Açıköğretim Sistemi merkezine açıklık felsefesini alarak eğitimi daha demokratik hale getirmeyi, sosyal eşitlik ve hakkaniyeti sağlamayı, bilgiyi özgürleştirmeyi amaçlayan bir sistemdir. Nihayetinde asıl önemli olan edindiğiniz bilgiler ve aldığınız diplomalar kadar kendinizi ne kadar gerçekleştirdiğiniz ve öğrenmenin dayanılmaz hafifliği ile kendinizi ne kadar özgürleştirdiğinizdir.

Aras Bozkurt, Hasan Uçar ve Serpil Koçdar

Hayatın Karanlığını Açıköğretimin Aydınlığıyla Yenmek

Anne-babası okul yüzü görmemiş, on üç kardeşi bir ailenin sekizinci çocuğu olarak rahatça söyleyebilirim; Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Sistemi eğitim-öğretim anlamında büyük bir fırsat eşitliği sunuyor. Anadolu Üniversitesi, Türkiye’de Açıköğretime önderlik ederken pek çok kişinin hayatının aydınlanmasına da öncülük ediyor. Bu sistemden mezun olan birçok kişi gibi benim de Açıköğretimin aydınlığıyla gün yüzüne çıkan bir hikâyem var ve bunu sizlerle paylaşmaktan memnuniyet duyuyorum.

Liseye, o zamanki koşullarda, herhangi bir yönlendirme olmadan eve en yakın ve ulaşılabilir bir yerde başlamıştım. Hedefim öğretmen olmaktı. Lisenin son yılında bu hedefim iyice perçinlenmişti. Ama mezun olduğumda, Eğitim Fakültelerindeki kontenjan sınırı ve lise mezuniyet türü nedeniyle öğretmenlik okumak benim için kolay değildi. Ancak, başka bir programa da kayıt olmak istemiyordum. Ben de, o zamanki koşullarda, Anadolu Üniversitesi ile Milli Eğitim Bakanlığı iş birliğiyle Açıköğretim Fakültesinde yeni açılan İngilizce Öğretmenliği Lisans Programına (İÖLP) kaydoldum. Programın ilk iki yılını yüz yüze, son iki yılını ise uzaktan eğitim yoluyla tamamladım ve üniversiteyi okurken yeni hedefim, artık, akademisyen olmaktı. Bu süreçte, hem çalışıp hem okudum. Yabancı dil bilgimi geliştirmek için otellerde resepsiyonist olarak çalıştım. Mezuniyetten sonra, 2005 yılında, mezun olduğum üniversitenin açtığı öğretim elemanı kadrosuna başvurarak üniversitede çalışma fırsatı buldum. Şunu gönül rahatlığıyla söyleyebilirim; hiç kimseyi tanımadan ve yine hiç kimsenin aracılığı olmadan bu sınavlara başvurmuş ve kazanmıştım. Bu sonuç, hayatım boyunca duyduğum en büyük içsel hazlardan biridir. Açıköğretim mezunu bir kişinin diğer mezunlar gibi bir yerlere gelebilmesinin ve bir şeyleri başarabilmesinin göstergelerinden biriydi bu benim için.

Açıköğretim Sisteminde okurken, diğer pek çok öğrenci gibi, kendi kendimin öğretmeni, doktoru ve savcısı olmam gerekti. Çünkü okurken;

kendi kendime çalışma, plan yapma, araştırma yapma, kendi kendimi yönetme, ölçme-değerlendirme ve hatta kendimi motive etmeye pek çok kez gereksinim duydum. Öğretmen olmam gerekti çünkü; dersi anlamak, anlamayı pekiştirmek ve öğrenmek için bu rolün hayati bir önemi vardı. Doktor olmam gerekti çünkü; öğrenme sürecimde aksayan yönleri teşhis etmek, düştüğümde yaralarımı sarmak ve pes etmeden yola devam etmem için bu rolün ve önlüğün önemi büyüktü. Savcı olmam gerekti çünkü; kendi kendimi eleştirmek, ölçmek, değerlendirmek ve hatta bunu olabildiğince tarafsız yapmam gerekti. Bu roller olmadan Açıköğretimde yol almam, hayatın birçok alanında olduğu gibi, biraz zor olabilirdi. Ve iyi ki, bunlar vardı. Ünlü Rus şair ve yazar Aleksandr Puşkin'in deyişiyle "Kendi geleceğinizi yazmak istiyorsanız, kalemi sizin tutmanız gerekir başkalarının değil." Özetle, Açıköğretimde öğrencinin kalemi kendi elinde olmalı.

Şimdi ise yola başladığım, karanlıktaki hedefime aydınlığıyla ışık tutan Açıköğretim Fakültesinde, Uzaktan Öğretim bölümünde bir doçent olarak yola devam etmenin, belki de, haklı mutluluğunu ve gururunu yaşıyorum. Buradan, çoğu zaman öğrencilerin ne hissettiğini ve bazı durumlarda neler düşündüklerini birinci elden deneyimlediğim için biliyorum ve elimden geldiğince bu sisteme katkı sağlamaya çalışıyorum. 2016 yılında Açıköğretim deneyimimi tekrar etmek ve kişisel gelişimime katkı sağlamak amacıyla ikinci üniversite kapsamında Açıköğretime tekrar kayıt olup okumanın, öğrenmenin ve gelişmenin keyfini tekrar yaşadım.

Koca alemde ve dünyada yapabildiğimiz, başarabildiğimiz şeyler okyanustaki bir su damlası kadar bile değil. Ancak, yine de küçük hedeflere ulaşmanın hazzı da büyük olabiliyor. Buna vesile olanlara sonsuz sevgi, saygı ve minnetle. Yaşasın Açıköğretim!

Hasan Uçar, 40, Eskişehir

Yıllardan beri hayalim olan ama imkânsızlıklar ya da iş hayatı sebebi ile önem veremediğim bu sisteme girmekten çok mutluyum. Bana katkı sağlamasının dışında çocuklarıma ve etrafımdaki herkese örnek olduğumu, idol olduğumu hissedebiliyorum. Gururluyum... Fakat “ağaç yaşken eğilir” sözünün ne kadar doğru olduğunu anladım. 20’li yaşlardaki bir öğrencinin bir kerede anlayabildiği bir konuyu tekrar tekrar okumak izlemek durumunda kalmak biraz sıkıntı verse de yine de mutluyum. Fakat ikinci sınavın ardından bir bütünleme sınavı yapılmaması da bence bir hata. Yaşım 57. Bu yaşa gelip de her şeyi biliyorum demenin ne kadar yanlış bir düşünce olduğunu anladım. Çok şey öğreniyorum ve öğrendiklerimi de kullanıyorum. Teşekkür ediyorum.

Anonim, İzmir

Merhabalar, ben Nilgün Kalfa.

İktisat Fakültesi Kamu Yönetimi mezunuyum. İlkokulu bitirdikten sonra maddi olmayan nedenlerden dolayı ne yazık ki okula devam edemedim. Yıllar sonra Açıköğretim Ortaokuluna kayıt yaptırдым. Sonra da Açıköğretim Lisesine... Bu süreçte sadece ders kitaplarımla baş başaydım. Ne dersleri dinleyebileceğim ders videoları vardı ne de dijital materyaller. Sonra Anadolu Üniversitesi Açıköğretim sistemiyle birlikte güzel ailemle tanıştım. Ailem diyorum çünkü ilk defa kitaplarımla baş başa değildim. Artık dersleri anlatan ve merak ettiğim konuları sorabileceğim değerli öğretmenlerim vardı. Dahası neredeyse her ilden arkadaşlarım ve parmaklarımla ucunda her bilgiye istediğim her yerde kolayca ulaşabileceğim dijital bir okyanusa sahiptim. Evet, Açıköğretim sistemi artık benim okyanusum olmuştu. Sağlıkla sinanırken tutduğum dalım, en zor anımda sığındığım limanım, ne zaman kaybolur gibi olsam rastladığım dostlarım hayatıma

hep ışık oldu. Bugün hala sevgiyle hatırladığım anılara sahipsem bunu o güzel aileme borçluyum.

“Yaşam boyu öğrenmede, yeni limanlarda buluşmak dileğimle...”
Hayatımda olan ve ömrüme renk katan herkese sonsuz teşekkürler.

Nilgün Kalfa, 45, Adapazarı

Ben %98 oranında, sağlık raporumda yazdığı şekliyle, fiziksel engelli bir motor nöron kas sinir sistemi hastasıyım. Benim örgün eğitim öğretim hayatım sadece 15 gün devam edebildi. Eğitim almış fakat öğretmen olamamış bir eğitimci olan ilköğretim öğretmenim, sınıfındaki diğer öğrencilerden farklı göründüğüm, engelimi nedeniyle sınıftaki ihtiyaçlarımı karşılaması için annemin desteğine ihtiyacımın olmasından dolayı diğer öğrencilerin ve velilerinin rahatsızlık duyduğu gerekçesiyle öğrencilerinin benim durumumdan olumsuz yönde etkilenmemesi, onların çocuk psikolojilerini koruduğunu ifade ederek beni sınıfında istememesi sonucunda örgün eğitim hayatımı da böylece sonlandırmış oldu. Ben bu 15 günlük örgün eğitim sürecinde okuma ve yazma becerilerine sahip olmuştum. Eğitim hayatımdaki bu talihsiz başlangıç, engel kavramı ile de ilk tanışmam oldu. Uzun süre içime kapanıp sosyal yaşamdan ve tabii ki eğitim öğretimden de kendimi uzaklaştırdım, çocuk yaşta yaşadığım ve bir eğitimci tarafından bu şekilde dışlanmam benim psikolojimi de gerçek anlamda tahrip etti. 20’li yaşlarımda ise kendi değerimin farkına vararak, eğitim yaşamım da buna dâhil olmak üzere her şeye, herkes kadar hakkımın olduğunu ilk önce kendi kendime söyledim. Benden değil bir öğretmenin, hiç kimsenin bu hakkım olan yeni yeni şeyler öğrenmek, bilgilenme ihtiyacımı alamayacağını... Tabii ben yaşamımın kontrolünü başkalarına bırakmadığım sürece yaşam içerisinde bulunan her türlü gelişmeden, ilerlemeden her insan gibi fayda sağlamaya ve faydalı olmaya hakkımın olduğunu fark ettim ve ilk önce geciktiğim eğitim yaşamımda ilerleme

kararı aldım. İlk olarak da okuryazar belgesi almakla eğitim yolunda ilerleyişimi başlatmış oldum. Sonraki süreçte Anadolu Üniversitesi ve tabii ki Açıköğretim Sistemi benim eğitim yolumda hızla geç kaldığım yıllara dair arayı kapatabilmemde benim için bir anlamda cankurtaran gibi oldu. Orta ve lise eğitim hayatımda, o zaman teknoloji hayatımda olmadığı için, ben de ellerim dâhil hiçbir fiziksel hareket becerisine hastalığım nedeniyle sahip olamadığımdan, kitabın her bir sayfasını annemin çevirmesini beklemem gerekiyordu. Deftere ihtiyacım hiç olmadı benim. Daha doğrusu çok fazla ihtiyacım olduğu zamanlar elbette ki oldu. Ellerimi kullanamadığımdan, sayfayı çevirmesi için annemi bekleme zamanlarımda, aynı sayfayı birkaç kere tekrar tekrar okuyarak değerlendirmeye ve bu sayede not alamadığım dezavantajlı durumumu kendimce avantaja çevirmeye, tekrar yaparak öğrenmemi pekiştirmeye gayet ettim. Şimdi bir eğitim danışmanı da olarak diyebilirim ki insanlar kendilerine dair en uygun öğrenme metotlarını kendi imkânları, bazen de benim yaptığım şekilde imkânsızlıklarında keşfedebiliyormuş. Ev hanımı olan annemin çoğu zaman ev işleri ile de bir yandan ilgilenmesi gerektiğinden ya yemek, salçası vb. ya da bulaşık, çamaşır deterjanları gibi ürünlerin kitap sayfalarını süslediği yıllar oldu. Bu süreçlerde 8 yıl bu şekilde eğitim öğretim yaşamımı ilerletebilmiş, artık halen %98 fiziksel olarak engelli ama özgüveni daha yüksek, lise mezunu bir birey olmuştum. Derken üniversite yıllarıma adım atma vakti sonunda gelmişti benim için. Bu zamanı öyle sabırsızlıkla beklemiştim ki; bir anlamda benden çocukluğumda alınmak istenen öğrenme, çalışma yaşamına katılma, üreten, faydalı olabilen ve ağır engel grubunda ailesinin bakımına ihtiyacı olan bağımlı bir bireyden en azından ekonomik anlamda kendi bağımsızlığını kazanmış bir engelli, eğitilmiş kadın olabilmek demektir üniversite okumak ve bir meslek sahibi olmak... O zaman ÖSS olarak da bilinen Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Sınavı'nda, 2009 yılında Celal Bayar Üniversitesi Bankacılık ve Sigortacılık Bölümünü ikinci öğretim, yani örgün ve gece üniversiteye gidip gelmem şeklinde devam ettirebileceğim bir bölümü hiçbir özel ders ya da dershaneye gitmeden kazanmıştım.

Ama sevincim yarım kaldı. Çünkü; benim ailemden ayrı bir şehirde gece okula gidip gelmem mümkün değildi, bir kez daha engel kavramı önümdeydi. Ben inatçı bir yapıya sahibimdir ve inandığım, uğruna gereken çabayı verdiğim hiçbir şeyden öyle kolay kolay vazgeçmem. Yine öyle yaptım ve her ne kadar devam etmemin çok zor olduğunu bilsem de ailemi ikna ettim. O yıl kaydımı yaptırdım, sonra da dondurdum. Belki de bir mucize bekliyordum, o mucize olmadı ama ben daha çok boyutlu düşünebiliyordum. Üniversite kazanabildiğimi deneyimlemiştim. Bir yıl sonra tekrar sınava girdim ve bu kez nerede, nasıl bir eğitim alabileceğimi bilerek sınava girdim. Anadolu Üniversitesi İktisat Fakültesi Kamu Yönetimi Lisans Bölümünü açık ve uzaktan eğitim sistemi ile okumaya başladım. Anadolu Üniversitesindeki öğrenciliğim devam ederken ikinci üniversite diye bir imkân olduğunu öğrendim ve hem Anadolu Üniversitesi hem de Atatürk Üniversitesinde Adalet Ön Lisans Bölümüne kayıt oldum. Atatürk Üniversitesindeki Adalet Bölümü mezuniyetimden sonra yine Atatürk Üniversitesinde, bu kez de Reklamcılık Bölümüne kaydoldum. Anadolu Üniversitesindeki İktisat Fakültesi Kamu Yönetimini bitirdiğimde üç ayrı bölümden mezun olmuştum. Zamanında akranlarımla birlikte eğitim görme imkânımın benden alınmış olması, sanıyorum bende derin bir yara açmış olacak ki okuma öğrenmeye yönelik bir doyumsuzluğa da sahibim. Bu üç bölüm mezuniyeti bana yeterli gelmedi ve Anadolu Üniversitesinde Halkla İlişkiler ve Reklamcılık Lisans Bölümü ile eş zamanlı olarak da İstanbul Üniversitesi (AUZEF) Sosyoloji Bölümü okudum ve mezun oldum. Anadolu Üniversitesinden ağır engel durumumu beyan ederek evden sınava alınma hakkı talebinde bulundum ve kabul edilmesi ile de benim için özellikle havanın çok soğuk ve yağmurlu olduğu günlere rastlayan vize ve final sınavlarına gidip gelme çilesi ortadan kalkmış oldu. Geriye kalan 2 yıl öğrenciliğimde sınav gün ve saatleri arasında iki gözetmen öğretmen sınav kitapçığı ile geliyorlar ve benim okuyup cevapladığım soruları gelen öğretmenlerden işaretleyici görevini üstlenen hocam işaretliyordu. Bu şekilde sınavlarımı tamamlıyordum. Eş zamanlı devam eden İstanbul (AUZEF) Sosyoloji eğitimimde de

Anadolu Üniversitesinin bu evden sınava alma uygulamasını ve benim durumumdaki ağır engel grubunda yer alan kişilerin eğitim öğretim yaşamına bu uygulamanın büyük bir kolaylık olduğunu belirterek emsal gösterdim ve aynı uygulamayı oradan da talep ettim, onay aldım. Lisans anlamında hâlen devam ettiğim İstanbul Üniversitesi (AUZEF) Çocuk Gelişimi Bölümü ile Atatürk Üniversitesi Rekreasyon Bölümünü okumaktayım. Lisans eğitiminin yanı sıra Selçuk Üniversitesinde Bilgisayarlı Öğrenim Teknolojileri Bölümü ile yurt dışında uzaktan eğitim sistemi ile Türkçe olarak eğitim veren Psikoloji alanlarından yüksek lisans mezunu oldum. En son da Anadolu Üniversitesi Uzaktan Eğitim alanında bir yüksek lisans mezuniyetim var. Saymış olduğum ve belki bundan sonraki tüm eğitim yaşamıma ben açık ve uzaktan eğitim sistemi ile devam ettim ve hâlen de gerek öğrenci olarak gerekse çeşitli üniversitelerde üstlenmiş olduğum eğitim danışmanlıklarım esnasında devam ediyorum. Bu nedenle bana Açıköğretim Sisteminin ben ve birçok kişi için ne anlama geldiği sorusuna yanıtlım şöyle olur: Benim için eğitimin her şeye ve her türlü dezavantaja rağmen eğitimde fırsat eşitliği olduğunu gönül rahatlığıyla söyleyebilirim. Bir diğer nokta da benim gibi engelli olduğu için ya da çeşitli yaşam mücadelesi içerisinde eğitimlerine devam edemeyen ve bırakmak zorunda kalan insanlar için Açıköğretim Sisteminin uzaktan bilgiye erişim fırsatının olması, akademik özgürlük, bir meslek edinebilme, bilgiyi alma ve aldığı bu bilgilerin üstüne katarak başkalarına da ulaştırılabilmesi noktasında bir ışık, bir yol rehberliği yapmakta olduğunu düşünüyorum. Benim için Anadolu Üniversitesi ve Açıköğretim Sisteminin bir diğer katkısı da şuydu: Daha yüksek lisans öğrencisi iken değerli hocalarım Prof. Dr. Ali Ekrem Özkul ve Prof. Dr. Cengiz Hakan Aydın'ın bana olan güvenlerinden de cesaret alarak sağladıkları fırsat, imkân neticesinde, ben engellileri tüm topluma görünür kılmak adına bir farkındalık eğitiminin, eğitim içeriklerini de özellikle engellilerin başarı hikâyeleri üzerinden aktarmaya çalıştığım "Engellilerin Farklılıkları ve Başarıları ile Farkındalık" isminde bir eğitimin eğitim danışmanlığını üstlendim. Bu eğitim devam ederken yine aynı eğitim platform üzerinden Anadolu

Üniversitesi AKADEMA'da engelli, hasta ve yaşlı yakınlarına bakım verenlere yönelik de rehber eğitim içeriği hazırladım. Bu iki eğitim sadece başlangıç oldu benim için. Devam eden süreçte bu eğitimleri ve Açıköğretim Sistemini referans kabul ederek Demokrasi Üniversitesi Özel Eğitim Öğretmenliği Bölümü öğrencilerine yönelik de bir seçmeli ders olan "Yaratıcı Düşünme" dersinin misafir öğretim görevlisi unvanı ile eğitim danışmanlığını üstlendim. Bu anlamda Anadolu Üniversitesi ve Açıköğretim Sisteminin benim eğitim yaşamıma ve devamında yapmak istediğim meslek olan akademisyenlik mesleğine bir anlamda ilk adımım, bana bu yolda tecrübe kazanma fırsatını, imkânını sağlayan kurum olduğunu söylemem gerekiyor. Bunu her yerde dile getirmeye çalışıyorum ki; ben bu kadar yarar sağladım, bu faydalar görünür, bilinir olmalı ki çok daha fazla insanın yaşamına, eğitim ve mesleki hayatlarına dokunulabilsin diye düşünüyorum.

Hatice Özkan, 42, İzmir

Gezdiğim dolaştığım yerleri bilinçli gezmeyi, geçmişini öğrenmeyi seven biriyim. Ayrıca siyasete, ülkelerin içinde buldukları durumu hazırlayan geçmişlerine ilgi duyuyorum. Çalışma hayatımın son yıllarında çevremdeki gençlerin Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesine devam edip eksikliklerini hissettikleri eğitimi aldıklarını görünce, ben de benim merakımı besleyecek bir bölüme kaydolmaya karar verdim ve 60 yaşında fakülteniz Tarih Bölümüne kaydoldum. 8. dönemimi okuyorum, çok zevk alarak devam ediyorum. Ders kaynakları çok iyi hazırlanmış, mümkün olduğunca hepsinden faydalaniyorum. Yaşam boyu öğrenmenin önemine inanıyor, bu imkânı sağladığınız için teşekkür ediyorum.

Anonim, Ankara

Yaşım 60, AÖF İş İdaresi mezunuyum. İş hayatıma lise mezunu iken 1979 yılında Adana’da bir tekstil şirketinde personel memuru olarak başladım. Daha sonra 1986 yılında AÖF İş İdaresi Bölümüne girdim ve 1990 yılında mezun oldum. Çalıştığım şirkette personel departmanının değişik bölümlerinde baş memur olarak çalıştım (sicil, tahakkuk gibi). Sonra, 1995 yılında yurt dışına bir holdingin tekstil şirketinde çalışmak üzere Türkmenistan’a gittim. Burada personel şefi olarak 4 yıl çalıştım. 1999 yılının sonunda yurda döndüm ve Kayseri’de bulunan bir mobilya şirketinde personel şefi olarak işe başladım. Daha sonra kariyerimin en son noktasına ulaşarak insan kaynakları müdürü oldum ve buradan emekli oldum. Sonra “AÖF İkinci Üniversite” dikkatimi çekti ve içindeki öğrenme heyecanımla İSG Bölümüne girdim. Bu sene inşallah mezun olacağım bu bölümden. Mesleğime uygun, iş sağlığı ve güvenliği uzmanı olarak çalışmaya devam edeceğim. Ömür boyu öğrenmek için AÖF çok iyi bir imkân.

Anonim, Adana

Ben 36 yaşında, evli, 3 çocuklu bir anneyim. Benim hikâyem şöyle: “Kız çocukları okutulmaz” diye 5. sınıftan alınıp 17 yaşında görücü usulü evlendirilen ama içimde hep okuma isteği olan ve 20 yaşında artık kendi kararlarını verebilen bir birey olduğumun farkına vardıldıktan sonra okudum. Önce ortaokulu açıktan bitirdim. Sonra liseyi açıktan ve daha sonra Çocuk Gelişimi Bölümünü akşam lisesi olarak bitirdim. Üniversite benim için bir hayaldi ama siz benim bu hayalimi gerçekleştirdiniz Siz olmasaydınız asla üniversite okuyamazdım. Size sonsuz minnettarım.

Yasemin Şahbudak, 36, İstanbul

Merhaba... Ben 1967 doğumluyum. Zamanında terör olayları nedeniyle üniversite okuyamadım. Babam istediğim üniversite il dışında olduğu için de devam etmeme izin vermedi. 20 yaşında evlendim. İçimde okuma hevesi asla azalmadı. Aksine daha da güçlendi. Çocuklarım oldu. Oğlum orta okula geldiğinde hem hayalimi gerçekleştirmek hem de oğluma ve kızıma iyi bir örnek olmak için üniversite sınavlarına girdim. Eskişehir Anadolu Üniversitesi Kamu Yönetimi'ne yazıldım. Bütün arkadaş ve aile çevrem "bu saatten sonra hiç mi işin yok, otur evde çocuk büyüt, gez, eğlen" dediler. Hiç kimseyi dinlemedim. 3.yılın sonuna kadar geldim (maddi ve manevi çok zor koşullarda ders çalıştım) 4.sınıfa geçerken az bir puanla kaldım. Tekrar ekstra bir para ödemem gerekmişti. Oğlum da üniversiteye başlayacağı için onun masraflarına öncelik tanıdım ve kendi isteğimle ön lisans diplomamı aldım. Şimdi af bekliyorum. Kalan derslerimi tamamlayıp lisans diplomamı da almak istiyorum. Daha sonra 2. üniversite fırsatı olunca 3 sene önce başka bir hayalim olan Kültürel Miras ve Turizm Bölümünü İstanbul Üniversitesinde bitirdim. Sıkı bir toplum gönüllüsü olarak 2 senedir Uluslararası Arama ve Kurtarma Derneği üyesiyim. Ve kendimi daha da geliştirmek için şu an okuduğum Acil Durum ve Afet Yönetimi Bölümünü tercih ettim. Çok keyif alarak okuyorum. Ben ve benim gibi zor koşullarda okumaya çalışanlar için, "uzaktan eğitim ve açık öğretim" tarifi imkânsız bir nimet. Şimdi af çıkmasını ve yarım kalan lisans eğitimimi tamamlamayı hedefliyorum. Ömrüm ve gücüm yettiği sürece okumayı ve öğrenmeyi asla bırakmayı düşünmüyorum. Bu arada "annecim sen bu yaşta üniversite okuyorsan benim de mutlaka üniversite okumam gerekiyor" diyen oğlum, Anadolu Lisesi sonrası, 2 yıllık yüksek okul, Kamu Yönetimi, (derslerine yardımcı olmak benim için ayrı bir mutluluk olmuştu), yüksek lisans ve doktora tamamladı. En son 2 yıllık Adalet okudu. Şimdi özel hukuk öğrencisi olarak yüksek lisans yapıyor. Kızım da doktorayı tamamlıyor. Benim okuma aşkımanın çocuklarıma da güzel bir örnek teşkil etmesi beni çok

mutlu ediyor. Bence okumanın ve öğrenmenin asla sonu yok ve biz büyükler gençlerimize faydalı yönde örnek olmalıyız. Onlar bizi izliyorlar. Benim bugün geldiğim eğitim seviyesinde emeği ve katkısı olanlardan Allah razı olsun.

Anonim, İstanbul

“Asla vazgeçme! Eğitim ve azim öyküsü”

Bazen insanların hayat hikayesi zorluklarla başlar, benim hayat hikayem gibi... 1997 yılında 7 aylık erken doğarak ve bu nedenden dolayı cerebral palsy adı verilen bedensel bir engellilik meydana getiren bir kronik rahatsızlıkla dünyaya gelmişim. Bundan sonra hem ailem hem benim için zor bir süreç başlamış. Tedavi yöntemi araştırmaları sonrası ilerleyen yıllarda normal engeli olmayan yaşlılarım gibi eğitim öğretim sürecim başlamış. Annemin yardımıyla arkadaşlarımdan hiçbir dışlanma görmeden 8 yıl örgün öğretim görerek mezun oldum. Tabii ki arkadaşlarım gibi tenefüslerde koşup oynayamamak, beden eğitimi dersinde top oynarken onları izlemek ister istemez üzülmemeye neden oluyordu. Ama her ne kadar onlar gibi koşup oynayamasam da “arkadaşlarımdan hiçbir eksiklik yok” diyerek asla vazgeçmedim. 8 yıl örgün eğitimden sonra şehrimde bulunan liselerin alt yapı yetersizliklerinden dolayı (örneğin asansör olmaması nedeniyle) eğitim hayatımın açıköğretim süreci başladı. Her ne kadar arkadaşlarım gibi örgünde okuyamamak beni üzse de asla vazgeçmedim ve Açıköğretim Lisesini arkadaşlarımdan 1 yıl önce bitirdim. Daha sonra onlar son sınıfta okurken ben mezun bir şekilde üniversite sınavlarına hazırlanmaya başladım. 2017 yılında üniversitemizin 30 yılı aşkın tecrübesine güvenerek ve daha önce de Açıköğretim Lisesini okuyup bu sisteme alıştığım için Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi tercih listemde 1. sırada yer alan

Tarih Bölümünü kazandım ve kayıt yaptırdım. Aktif bir şekilde devam ediyorum. En büyük isteğim ve hayalim, mezun olmak. Açıköğretimi örgünle kıyaslayamazsınız ama sayın Açıköğretim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. İbrahim Kaya hocamız ve Sayın Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Fuat Erdal, yaptığı çalışmalarla Açıköğretimi örgün eğitime yakınlaştırmaya çalışıyor. Örneğin bütün derslerin canlı dersi olması ve Açıköğretim Sisteminde yer alan ve üyesi olduğum Tarih Kulübü bunlardan biri aslında. Açıköğretim okuyorsanız elde ettiğiniz başarılarla teknolojinin, internetin de payı vardır. İnşallah en kısa zamanda, asla vazgeçmeyip büyük bir kararlılıkla azim ile okumaya devam edip mezun olmak dileğiyle... Sevgilerimle, saygılarımla...

Göksel İlber, 23, Kırklareli

Bilgi her zaman güçtür, doğru kullanıldığı takdirde. "Açıköğretim Sistemi, yaşam boyu öğrenme sürecime nasıl bir katkı sağladı" sorusuna verebileceğim en iyi cevap, ihtiyaçlarımı karşılayabilecek alanları bulmak oldu. Biliyorsunuz ki insanın doğası gereği birinci amacı yaşamak ve çoğalmaktır. Yaşamak için ise güçlü olmak zorundasınız. Yaşam için gerekli yeme içme barınma gibi ihtiyaçların karşılanması, güvenlik ihtiyaçlarımızdan sonra hayatı daha anlamlı ve sürdürülebilir kılmamız gerekiyor. İşte tam da burada yaşadığımız dünyayı daha iyi anlamaya ihtiyacımız var. Bulduğumuz coğrafyanın kültürü, siyasi yapısı, dokusu gibi birçok unsuru daha iyi okuyabilmek ve ayakta kalabilmek adına pozisyon almamız gerekiyor. İşte burada alacağımız pozisyon sürdürülebilir yaşamın bir parçası. Tıpkı çalışabilmek gibi. İşte bu noktada kendimizi genel ihtiyaçlarımızın dışında geliştirebilmemiz gerekiyor. Kendimizi nereye ait hissettiğimiz çok daha önemli bir hâl alıyor. Çalışma yaşamında öğrendiğiniz bilgiler ne kadar fazla ve bunları ne kadar iyi kullanabiliyorsanız o kademeye daha yakın oluyorsunuz. Yani kendinizi daha iyi hissettiğiniz yerdesiniz.

Sonra öğrendiklerinizi uygulamaya geçiriyorsunuz. Onaylanıyorsunuz. Yaptıklarınızın doğruluğunu gördükçe keyif almaya başlıyorsunuz.

Tam da bu noktada bireyin kendini gerçekleştirme serüveninin son aşamasına geliyorsunuz. Burada sizin için yeni bir yol başlıyor. Öğrendiklerinizi yaşam boyu devam ettirebileceğiniz bir ortam ortaya çıkıyor. Kendi yolunuzu çizebiliyorsunuz. Hayatım boyunca sırf bir üniversite diplomam olsun diye amacım olmadı. Bilakis yaptığım işi daha iyi nasıl yapabilirim düşüncesiyle hareket ettim. Araştırdım. İstedığınız kadar araştırma yapsanız da bilmediğiniz konuları öğrenirken hep bir yerlerde eksiklik olacaktır. Çünkü kaynaklarınızın sınırlı olduğunu bilirsiniz. Kaynakları doğru okumayı, güvenilirliğinden emin olmayı, Anadolu Üniversitesi sayesinde öğrendim. Ders odaklı değil bilgi odaklı bir öğrenmenin doğru olacağı kanısındayım. İşte Açıköğretim Sisteminin bana sağladıklarını, yukarıda bahsettiğim Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisiyle anlatmaya çalıştım. Benim için Açıköğretim Sistemi diplomadan çok daha fazlası.

Önce Adalet, Sosyal Hizmetler, Sosyal Medya Yönetimi ve şimdi de Marka İletişimi Bölümü, tüm bu alanlar şu anda yaptığım işin temelini oluşturuyor. Birbirinden çok farklı alanlar olsalar da hepsinin birbiri ile bağlı olduğunu söyleyebilirim. En azından benim için böyle. Açıköğretim Sistemi beni daha güçlü hâle getirdi. Çünkü bilginin güçlü olduğunu ve bu gücün doğru kullanıldığında bana neler sunduğunu daha iyi anlamış oldum. Belki yetenek, belki de şans, bilemiyorum ama tek bildiğim öğrendiklerimin hayatıma çok ciddi olarak yansması.

Bir sohbet ortamında olaylara farklı yaklaşmayı, daha büyük çapta bakmayı Sosyal Hizmetler Bölümü ile sağladım. Yaptığımız işin âdil ve hukuka uygunluğunu Adalet Bölümünden öğrendim. Dijital ortamı ve pazarlama iletişimini ve markanın ne olduğunu Sosyal Medya Yöneticiliği Bölümüyle öğrendim. Marka iletişiminde ise, bir markanın bir çocuk yetiştirmek gibi olduğunu gördüm. İşin özü, iyi ki varsınız... Saygılarımla...

Yusuf Yılmaz, 41, Ankara

◆

Ailemin okumam için ayıracak bütçesi olmadığından, hem çalışıp hem okuma fırsatım oldu. Dahası AÖF'nin Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesinde hafta sonu eğitimleri vardı. Hafta içi işe, hafta sonu koşarak okula giderdim. Böylelikle bir nevi üniversite ortamını da yaşamış oldum. Tabii işimde ilerledim. Diplomam, öğrendiklerim bana çok şey kattı. Üzerine şu an ikinci üniversitemi okuma şansı buldum ve çok mutluyum. 10 yıldır çalıştığım sektör ile alakalı neden diplomam olmasın dedim ve dersler-materyaller muazzamdı. Bana "okuma" şansı sağladığınız için çok teşekkür ederim. İyi ki varsınız.

Anonim, İstanbul

◆

Yaşım 59. Beşinci üniversiteyi okuyorum. Ufkumun açılmasına vesile oldu. Not için değil, dünyayı tanımak için okuyorum. Zevk alıyorum. Kendime güvenim artıyor. Hedef altıncı üniversite.

Mehmet İnce, 59, İstanbul

◆

31 yaşındayım. İkinci kez üniversite okuyorum. Uludağ Üniversitesinde Uluslararası İlişkiler okudum. Ancak bu alanda bir başarı sağlayamadım. En önemlisi, iş bulamadım. Kendimi de bölümle çok bağdaştırmadım sanırım. 2020 yılı birçok olumsuz olayın meydana geldiği bir yıl oldu benim için. Pandemiden bahsetmiyorum, kendi özel yaşamımda daha çok oldu bu olaylar. Yıllarca çabalayıp bir yere varamamak insanı

karamsarlığa sürüklüyor. Aklıma açıcılık okumak geldi. Neden olmasın dedim. Öğrenmeyi seviyorum, yemek yapmayı seviyorum. Çok fazla şey öğrendim bu şekilde. eKampüs sayesinde katıldığımız canlı dersler bana çok şey kattı. Hem değerli hocalarla geçirdiğimiz vakit hem diğer öğrencilerle olan etkileşimimiz gerçekten hayatımda bir renk oldu. Öğrendiğim her şeyi hayatımda bir şekilde kullanmaya başladım. Yeniden geleceğe dair hayaller kurmaya başladım. Umut etmeye başladım. Umarım bu dönemi de tamamlayıp hayallerime bir adım daha yaklaşmış olurum. Bu fırsatı tanıdığınız için teşekkür ederim.

Anonim, Ankara

Online eğitime hiç sıcak bakmayan biri olarak kaydolmuştum. Ancak her materyaliyle, görsel, işitsel ve canlı dersleri, kitapları, alıştırmaları, özetleri... O kadar nitelikli hazırlanmış ki, çok severek ders çalışmaya başladım, önyargılarımdan kurtuldum. Öğretim üyeleri örgün eğitimden farksız ders anlatıyor; çok ciddi bir emek var. Öğrendiklerimi günlük hayatımda da kullanmaya başladım. 21 yıl bankacılık yaptım ve 43 yaşındayım; mesleğim nedeniyle hafızam gerilemiş, unutkanlıklarım artmıştı. Şimdi hepsinden kurtuldum. Açıköğretim Sistemi, bana kültürel anlamda kazandırdıkları yanında sağlığıma da katkı sağladı. Çevremdeki herkese bu sisteme dâhil olmalarını tavsiye ediyorum. Tüm emek verenlere de çok teşekkür ediyorum.

Anonim, İzmir

AÖF ile tanışmam yanlış hatırlamıyorsam 2000 yılına tekabül etmekteydi. Yaş itibari ile askerlik görevimi yapmam için muayene işlemlerimi olurken, çalıştığım kurumdaki müdürümün teşvikiyle üniversite imtihanına girdim ve hazırlanma imkânım olamadığından, zamanın şartları itibariyle ev ekonomisine katkıda bulunmam gerektiği için sınavlar için yeterli hazırlığı yapamadım. Girdiğim sınavda puanım çok şükür 4 yıllık işletme seçecek derecedeydi. Onu ilk tercih olarak seçip kabul edilmemle açıköğretim hayatım başladı. Yeniden öğrenci olmak hatırladığım kadarıyla çok güzel bir duygu ve güzel bir başlangıçtı. Bir yandan yoğun iş hayatı, bir yandan açıköğretim, 7 yıl gibi bir sürede 2007 yılında mezun oldum. Bu 7 yılın tek nedeni matematik dersi idi. Benim için bütün dersler bir yana, matematik bir yanaydı. En sonunda alınımızın teriyle matematiği de severek bu dersi verdik. 1. sınıf dersi olduğu için onu geçmeden ilerleyemiyordum. O sorun ortadan kalkınca gerisi çorap söküğü gibi geldi. Takıntısız, hepsini hamdolsun verdik ve mezun olduk. Benim için askerliği kısa dönem yapmama vesile oldu. İş hayatımda ise bir devlet kurumunda çalışmaktayım. Yıllar sonra diploma derecesine göre maaş almaya başladığım için üniversite mezunu katsayısına göre maaş almama vesile oldu. Şu anda ikinci üniversite olarak Yönetim Bilişim Sistemleri'ne devam etmekteyim. İlk emri "oku" olan bir dinin mensubu olarak beşikten mezara kadar ilmi öğütleyen ve "ilim Çin'de olsa gidin alın" diyen bir Resulün ümmeti olarak maalesef toplum olarak bu hedeflerden çok uzağız. İşte bu AÖF'nin uzaktan eğitim sistemi bu eksikliği gidermede toplumumuza büyük imkânlar sağlamaktadır. Tüm kurum çalışanlarına, emeği geçen tüm hocalarımıza ve personelinize teşekkürü bir borç biliyorum. Bu hikâyeyi okuyacak kardeşlerimize ayaklarına gelen bu tür fırsatları değerlendirmelerini tavsiye ediyorum.

Hasan Kantar, 41, İstanbul

Ben 1968 öğretmen okulu, 1997 Hacettepe Eğitim Fakültesi mezunu bir öğrencinizim. 51 yıl çalıştıktan sonra emekli oldum. Öğretmenlik yıllarım çok aktif geçti. 8 yıl Almanya’da, 3 yıl Türkmemistan’da (devlet sınavlarını kazanarak gittim) görev yaptım. Yurt dışında ülkemizi temsil etmenin ne kadar önemli ve kutsal bir görev olduğunu daha iyi anladım. Uluslararası ilişkiler zaten oldum olası ilgimi çeker. Emekli olunca bu alanda eğitim almak istedim. AÖF’ye kaydımı yaptırdım. Bu yıl mezun olacağım inşallah Haziranda. Geriye dönüp baktığımda bu sistemin bana kazandırdıklarına inanamıyorum. 74 yaşından sonra bir kurumda resmî görevim olmayacak. Ama bana öyle ufuklar açtı ki bunun karşılığını maddi değerlerle ölçemezsiniz. Öğrendikçe gençlik yıllarımda neler kaçırdığımı fark ettim. Geç olsa da bu yaşta okumak bana büyük bir zevk verdi. Bugünlerde yaşanan olaylara baktıkça olanları daha objektif değerlendirebiliyorum. Çalıştığım eğitim derneğinde hazırladığım bildirilerde artık kimsenin yardımına ihtiyaç duymuyorum. Sınavlara hazırlanmak yaşantıma heyecan kattı. Aldığım onur belgeleri beni gerçekten onurlandırdı. Beynim daha aktif çalışıyor. Canlı derslerde değerli hocalarımız ve genç arkadaşarımla birlikte oldukça, ülkeme dair umutlarım artıyor. Bu sistemi hayata geçirenlere, çok değerli hocalarımıza, emeği geçen herkese teşekkür ederim. İyi ki böyle bir sistem var.

İnayet Çakıtlı, 74, İzmir

Açıköğretim Sistemi için kullanılabilir en iyi cümle “yaşam boyu öğrenme” olsa gerek... Örgün olarak İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümünü bitirdim. Liseden mezun olduğumda seçtiğim bu bölüm hakkında açıkçası en ufak bir fikrim yoktu. Mezun olduğumda da çoğu mezun arkadaşım gibi teorik bilgilerimi pratiğe dökebileceğim bir iş imkânı bulamadım ne yazık ki... Mezun olduğum bölüm aracılığıyla “Sosyal Medya İçerik Yöneticiliği” alanında gelişim

kaydetmeye başladım zamanla. Bu alanda çalışırken esasında “reklamcılık” temelli düşünmem gerekirken ben daha çok insanların bu alandaki bireysel davranışlarına, bireylerin nasıl topluluğa göre ve çoğunluğun fikirlerine göre hareket ettiklerine odaklandığımı fark ettim. Yani uzun lafın kisası “sosyal medya” içerisindeki sosyoloji bilimini gördüm. Sosyal medyada “reklam” yöneticiliğini bırakıp sosyal medyada “sosyoloji” gözlemciliğine başladım ve bu noktada hayatıma “yaşam boyu öğrenme” temelinden yola çıkarak sosyolojiyi ekledim. Bu esnada evlendim, kızım oldu, 4 yaşına bastı ve bu yıl da Sosyoloji Bölümünden mezun olacağım; sonrası yüksek lisans... Yani bir yandan yaşarken bir yandan öğreniyorum ve devam edeceğim:)

Sema Tan, 33, Fethiye

İlkokul mezunu olarak 1999 yılında askerden geldikten sonra 24 yaşında açık ortaokul, daha sonra açık lise, daha sonra AÖF Dış Ticaret okudum. 2008 yılı KPSS’de 88 puanla 360 bin kişi arasında 2800. oldum ve 2009 yılında 34 yaşında iken Sağlık Bakanlığına memur olarak atandım. Memurken AÖF İşletme bitirip Sağlık Kurumları yüksek lisans yaptım. 2019 yılında AÖF Tıbbi Sekreterlik bitirip 2021 yılında kurum içi sınavla sağlık teknikeri oldum. Şimdi 47 yaşındayım ve DGS ile yerleştiğim ve hâlen üst öğrenim olarak AÖF Sağlık Yönetimi okumaktayım. Özetle, Açıköğretim Sistemi benim hayatımı tamamen değiştirdi. Bu sistemin kurulmasında ve benim gibi okumak isteyenlere bu fırsatın oluşmasında emeği olanlara ne kadar teşekkür etsem azdır.

İlker Ölmez, 47, Konya

Tam tamına 32 yıl oldu liseden mezun olalı. Hayatın içine düşmek çok fazla fedakarlık gerektiriyor. Bunlardan biri de üniversite eğitimi. Geçen onca yıldan sonra YKS'ye girdim. Eskiyen bilgilerimi bir yıl boyunca çalışıp tazeledim. Şimdiyse Görsel İletişim Tasarımı öğrencisiyim. Yıllar boyunca kitaplar okuyarak akademik açığımı kapatmaya çalıştım. Sanat, edebiyat hep beni etkiledi ama hiçbir zaman okuma hırsımı, mezuniyet özlemimi gideremedi. Belki şu an iş, aile gibi sebeplerden istediğim başarıyı elde edemiyorum ama sabırlı ve azimliyim. Yüksek lisans yapacağım gün de gelecek. Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Sistemini öğrenci için oldukça faydalı buluyorum. Öğretmenler ile iletişim kurabilmek, zaman zaman canlı olarak onları görmek işin en motive edici kısmı. Öğretmeye yönelik çabalar, verilen emek daha ilk günden hissediliyor. Gelecekte sanal derslikler ve 3D sınavlar gibi uygulamalar ile daha da güçlenecektir. Bugünleri de görmeyi dilerim..

Fuat Murat Büyükmeriç, 50, Aydın

Lisede öğrencilik yıllarımda tarih öğretmeni olmak istiyordum. Şartlar gereği, Türkçe öğretmeni oldum ve şu an Türkçe öğretmenliği yapıyorum. Bu sistem; seneler önce isteğim olan Tarih Bölümünün kapısını açtı. Değerli hocalarımızla ve aktif sistemiyle bilgilerimizi genişletmek çok keyifli. Bu imkânlar için teşekkür ederim.

Gökhan Dağ, 30, Kağızman

1987 doğumluyum. 2004 yılında Adana'da bir liseden mezun oldum. 2005 yılında bir kurumsal market zincirinde çalışmaya başladım. 2006 yılında Açıköğretim İşletme Fakültesine başladım. 2011 yılında mezun

oldum. Okurken çeşitli işlerde ve çeşitli pozisyonlarda çalıştım. 2019 yılında ikinci üniversite olarak Web Tasarım ve Kodlama Programına kaydoldum. Orada okurken bir üniversitenin Öğrenci Bilgi Sistemi ve Elektronik Belge Yönetim Sistemi, otomasyonlarının sistem uzmanı olarak çalışmaya başladım ve iş hayatıma da bu şekilde devam ediyorum. 2005 yılından beri aktif iş hayatındayım. Çalıştığım işle okuduğum bölümün ortak noktalarını buldukça deneyimsel öğrenme yolunda ilerlediğimi düşünüyorum. Birçok çalıştığım kurumda öğrendiklerimi pratiğe dökebilme şansı buldum. İş hayatında yaşananlarla, kitaplarda anlatılanlar arasındaki farkı görebilme şansı buldum. (Şaşırmaya da devam ediyorum.) Öğrenme, ömür boyu devam eden bir süreç. Açıköğretim Sistemini bir diploma olarak değil, öğrenme sürecimde bana önemli kapıları açan bir anahtar olarak görüyorum.

Kadir Nejat Karataş, 34, İstanbul

Ben örgün olarak Felsefe, Açıköğretim olarak İktisat, Uluslararası İlişkiler'i bitirdim. Şu an Tarih bölümünde okuyorum. Açıköğretim bana çok büyük fayda sağladı. İlgili duyduğum alanın bölümünü okurken sistematik ve bütüncül olarak o alanda bilgim ve doğal olarak hâkimiyetimin arttığını ve ilgili literatür ve kaynaklarla ilgili olarak zengin bir bilgi hazinesine kavuştuğumu hissettim. Minnettarlık duygusu içindeyim. Açıköğretimi sadece diploma için ya da öğrenciliği devam ettirmek için yapıp derslere önem vermeyenlerin çoğunlukta olması, üzerinde düşünülmesi gereken önemli bir konudur. Büyük bir eğitim yatırımı olan "açıköğretimin" değerinin yeterince anlaşılmamasının ülkemiz için çok büyük bir kaynak israfı olduğunu düşünüp üzülüyorum. AÖF öğrencilerinin şunu çok iyi kavraması gerekiyor: Örneğin "uluslararası ilişkilerle" ilgili çok fazla kitap okumuş olmama rağmen, bilgiler arasında kopukluk olduğunu, herhangi bir konuda mutlaka eksikim ve boşluklarımın olduğunu

fark ediyordum. Şimdi ise bilgi eksikliğimin farkında olmakla birlikte bölümümle ilgili bilgileri bütüncül olarak düşünebiliyor, eksiklerim için gideceğim kaynakları biliyorum.

Mehmet Tan, 65, İstanbul

Yaşım elliyi geçmiş olmasına rağmen, Açıköğretim Sistemi sayesinde değişik konularda edindiğim bilgilerle hayata daha geniş bir pencereden bakma imkânı elde ettim. Hayatı daha iyi anlayıp algılayabildiğimi düşünüyorum. İkinci üniversite (Sosyoloji) okuyor, dersleri zevkle takip ediyorum. Emek verenlere teşekkür ederim.

Bayram Biçici, 52, İzmir

Sayın eğitim neferleri hocalarımı ve üniversitede çalışan bütün emekçileri saygıyla selamlıyorum. 1980 yılında ilk üniversiteyi kazandığımda çok heyecanlanmıştım. 4 yıl önce başvurduğum ikinci üniversiteye de kabul edilmek beni o derecede gururlandırdı. Açıköğretim Sisteminin küreselleşen ve dijitalleşen dünya konjonktüründe Türkiye'ye taze bir kan ve önemli bir boyut getirdiğini düşünüyorum. Yaşam boyu öğrenme stratejisi bu çağda kaçınılmaz olmuştur. İnsan hakları olarak da bu çağda Atatürk'ün de dediği gibi eşit eğitim hakkı en temel haklardan olarak açıköğretimle güzel bir atılım olmuştur. Kaliteden ödün vermeyen bu ailenin içinde olmaktan memnunum. Bu yıl inşallah mezun olabilirim. Üniversite bana çok şey kattı. Yeni nesli anlama, değişen dünyayı anlama ve uyum sağlama, birikimlerimi paylaşma fırsatı bulmak beni heyecanlandırıyor. Hatta Eskişehir'e gelip mezuniyet törenine katılmayı çok istiyorum. Artık bir açıköğretimli olarak gençlere

ve yurdum insanına artı bakış açılarıyla iletişim ve paylaşım mutluluğu duyuyorum. Herkese esenlikler diliyorum, sevgiler, saygılar...

Semra Bütüner, 58, Ankara

40 yaşındayım ve kadın sağlığı hemşiresiyim. Aynı zamanda akademisyenim. Şu an okuduğum Sosyoloji Bölümü, öncelikle kadını daha iyi anlayabilmemi, kadın sağlığı ile ilgili sorunların sosyolojik boyutlarını fark edebilmemi sağlıyor. Bunun yanı sıra kendimi fark etme düzeyimi artırıyor, çevremde gerçekleşen her türlü olaya bakış açımı da genişletiyor. Hatta okuduğum kitap türlerinin de daha geniş kapsamlı olmasına katkısı mevcut. Bu bölümü bitirdikten sonra yeni bölümler okuyup kendimi geliştirmeye devam edeceğim.

Tuğba DüNDAR, 40, Aydın

Ben bir köy okulunda sadece okuma yazmayı öğrenmiş biri olarak, bütün hayatımı yirmi beş yaşından sonra tanıştığım açıköğretim ortaöğretimden başlayarak, şimdi 56 yaşında burada AÖF'de üçüncü üniversiteyi okuyorum. Bu benim hayatımın anlamı ve bir parçası oldu artık. Bunu yanında iki tane de e-öğrenme sertifikası almış biriyim. İyi ki bu sistem var ve iyi ki ben buradayım. Bu sistemi oluşturan ve katkı sunan herkese teşekkür ediyorum.

Anonim, Bursa

Merhabalar, ben Denizli'den Pernur Özdemir. 52 yaşındayım. “Kızlar okumaz” sözünün revaçta olduğu dönemleri yaşadım. İlkokuldan sonra ailem tarafından okumam engellendi. Elime geçirdiğim okunabilecek ne varsa gizli gizli okurdum. Bu arada dikiş dikmeyi öğrenerek para kazanmaya başladım. Artık okul masraflarımı karşılayabilecektim. Bu şekilde ailemi ikna ederek dışarıdan bitirme sınavlarına girdim. Ortaokul ve liseyi dışarıdan bitirdim. Evlendikten ve bir çocuk annesi olduktan sonra üniversite sınavına girerek 2 yıllık ev idaresi bölümünü okudum. Daha sonra 2 yıllık Adalet Bölümünü bitirdim. Peşinden 4 yıllık İktisat ve 4 yıllık Uluslararası İlişkiler bölümlerini okuyup mezun oldum. Şimdi bir akaryakıt firmasında üst düzey yönetici asistanı olarak çalışıyorum ve hâlen AÖF Sosyoloji Bölümü 2.sınıf öğrencisiyim. Anadolu Üniversitesine, okuyabilme fırsatı sunduğu için teşekkür ediyorum.

Pernur Özdemir, 52, Denizli

Hayallerimi yaşamama olanak sağladı ve olmayanı oldurdu. Benim için okuduğum bölüm bir hayaldi ama gerçek oldu. Bir parça olsun umut verdi ve kendime bir yol çizmemde yardımcı oldu. Öğrencilik hayatım boyunca hep Türk Dili ve Edebiyatı okumak istedim ama olmadı. AÖF'e bu bölümü açtığı ve bizlere bu imkânı sunduğu için teşekkür ediyorum. Kimlerin hayatına tohumlar ektiğinizi bilseniz keşke. En azından benim hayatıma. AÖF benim 2. üniversitem. Mezun olduğum ilk bölümden iş bulamadım. Hiç istemediğim yerlerde çalıştım. Okul okumuş olmama, bir mesleğimin olmasına rağmen ki çoğumuz bu durumlardan muzdaribiz. Kısacası hayaldi gerçek oldu.

Anonim, İstanbul

Çocukluk çağlarımda okula karşı ilgisi ve sevgisi olmayan bir çocuktum. Bu sebeple o dönem zorunlu olan ilköğretimin 8 yılını tamamladıktan sonra eğitim hayatımı sonlandırmayı düşünüyordum. Yine bu sebeple liseyi açıköğretimden okudum. Ardından üniversite isteğim de olmadığı için eğer açıköğretim seçeceği olmasaydı okul hayatım sonlanacaktı. Ailemin ısrarıyla Anadolu Üniversitesi Açıköğretim İlahiyat Ön Lisans Programına yerleştim. Okulu bitirene kadar da eğitimle ilgili görüşlerim hâlâ aynıydı. Mezun olduktan sonra ise bir yıl ücretli öğretmenlik yaptım ve o dönem bazı yaşantılarım hayata bakışımı değiştirdi. Çalışıp kendi paramı kazanmak hoşuma gitmişti. Üstelik çocukluk hayalim olan öğretmenlik mesleğini yerine getirmeye uygun olduğumu keşfettim. Eğitimimi tamamlamaya karar verdim ve DGS ile Gazi Üniversitesi Arapça Öğretmenliği Bölümüne yerleştim. Şu an 3. sınıftayım ve verdiğim karardan çok memnunum. Üstelik ikinci üniversite kapsamında Sosyal Hizmetler okuyorum, yine Anadolu Üniversitesinde. Bu bölümle de beni ben yapan özelliklerimden biri olan yardım etme güdümü bir meslek hâline dönüştürme fırsatı elde ediyorum. Şu an geldiğim noktaya, Açıköğretim Sistemi bir seçenek olarak önümde olmasaydı asla gelemezdim. Önümdeki yıllar ne gösterir bilemiyorum. Ama hayatım boyunca öğrenmeye ve kendimi gerçekleştirmeye devam edeceğimi ve bunda yine büyük bir katkının Açıköğretim Sisteminde gerçekleşeceğini çok iyi biliyorum.

Ayşe Eslem Kafadar, 27, Kadın, İzmir

Açıköğretim Sistemi, tecrübesi ve kaliteli eğitimi ile farklı alanlarda eğitim fırsatları sunuyor.

Önceliklerin farklı olması ve eğitim materyallerinin kısıtlılığı sebebi ile uzun süren İktisat Lisans eğitiminden sonra mükemmel online eğitim materyalleri desteği ile İşletme-Havacılık Yönetimi Bölümünü üç yılda tamamlayıp üçüncü eğitimimi Fotoğrafçılık ve Kameramanlık Ön Lisans son dönemi kalan tek ders ile tamamlamak üzereyim. Bunun yanısıra AKADEMA eğitimlerine de katılarak yirmi kadar sertifika kursu tamamladım. eKampüs ve diğer online imkânlarından faydalanarak eğitim almak sadece kişisel gelişim değil sosyal, ekonomik ve kültürel çok büyük faydalar da sağlamakta. Teşekkürler Anadolu Üniversitesinin vizyonunu oluşturan ve devam ettiren hocalarımıza... İlk önce hocalar olmak üzere sekreteryadan tekniğe, emeği geçen herkese...

Fırat Hayri Çeliköz, 52, Antalya

Öncelikle örgün eğitim alma imkânı olmayan milyonlarca insana bu vesileyle okuma imkânı sunduğunuz için teşekkür ederim. Ben maddi imkânsızlardan dolayı örgün olarak üniversiteye gidemedim. Liseyi bitirip bitirmez iş hayatına atılmak zorunda kaldım. Hep hayalini kurduğum üniversite mezunu olma duygusunu açıköğretim sayesinde yaşadım. Öncelikle Adalet Bölümünü bitirip KPSS ile memur oldum. Daha sonra DGS ile Adalet'ten Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümünü okumaya başladım. Bu yıl o da bitiyor. Ondan sonra da kaymakamlık sınavına hazırlanıyorum. Aynı zamanda tekrar DGS'ye girip Adalet'ten örgün eğitim olan Hukuk Fakültesine geçiş yapmak ise şu anki en büyük hayalim. Daha sonra ise yüksek lisans yapmak için ALES'e hazırlanıyorum. Onu da gerçekleştirirsem lise mezunu bir gençten belki de doktora almış biri olacağım. Yeter ki istek olsun. Sizlerin sayesinde çok daha iyi yerlere geleceğiz. Bu arada 3 çocuk annesi olarak okumanın yaşı ve özel durumu olmaz diyorum. Kaybedecek zamanımız yok, ne

zaman başlarsak o zaman hayallerimizin peşinden sağlam adımlarla ilerleriz. Hep daha iyisi için iyi ki Açıköğretim var diyorum.

Anonim, Adıyaman

Öncelikle merhabalar... Benim hikâyem şu şekilde başladı: Normalde Moda Tasarım mezun öğrencisi olup kendi dalımda uzun bi süre istediğim pozisyonda iş bulamamıştım. Farklı pozisyonlarda işe başlayıp ufak çaplı bi deneyimim oldu. Daha sonrasında işten ayrıldım. Dedim ki "neden farklı bir bölüm okumuyorum?" Okuduktan sonra belki hayatım daha bi değişkenlik gösterir ve kendi sektörümden devam ederim, diye düşündüm. Ama farklı bölüm okumak isterken devamı geleceğine inanmıştım. Neye, nasıl bakarsanız o da size öyle bakar ve muhasebeye geçiş yaptım. Bu sene son senem olacak. Aynı zamanda DGS ile 4 yıllığına tamamlamayı düşünüyorum ve aynı zamanda bu bölümü okurken işimi de buldum. Dedim ki, ben bu alanda devam edip kendimi ilerleteceğim ve şu an yaptığım görev hem muhasebe finans birimi ile çalışıp hem de sekreterlik yapıyorum. Ama tabii ki bu bu şekilde kalacağı anlamına gelmez. Finans Uzmanı ya da Muhasebe Müdürü olmak için başlangıçtır. Demem o ki inanıp başardığınız zaman kazanan siz olursunuz ve hedeflerinize hep bir adım atın. Benim hikâyem bu şekildedir. Şimdiden teşekkürlerimi sunar, iyi günler dilerim.

Tuğçe Sesli, 23, İstanbul

Beni ailem okutmamıştı. Evlenip 3 tane çocuk büyütürken çok yoğun iş, zorlu şartlar arasında içimde yıllarca bir boşluk, bir ukde hissettim.

Bir gün açıköğretimin olduğunu duydum ve ne olursa olsun bu yolda ilerlemek istiyordum. Eşime günlerce yalvarıp ikna ettim. Ortaokulu, arkasından liseyi açıköğretim ile okudum. Gündüz tarlada, gece ders çalışarak, ardından iyi bir puanla üniversiteyi kazandım. İki tane bölüm birden yazdım. Biri Atatürk Sosyal Hizmetler, diğeri Eskişehir Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü. Ortaöğretim KPSS'den memur olarak Tokat'a atandım. Şimdi çalışıyorum. Bir taraftan da üniversiteye devam ediyorum. Yüksek lisans da yapmayı düşünüyorum inşallah.

Şadiye Düzgün, 45, Kırıkkale

1979 doğumluyum. Açıköğretim Sistemi sayesinde önce Kamu Yönetimi Ön Lisans diplomamı aldım, ardından 2019 affı ile 3.ve 4. sınıfları bitirerek lisans diplomamı hak ettim. Çok uzun zamandan beri resim, kaligrafi ve hat sanatı ile uğraşmama rağmen bunu profesyonel seviyeye çıkartmam hayaldi. Bu hayalim de Açıköğretim Sistemi sayesinde 2021-2022 öğretim döneminde 2. üniversite sayesinde, Görsel İletişim Tasarımı Bölümünün açılması ile gerçeğe dönüşüyor. Şu an Görsel İletişim Tasarımı 1. sınıf öğrencisiyim Güzel sanatlar dalının en kapsamlı bölümünü severek ve zevkle okumak bana çok büyük bir haz veriyor. Öğreniyorum ve öğrendiklerimi uygulayarak çevreme bir nebze faydam olduğuna da inanıyorum. Kızım güzel sanatlar lisesine başladı bu sene.

Burhan Bekir Buruk, 43, Burhaniye

Selam... Açıköğretim bana yeniden hayat verdi. Çünkü, açıköğretim benim hayatımda sadece üniversite olarak var olmadı. Ben liseyi de açıköğretimde bitirdim. Ben maalesef okutulmayan kız çocuklarındandım. Kimse benim elimden tutmadı. Ortaokulu bile okumak için küçük yaşta çok büyük savaşı verdim ben. Çünkü babam benim okumamı istemiyordu. Ortaokulu bitirdikten sonra eğitim hayatı benim için bitti. Köyde yaşıyorduk. Ailem beni liseye göndermedi. Ben Antalyalıyım. Şehre taşınabilirlerdi ama bunu da yapmadılar. Yıllar sonra ben Antalya'da işe girdim. Ailem taşınmak zorunda kaldı. 1992 yılı hiç unutmuyorum, Açıköğretim lisesi açılmış. Halamın kızı duymuş. Bana söyledi. Fatih Ortaokulunun bahçesinde küçük bir binadaydı. Ortaokul diplomamı aldım; kuzenimle birlikte koşu koşu kayıt yaptırmaya gittik. Uzun bir sırayı bekledikten sonra kayıt yaptırıldı. Kayıtların son 2 gününe yetişmişiz. Aileme kayıt yaptırdıktan sonra söyledim. Artık onların ne düşündükleri umrumda bile değildi. Çünkü kendi paramı kazanıyorum. Kendim kayıt parasını ödüyordum. İlk kayıt paramı kuzenim ödemişti. Çok az bir miktardı. O zamanlar kayıt paraları az oluyordu. Ama şimdi maalesef yüksek. Liseyi 5 yılda bitirebildim. Hem çalışıp hem ders çalışmak zor oluyordu. "Üniversiteye gideceğim" dediğimde, herkes bana gülüyordu. Ailemin engel olacağını düşünüyorlardı. Üniversite sınavına girdiğimde maalesef sınavdan 157 puan almama rağmen 132 puanla Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Alaplı MYO İşletmecilik Bölümüne yerleştim. Neden 25 puanımın çöp olduğunu araştırdığımda açık lise mezunu olduğum için olduğunu öğrendim. Çok üzülmüştüm. Önce ailem, sonra sistem beni sırtımdan vuruyordu. Olsun, napalım. Aradan yıllar geçti. Evlendim. Çocuklarım büyüdü. Kendime "Hadi Fatma, bir daha çık şu yola" dedim. Tekrar açıköğretimli oldum. İnşallah gelecek yıl okul bitecek. 4 dersim kaldı. Yüksek lisans ve doktora yapmak ve eğer olabilirse işletme profesörü olmak istiyorum. İnşallah bu amacımı gerçekleştireceğim. Aramızda kalsın yine elimden tutan yok. Tek başıma savaşmayı iyi biliyorum artık. Küçük bir çocuk değilim artık. Koskoca bir kadınıyım. Ben bu işi daha rahat başarırım. "Ben işletme profesörü olacağım" dediğimde,

az olsa da eskisi gibi gülenler var ama birçok insan artık bana gülmüyor. Sadece “Ne gerek var” diyorlar. Ben de “Siz anlamazsınız. Sadece izleyin.” diyorum. İşte bu yüzden açıköğretim bana her zaman hayat oldu. 25 puanım çöpe gitmiş olsa da teşekkürler Açıköğretim Sistemi... İyi ki varsınız. Not: Açıköğretim kayıt parasını ödeyemeyecek durumda olan insanlar için bedava olmalı.

Fatma Akan Mandan, 48, Bilecik

Ben 30 yaşındayım. %90 görme engelliyim. 2011 yılında Kocatepe Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü sağlık sorunlarımdan dolayı bırakmak zorunda kaldım. Engelli kadrosunda devlet memurluğuna atandım. Anadolu Üniversitesi AÖF sayesinde hem çalışıp hem okuyorum. Ayrıca eKampüs uygulamasında yer alan videolar sayesinde de zorlanmadan derslerime çalışabiliyorum. Anadolu Üniversitesi AÖF'e biz engelli bireylere sağladığı pozitif ayrımcılıklardan dolayı teşekkür ederim.

Hacer Kır, 30, Afyonkarahisar

Öğrenme faaliyeti bir sevdadır. Ömür boyu devam etmesi gereken bir süreçtir. “Beşikten mezara kadar.” Öğrenme isteği önemli olmakla beraber tek başına yeterli olmamaktadır. Bir sonuca ulaşmak için gerekli mecraların, desteğin, imkânın, zamanın olması ve bilgiye kolay erişim de çok önemlidir. İşte bu noktada kendime baktığımda, merak ettiğim ve öğrenmek istediğim ne varsa Anadolu Üniversitesinin Açıköğretim Fakültesi üzerinden sunduğu eğitimlerle elimin altında olduğunu gördüm. Korona günlerinde, evde kalmak zorunluluğundan

dolayı Anadolu Üniversitesinin bu önemli hizmetleri ve eğitimleri adeta bir kurtarıcı, bir dost gibi imdadıma yetişti. Osmanlıca, Arapça gibi dilleri sayelerinde öğrendim. Şu an İlahiyat Ön Lisans öğrencisi olarak eğitim almaya devam ediyorum. Kısaca AÖF olarak ifade ettiğimiz sistem, bilgi talep edip öğrenmek isteyenler için kurumsallığı, bilgi ve tecrübesi, zengin eğitim içeriği, çok değerli hocaları, çok başarılı eğitim materyali ve altyapısıyla büyük hizmetler sunmaktadır; yeter ki kişi öğrenmek istesin. Kendi adıma Eskişehirli olduğu da söylenen Yunus Emre'nin deyişiyle: "Ballar balını buldum kovanım yağma olsun" diyorum. Bu büyük imkânı bize sunan başta devletime, milletime ve üniversiteme en içten şükranlarımı saygılarımla arz ediyorum.

Fuat İnci, 63, İstanbul

Ben 2008 yılında sağlık meslek lisesinden mezun olmuş, hemşire olarak görev yapan evli ve çocuklu bir kadınken aldığım bir karar neticesinde sizlerle tanıştım. Amacım meslek kariyerimi yükseltmekti. Öncelikle Sağlık Kurumları İşletmeciliği'ni bitirdim. 2.oğlum dünyaya geldi. Çoğu zaman gece 3'te kalkıp ders çalıştım. Hayat şartlarıma göre üniversite okumak zordu. Ama kendimde fark ettiğim inanılmaz bir açılım olmuştu. Kendimi ilgilendiğim bir alanda yetkin hâle getirebileceğim muazzam bilgi ve terminoloji ile donatmaya başlamıştım. Evet ben de örgün eğitimle üniversiteye gitmek isterdim. Okuduğum üniversitenin kampüsünde dolaşmak, arkadaşlarla sohbet etmek, hocalarımla yüz yüze konuşmak çok hoşuma giderdi. Ama insan hayatta her zaman istediğine ulaşamayabilir. Sonra okumaya devam etmeye karar verdim. Ve İşletme Lisans Programını da bitirdim. Artık üniversite mezunu olmuştum. Çalıştığım kurumda evde sağlık hemşireliği yaparken aynı zamanda toplumdaki dezavantajlı vatandaşlarımızın dertleriyle meşgul oluyordum. Ve bu alanda neden eğitim almayayım deyip ikinci üniversite hakkımı kullanarak Sosyal Hizmet Danışmanlığı Bölümünü de bitirdim.

Çalışma sahamda artık olaylara bakışım, kullandığım kelimeler ve problem çözme yeteneğimin arttığını fark etmek beni çok mutlu etmişti. Bu bölümün beni daha yetkin hâle getirdiğini görünce devamını okumak istedim. Ama o dönemler bu bölümünün lisansı açılmamıştı. Kızım dünyaya gelmişti. Artık evli, çalışan ve üç çocuk annesiydim. Fakat benim okuma merakım ve azmim hiç eksilmemişti. Ben de bu sefer ülke ve ülkeler ötesi sosyal olaylara daha derin bakabilmek ve bu konularda da eğitim almak adına Sosyoloji Lisans Bölümüne başladım. Çok keyifli bir eğitim sonrası o bölümü de bitirdim. Sonra sosyal hizmet uzmanlığı lisans tamamlama hakkı verildi, o bölümü de bitirdim. Eskişehir Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi; Sağlık Kurumları İşletmeciliği Ön Lisans, İşletme Fakültesi Lisans, Sosyal Hizmet Danışmanlığı Ön lisans, Sosyoloji Lisans ve Sosyal Hizmet Lisans mezunu olmuştum. 2018 senesinde talihsiz bir kaza geçirdim ve sol kolum kırıldı. Evde raporlu iken internette Karakter ve Değerler Eğitimi alanında tezsiz yüksek lisans programının tanıtımını görünce hemen başvurduğum. Hatta eşim Fatma “yeter artık kolun kırılmış sen hâlâ okumanın derdindesin” demişti. Tüm kayıt işlemlerimi kendim yaparak başvurumu yaptım. O dönemde bu bölüme 40 kişi alınacaktı ve 450 kişi müracaat etmişti. Sosyoloji lisansımın puanının yüksek olması sayesinde 11. olarak programa girmeye hak kazandım. Yine keyifli, verimli bir eğitim aldım. En güzeli canlı derslerin olmasıydı. O dönem arkadaşlarla yüz yüze bir araya gelemesek bile Whatsapp grubumuz hâlâ aktif. Görüşüp bilgi alışverişi yapıyoruz. 28 yıl çalıştıktan sonra emekli oldum. Şimdi de İlahiyat Ön Lisans eğitimi alıyorum. Geçen dönem ailece corona geçirdik. Çok ağır geçirmeme rağmen kendimde ders çalışacak motivasyonu bulup Covid-19 hastalarına ayrılan sınıfta sınavıma girdim. İnşallah bu dönem bu bölümü de bitiriyorum. Bu bölümleri kuran, görev yapan ve biz öğrenciler için her zaman eğitimlerimizi geliştiren sizlere çok teşekkür ediyorum. Siz böyle bir sistem kurmasa idiniz, ben bu alanlarda bu kadar ciddi, detaylı eğitim alamaz ve bu unvanlara ulaşamazdım. Sayenizde 3 ön lisans, 3 lisans ve 1 yüksek lisans yaptım. İnşallah doktora yapmayı planlıyorum. Bu yüzden

doktora programlarınızı takibe aldım. Sosyolog olarak topluma faydalı olabileceğim alanlarda gönüllü görevler alıyor bir nevi devletimden ve milletimden aldığımı tekrar devlete ve milletime vermeye gayret ediyorum. Sadece içimde kalan bir derdi sizinle paylaşmak istiyorum. Ben İstanbul'da ikamet ediyorum. Bu kadar bölüm bitirmeme rağmen, müracaat etmeme rağmen üniversitemizdeki kep törenlerinin hiçbirine davet edilmedim. Bu müracaatımı bu vesile ile yinelemiş olayım. Belki bu sefer davet edersiniz. Ben okuma hevesime, okuma aşkı, ömür boyu öğrenme sevdası diyorum. Ve bana eşlik ettiğiniz, destek olduğunuz için tekrar teşekkür ediyorum.

Fatma Özçelik, 50, İstanbul

Edebiyat okumak, liseden beri hayalimdi. Ama ben işletme okumuştum. İkinci üniversite şansı ile edebiyat okuyabildim. Bu yaştan sonra ne gerek var diyenlere, okumanın yaşı yoktur, cevabını verebiliyorum. Bölümü bitirdikten sonra sunduğunuz fırsatlardan yararlanmaya devam etmek istiyorum. Bence harika bir iş yapıyorsunuz. Çocuklarıma örnek olmamı sağlıyorsunuz. Onlar da arkadaşlarına, annem hâlâ üniversite okumaya devam ediyor, diyorlar. Bence böylece birçok kişiye sayenizde örnek oluyorum. Teşekkür ederim.

Esengül Postgören, 48, Ankara

İlköğrenimimi bitirdim. Ekonomik şartlar nedeniyle yükseköğrenime devam edemedim, çalışmak zorunda kaldım, bu süre içinde okuyamamanın ve bilgi eksikliğinin çok önemli olduğunun farkına vardım. Eğitim ve öğrenimin genişlediği ve kolaylaştığı, ayrıca uzaktan

eğitimin geliştiği, ayrıca bu sisteme AÖF'nin öncülüğünü yaptığı bu sistemden yararlanmak istedim. Şu an 67 yaşındayım ve 2. üniversite okuyorum. Kamu Yönetimi mezunuyum ve 2. üniversite olarak Uluslararası İlişkiler Bölümü son sınıf öğrencisiyim. Çok mutluyum, hayatıma çok şeyler kattı. Çevremdeki insanlardan olumlu tepkiler alıyorum, kendime olan güvenimi kazandım, bugünkü şartlarda okuyamamak kesinlikle bir mazeret sayılmamalı. Her türlü ortamda okuyabilmenin mümkün olduğunu düşünüyorum. Ayrıca okuyamamış veya tahsilini yarım bırakmış tüm gençlerimize tavsiye ediyorum. Bu imkânları bizlere sunan AÖF'nin tüm yetkililerine sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Kıbrıs Gazisi Bilal Ciğerci, 67, İstanbul

2011 yılına kadar ilkokul mezunu bir insan olarak ve okuyamamanın verdiği burukluk ile hayatımı devam ettirirken öncelikle açıköğretim ortaokulunu, sonrasında açıköğretim lisesini tamamlayıp devamında YKS ve DGS sınavlarında da başarılı olarak bugün İşletme Fakültesi İşletme Bölümü son sınıf öğrencisiyim. Burada birkaç kelime yazmak çok kolay. On yıl önceki bana burada olacağımı söyleseler, acı ile gülümser ve çok üzülür, sanırım ağlardım. Hayal bile edemezdim. Burada olmamızı sağlayan başta değerli hocalarımıza ve emeği geçen herkese sonsuz teşekkürler... İyi ki varsınız.

Anonim, İstanbul

Hayatın, manadan ve bilgiden anlam bulduğuna inanırım. İnsan, toplum ve yaşananlar ilgimi çeker. Okuduğum Sosyoloji Bölümünü zihnimde oluşan soruların cevaplarını bulduğum ve daha fazlasını öğrendiğim için seviyorum. Açıköğretim Sistemi bana bu şansı verdi. Ders çalışırken öğreniyor, kendimi farklı ufuklarda hissediyorum. Bazı istenmeyen nedenlerle ara versem de fırsatını bulduğum an tekrar derslerime kavuşuyor, açıköğretim öğrencisi olduğum için mutlu oluyorum. İnsan, toplum, yaşam, sistemler, bilime katkıda bulunmuş kişiler, sosyologlar, keşke ben de toplum için bir şeyler yapsam, hayalini kurduruyor. Çocuklarım küçük, ben ders çalışırken beni örnek alıyor, başarılı olma yolunda ilerliyor. Biz ailece öğrenmeyi seviyoruz, hayallerimiz ve ideallerimiz var. Kim bilir belki bir gün ben de bir eser bırakırım, gelecek nesiller için bir şeyler başarabilirim. Yaşam sürekli değişmekte, gelişmekte, sistemler, insanlar yaşam var oldukça hep olacak. Açıköğretim bana geçmiş ve gelecek arasında köprü oluyor, öğreniyorum. Öğrendikçe ne kadar bilgisiz ve hatta geç kaldığımı görüyorum. Karamsar değilim. Sürekli okuyor, merak ediyor, sorular ve cevapları arasında tüm insanlar gibi hayatıma mana, anlam, hoşluk katıyorum. Yaşım 50 ve ben daha yolun başındayım. Donanımlı bir birey olmak, en azından çevremdeki insanların hayatına "dokunabilen" biri olmak, yaşam boyu öğrenmekle mümkün olacak. Açıköğretim bana bu şansı veriyor. Yaşam devam ediyor ve bilmeye, öğrenmeye her daim açığım. Açıköğretim hayatıma renk, ışık, bilgi hatta keyif-haz veriyor. Tüm sosyologları kıskanıyorum, onlar gibi olma düşleri kuruyorum. Çok müthiş bir keyif. Sınavlara sadece geçme niyetiyle çalışmıyorum. Öyle derinlere araştırmalara dalıyorum ki çoğu kez kitaptaki konudan çok farklı boyutlara geçtiğimi görüyorum, tekrar başa sarıyorum. Çünkü sınav zamanı gelmiş ve ben panikliyorum. Bu heyecanı yaşamak bile, tekrar tekrar dene, duygusu veriyor. Açıköğretime seviyorum. İmkânlarım içinde, boş ve amaçsız yaşamıyorum. Öğreniyorum, kendimi ve insanları, doğayı seviyorum.

Anonim, Denizli

Anadolu Üniversitesinde İİBF İktisat Bölümü 2001 mezunuyum. Karşıma çıkan ikinci üniversite fırsatını değerlendirmek istedim. Pandemi döneminde tekrar öğrenci olmak bana, hem zamanımı iyi kullanmayı hem de genel kültürümü farklı bir alanda derinleştirme fırsatı sundu. Okuduğum bölümle birlikte toprağa, tarıma olan ilgim arttı. Farklı ürünleri bölgede yetiştirebilme cesareti sağladı. Artık ÇKS sistemine kayıtlı bir çiftçiyim. Trakya'da hiç yetiştirilmemiş tıbbi aromatik bitkileri yetiştiriyorum. Çevrede ölmez çiçek yetiştiricisi olmadığı için yağını çıkararak distilasyon tesisini de ben kurmak zorunda kaldım. Bu durum çevre yetiştiricilerin de dikkatini çekti ve bölgede denemek isteyen, alternatif ürün arayan üreticiler tarafından rağbet gördü. Şimdi okuduğum kitaplar ışığında ben de tecrübelerimi başka üreticilere aktarıyorum. Merakla başlayan yolcuğum şu an pek çok internet satış platformunda ürünlerimi satarak markalaşmaya doğru gidiyor. İlgi, merak uyandırıyor ve istekle yapılan her şey yepyeni kapılar açıyor. Ben şuan 42 yaşındayım. Bu yaşımdan sonra çiftçi olmak, fabrika kurmak hayaldi ama gerçek oldu. Genç, yaşlı herkese tavsiyem, hiçbir şey için geç değil! Sağlıkla uyandığımız her yeni gün yeni başlangıçlara gebe. Yeter ki isteyin. Bu fırsatı bizlere sunan üniversitem, Anadolu Üniversitesine en derin şükranlarımla.

Emine Pınar Şimşek, 42, İstanbul

Zamanında babam okutmadı. İçimdeki okuma ve öğrenme aşkı bitmedi, sürekli öğrenme isteği beni araştırmaya, doğru bilgiye ulaşmaya yönlendirdi. Bulduğum kitapları ve merak ettiğim her konuyu araştırdım. Sonra bu bilgiyi diplomalandırmalıyım dedim ve

45 yaşımdan sonra açıktan lise okudum. Üniversite sınavına girdim, kazandım. Şimdi ilahiyat öğrencisiyim. Dil öğrenmek istiyordum, ilahiyat bana ilk adım oldu Arapça için ilk adım. Şimdi yaşı 50. Daha bitmedi, öğrenmenin yaşı yok, 2 yıllık ilahiyat bittiğinde DGS deneyip 4 yıla tamamlamak istiyorum. Beynimi gereksiz ve boş bilgiyle değil, doğru bilgiyle doldurmak için uğraştım hep. Durmak yok, yola devam.

Anonim, Ankara

Pandemi dönemi için çok iyi oldu. Ben 1986 Ege Tıp mezunu, 36 yıllık bir doktorem. Sağlık Yönetimi Bölümüne başladığımdan beri çevremdeki tüm dostlarımla ve hastalarımla beni çok fazla takdir edici davranışlarıyla karşılaştım. Bundan büyük mutluluk duyuyorum. Hayata bakışım bile çok gelişti. Çok teşekkür ederim.

Dr. Müslim Yeşiltaş, 59, İzmir

Örgün öğretimde Diş Hekimliği Fakültesi okudum. Ama hep içimde, keşke şu bölüme gitseydim, dediğim şeyler vardı. İkinci üniversiteyi duyduktan sonra ilk önce İlahiyat, sonra Adalet okudum ve mezun oldum. Şu anda Türk Dili ve Edebiyatı okuyorum. Sağlığım ve ömrüm elverdiği sürece okumaya devam edeceğim. Her okuduğum bölüm bilgi birikimimi artırırken aynı zamanda hayata değişik pencerelerden bakmamı sağladı. 54 yaşındayım ve ömrümün sonuna dek öğrenciyim. İyi ki varsınız.

Ercan Aktürk, 54, Alanya

Gençlik yıllarımda (yani 1978 ve 1980 arasında) lise eğitimini tamamladıktan sonra; girmiş olduğum üniversite giriş sınavlarında yeterli puan alamadığım için herhangi bir yüksek eğitim programına yerleşemedim. Tabii ki o yıllarda yaygın bir derslane ortamı da yoktu, dershaneler 1980'li yıllarda yaygınlaşmaya başlamıştır. Bir de ailemin o günün şartlarında ekonomik gücünün olmayışı da yükseköğretim imkânlarına erişmeme engel olmaktaydı. Doğal olarak ben de erken yaşlarda başka bir mesleki eğitim alarak kısa yoldan hayata atılmak zorunda kaldım. Ama bir üniversitede okuyamamak içimde ukde olarak kalmıştır. 1983 yılında Anadolu Üniversitesi tarafından tabii ki o yıllardaki rektörümüz Prof. Yılmaz BÜYÜKERŞEN'in de çok büyük emek, özveri ve katkılarıyla Açıköğretim Fakültesini hizmete açarak, benim gibi yüksek öğrenim fırsatı yakalayamamış pek çok insanın yükseköğretim yapmasına imkân ve olanak sağlanmıştır. Almış olduğumuz lisans eğitimi sonunda diplomamızın, herhangi bir kısıtlama olmaksızın normal örgün eğitim diploması gibi işlevsel olması sayesinde her yerde geçerliliği sağlanmış oldu. AÖF mezunu olmam sayesinde mesleğimin ilerleyen yıllarında; meslek içi sınavlara girerek kariyerimde çok büyük ilerlemeler ve unvanlar elde ettim. Dahası örgün eğitim veren bir üniversitede tezli yüksek lisans yaparak yine mesleki kariyerime katkısı olmuştur.

Açıköğretim Fakültesini 1982 yılında ülkemize kazandırarak benim gibi o yıllarda çeşitli nedenlerle örgün yüksek öğretim yapamayan pek çok gencin, yetişkinin yükseköğretim yapmasına imkân sağlayan AÖF kurucusu başta Prof. Yılmaz BÜYÜKERŞEN olmak üzere emeği geçen tüm akademik kadroya, hocalarımıza ve çalışanlarınıza gönülden teşekkürlerimi sunuyorum. Ebediyete intikal etmiş olan akademisyen ve hocalarıma da Allah'tan rahmetler diliyorum. Gelecek nesillere de ışık tutma yolunda başarılar dilerim.

Habip Gör, 60, İstanbul

40 yaşında hayata dair, insana dair, kendime dair sorularım ve meraklarıma cevaplar bulmak için felsefeye merak salmıştım. İkinci üniversite kapsamında Felsefe Bölümüne kaydoldum. Pandemide benim için muazzam bir uğraş oldu. Son dönem öğrencisiyim. 4 yılı azimle 3 yıla indirdim. Çok keyif alarak, çok öğrenerek geçirdim. Yayınlarınız ve eKampüs içerikleriniz beni epey tatmin etti. Bazı canlı ders hocalarının donanımı ve aktarımı gerçekten çok iyiydi. Çevremdeki insanlardan bu süreçte öğrendiklerimin neticesinde olumlu anlamda değiştiğimin ve geliştiğimin söylenmesi beni çok mutlu ediyor. Özellikle dipnot olarak film, kitap gibi tavsiyeleri (ders kitaplarında ya da canlı derlerde hocalardan gelen) çok kıymetli buluyorum.

Sevinç Solmaz, 42, Kocaeli

Ben iş hayatımı sonlandırıp emekli olduktan sonra ikinci üniversite olarak açıköğretime kaydoldum. Sokak hayvanlarına ve özellikle köpeklere olan ilgim nedeniyle, onlara nasıl yardımcı olabilirim diyerek bakınırken okumakta olduğum Laborant ve Veteriner Sağlık Bölümünü gördüm ve seçtim. Hem uzun zamandır ilgi alanımda olmayan ancak okuyup öğrendikçe daha da ayrıntısını öğrenmek istediğim biyoloji, genetik ve evrim gibi konuları fark etmek hem de çevremdeki canlılara bir nebze olsun daha faydalı olmama imkân sağlaması açısından bu sisteme minnettarım. Açıköğretim Sistemi ayrıca, neredeyse çocuğum yaşında olan sınıf arkadaşlarının da içinde olduğu birçok kişi ile iletişim kurmama, onların yaşama biçimleri ve düşünme yapıları hakkında bilgi sahibi olmama da fırsat sundu. Öğrendiklerimi onlarla ve

çevremdeki diğer kişilerle paylaşmam konusunda beni heveslendiren bu sistem, sunduğu çeşitli eğitim materyalleri ile çalışmamı da kolaylaştırdı. Öyle ki, okuyup geçtiğim dersleri, çalışma ipuçlarını paylaşabileceğim bir platform arayışına bile girdim. Bunların dışında, sokak köpeklerinin bakım ve tedavilerinin yapılacağı, isteyen köpek sahipleri için köpek oteli olarak da kullanılabilir kapasitede, düzenli veteriner kontrolünde ve benim gibi teknikerlik okuyan gençlere staj ve iş imkânı sunabilecek bir tesis oluşturma hayali kurmamı da yine bu sisteme borçluyum. Umarım günün birinde hayalim gerçekleşir. Keşke açıköğretim ile hayatımın daha erken zamanlarında tanışmış olsaydım. İş hayatı sırasında da genel kültürümüze katkı sağlayacak birçok bölüm ve dersi almak isterdim. Şimdi de istiyorum. Sanırım bu bölümü bitirdikten sonra başka bölümlere de devam edeceğim. Öğrenmenin yaşı da sonu da yok.

Canan Karaca, 51, İzmir Foça

18 yaşındayken, finansal olarak destek aldığım kimsem yoktu. Bütün geçinme sorumluluğu benim üzerimdeydi ve çok minimal para kazanabiliyordum, asgari bile değildi bazı zamanlar. Ekonomik imkânsızlıklar yüzünden asla üniversite okuyamayacağımı düşünürken, açıköğretim bana alternatif bir fırsat sundu. Hem tam zamanlı çalışıp geçimimi sağladım hem okulumu devam edebildim. Bu sayede eş zamanlı olarak hem kariyerimde deneyim kazandım hem de üniversite eğitimime devam edebildim.

Anonim, İstanbul

Ben Anadolu'da çok çocuklu ailede büyümüş bir ağa kızıyım. Maddi varlığımıza bakmayın, akıl fukarası olmak daha da fakirliktir benim için. Bu fukara ortamdan kurtulmak amaçlı erken yaşta evlendim. Ortaokul ve liseyi dışarıdan okudum. Sonra çocuktur, iş hayatıdır, kendimi ihmal ettim hep. Arkeoloji okumayı çok istiyordum. Çocukluğumda bile her toprak kütlesini kazar, içinde çivi ya da vida bulunca dünyalar benim oluyordu. Şu an öğrencinizim nihayet. Üniversite öğrencisiyim ve kendim bile inanamıyorum bazen. 48 yaşındayım üstelik. Bazen cesaret etmek gerekiyor galiba. Maddi zenginlikten kaçtım ve gerçekten çok zor yaşam mücadelesi verdim evet. Şu an 10 yıldır tiyatrocuyum. Hem de İstanbul Barosu Tiyatrosunda YK üyesiyim. Kostümleri bile dikiyorum. Senaryo ve kitap yazıyorum. Haftaya imza günüm bile var. Hem çalıştım hem oğlumu hem de kendimi okuttum sayenizde. Minnettarım. Başka ne diyebilirim ki. Eğitim alanında sunduğunuz bu imkânların kıymetini, değerini, bana verdiğiniz güveni, gücü anlatamam için kelime bulamıyorum. Biliyor musunuz kep töreni bile yapacağız bana:) Çok mutluyum. Sayenizde kardelen oldum. Sevgiyle, minnetle, saygıyla önünüzde eğiliyorum. Kıymetli hocalarımızın yüreğinden öpüyorum.

Nebahat Yıldız, 48, İstanbul

Açıköğretime önce yarım kalan hayatımı tamamlamak için başladım, sonra hayallerimi devam ettirmek için. Önce yarım kalan üniversite eğitimimi bitirip daha sonra da hayallerimi gerçekleştirdim. Açıköğretim sayesinde yaptığım ortalama ile formasyon sıralamasında 5. oldum. Şimdi ise okuduğum bölümü de yine yüksek ortalama ile bitirerek yüksek lisans başvurumu yapacağım. Herkese eşit okuma hakkı sağlayan bu sistemin varlığı her geçen gün gözümde daha da değer kazanıyor ve kazanmaya da devam edecek. Benim hikâyem

mutlu bitecek ve herkesin hikâyesinin de mutlu bitmesini temenni ederim.

Anonim, İstanbul

Gençlikte imkânlar el vermemişti. Simdi çocuklu bir babayım. Sorumluluklarım ve önceliklerim daha fazla olmasına rağmen açıköğretim bana okumayı, kendimi geliştirmeyi, hatta gençlikte alamadığım diplomayı alma imkânı sunuyor. Umarım kariyerime etkisi olacaktır. Emeği geçen herkese teşekkürler...

Anonim, istanbul

“45 yaş üzeri üniversite mi okunur?” yargısını çok kolayca yıkabileceğim bir üniversite ve eğitim ortamıyla karşılaştım AÖF’de. Video kayıtlar, canlı ders kayıtları, kitaplar, hatta özetler ve soru örnekleri, çıkmış sorular, kısaca basılı yayın, sesli kitap derken her öğrenme alışkanlığı ile rahatça öğrenim yapılacak ortamı görünce, geleceğin üniversite altyapısında eğitim aldığımı gördüm ki çoğu özel ya da dereceli okullarda bu ortamların olmadığını söyleyebilirim. Sonuç olarak değil yüksek yaş grubu, alt yaş gurupları için dahi çok avantajlı bir eğitim ortamı olduğunu gördüm. Okuma hayallerini bir köşede tozlanmaya bırakanların hayallerine dönüp gerçekleştirmeleri için çağrı yapmak isterim. Haydi herkes AÖF ile hayallerini tamamlasın. Emeği geçen, tüm katkısı olan bireylere can-ı gönülden teşekkürler... İyi ki varsınız. Saygılarımla...

Hüseyin Uçar, 48, İstanbul

33 yaşında, 1 çocuk annesi, aynı zamanda veri hazırlamacı olarak çalışmama rağmen hâlâ okumak ve kendime bir şeyler katmak adına bu imkânlar, bilgiler, belgeler, çok kıymetli. İstedğim anda, istediğim yerde ders çalışabilmek, bilgi dağarcığımı olanca genişletebilmek büyük bir güzellik. Ve tabii ki hayat boyu öğrenmek gerek yaşadığımız ve nefes aldığımız sürece. Benim hikâyem aslında çok uzun ama şu kadarını söylemek isterim: Hayat boyu öğrenmeyi bize tüm imkânlarınızla sunduğunuz ve benim de hayatıma dokunduğunuz için teşekkürler...

Anonim, Van

İngiliz Dili Eğitimi alanında profesörüm. AÖF Felsefe Lisans Programı okuyorum. Felsefe dalında daha önce keyfî okumalarım olmuştu ancak bu lisans programıyla sistematik, düzenli ve disiplinler arası literatür okuma alışkanlığı kazandım. Akademik görevimin yanında idari görevimde de muhakeme kabiliyetim gelişti. Sonuç olarak kişisel gelişimime katkı sağladığı için AÖF lisans programına teşekkür ederim.

Anonim, Muğla

İstanbul Üniversitesinde İktisat okuyordum. Farklı bir bölümü örgün okumak istediğim için iktisadı bırakmak zorundaydım. Ancak İktisat Bölümünü de çok sevmiştim. Ben de yatay geçişle İktisat

Bölümünü açıköğretimde bitirdim. Diğer okumak istediğim bölümü de örgünde bitirdim. Ancak örgün okuduğum bölümden atanamadım. Açıköğretimde okuduğum İktisat Bölümünden atandım. Şimdi de puanım yetmediği için örgün okuyamadığım Sosyal Hizmet Bölümünü açıköğretimde okuyorum. İnşallah bu bölümü bitirip bu sefer de bu bölümden atanırım.

Anonim, istanbul

Hayat bitmeyen bir öğrenme sürecidir. Hayata öğrenmekle başlar, öğrenmekle bitiririz. 6 yıl önce Açıköğretim Sistemiyle çok güzel bir yola çıktım. Zaten bir üniversite bitirmiştım. Emeklilik günlerim öğrencilik günlerime evrildi. İlk önce Sosyoloji Bölümünü bitirdim. Bitir bitmez ne okumalıyım arayışına girdim. Hep istediğim bir şeydi Arkeoloji Bölümü, o bölüm yoktu ama Kültürel Miras ve Turizm Bölümünü gördüm. Bu yıl ona da başladım. Severek okuyorum. Şimdiden bu bölümden sonra ne okumalıyım diye araştırıyorum. Öğrenmek ve öğrendikçe aslında çok şey bilmediğimizi ve öğrenmenin gerçekten bitmeyen yol olduğunu bir kez daha hatırlattı bana. Açıköğretim sistemine bana bu fırsatı verdiği için sonsuz teşekkürler... Bu sistemle gerek toplum içinde kültürel olarak, gerekse iş yaşamımda daha verimli olduğumu düşünüyorum. Sosyal bir varlık olarak toplum içinde insanlara daha faydalı olduğum kanısındayım. Farkındalığım daha da arttı, bilinç ve algı seviyem daha da yükseldi diyebilirim rahatlıkla. Kısaca, öğrencilik hiç bitmesin, yaşam boyu sürsün mümkün olduğu sürece. İşte benim öyküm...

Fusun Uz, 54, İzmir

Açıköğretim sayesinde hem çalışıp hem istediğim bölümü okuyabiliyorum. Kesinlikle herkesin hayatında 1 kez de olsa örgün öğretim şeklinde üniversite hayatı yaşamayı ve sonrasında başka alanlarda gelişmek istiyor ise açıköğretime yönelmesi gerektiğini savunuyorum. Hem zaman hem de maddi anlamda çok kazanç sağlıyor açıköğretim alternatifi. Toplum tarafından geçerli bir eğitim ve üniversite olarak görünmese de aksine daha zor olduğunu düşünüyorum çünkü bire bir, yüzyüze ve uygulamalı herhangi bir durum yok. Canlı ders kayıtları ve PDF'ler ile öğrenmek, bu bilgiler ile ilerlemek zorunda kalıyorsunuz. Açıköğretim ile Laborant ve Veterinerlik Bölümünü tesadüfen görerek tanıştım. Zaten zor olan bir bölüm, açıköğretimde daha da zorluyor aslında öğrencileri. Fakat hep veterinerlik okumak istemiştin ve şu an hem iş hayatı hem okul olarak sadece hayaldi, açıköğretim sayesinde gerçekleşti hayalim :)

Anonim, İstanbul

Açıköğretim Sistemi sayesinde İktisat Lisans Programı mezunu olarak meslek yaşamıma örgün öğretim mezunları ile aynı statüde devam etme fırsatı elde ettim. Emeklilik sonrasında ise ikinci çalışma hayatıma devam ederken ilgi alanıma giren farklı bir programda yeniden öğrenim görme imkânına sahip oldum. Okumayı, yeni bilgiler edinmeyi çok seven bir insan olarak Açıköğretim Sistemi sayesinde çalışma hayatı ile öğrenim hayatını birlikte sürdürebilme imkânı buluyorum. Bu imkândan yararlanırken de sınırlı kontenjanı olan merkezî yerleştirme sisteminde kendilerine yer bulmaya çalışan ortaöğretimden yeni mezun olan gençlerin ihtiyacı olan kontenjanı işgal etmemiş olduğum için mutluyum. Hâlen öğrenim gördüğüm programdan da mezun olduktan sonra ilgi alanıma giren yeni bir programda daha öğrenim görmek niyetindeyim.

Anonim, İstanbul

Ben Üniversite okuyabildiğim için çok mutluyum çünkü zamanında derslerim çok iyi olmasına rağmen okuyamamıştım. Şimdi ise Açıköğretim Sistemi sayesinde okuyabiliyorum hem de aynı istek, aynı heyecanımla. Çocuklarıma da çok iyi bir örnek olduğumu düşünüyorum. Çocuklara sürekli bir şeyler söylemektense davranışlardan daha çok etkilenip daha iyi öğrendiklerini görüyorum. Sistemi çok beğeniyorum, bu sezon kitaplarımız da çok erken geldi. Çok mutluyum. Şimdiden ikinci üniversite hayali kuruyorum. Bilgi çağındayız ve herkesin kendisi için bir şeyler yapması gerektiğini düşünüyorum. Herkese tavsiye ediyorum.

Anonim, Almanya

Bundan sanırım 6 yıl önceydi. Biri bana “Kızım benden utanıyor, ergenlik işte, lise mezunu olmamı kaldıramıyor” demişti. O gün karar verdim okumaya. Tabii abimin de desteğiyle. Kendimde başaracak gücü buldum, çocuğumla beraber okudum tüm bölümleri. Kızım doğmadan söz vermişim ona. “Sen ergen olduğunda annen lise mezunu diye utanmayacaksın, sen büyüyene kadar yüksek lisans yapacağım, benimle gurur duyacaksın” demiştim. Bu da bana hırs veriyor. Biraz geç olsa da elimden geleni yapıyorum, şartları zorluyorum. Şartlarım çok ağır. O sırada babam bir hastalık nedeniyle yatalak oldu. Annemin gözleri görmediği için babama bakamadı. Ben hem kızım hem babam hem annemle beraber bunu yapabildiğim için kendimi daha da güçlü hissediyorum. Sizin de sayenizde sonunda başaracağım :) Bir kere ufkum genişledi. Sonra farklı okunabilecek sevdiğim bölümler olduğunu fark ettim, bu bölümü bitirip diğerlerini

okumak için heyecanlandım. Bu sebeple şimdi daha da hevesliyim bitirmeye. Kaldı ki bu bölümü de çok seviyorum. Teşekkürler...

Anonim, Tokat

Farklı bir aile yapısında yetişme anne babaya sahibim ben. Hayatım dört duvar arasında geçti. Kız çocuğu olarak markete bile yollanmadan büyütüldüm. Aileme kızmıyorum, onları bu şekilde yetiştiren ailelerine kıyorum sadece. Üniversite okuyabilmek benim için hayalden bile öteydi. Markete bile gitmeme karşı olan ailem sizce beni başka bir şehirde okula gönderir miydi? Cevabı herkes kendince verdi bile bence. Tüm ortaokul öğretmenlerim potansiyelim olduğunu ve eğitimden uzak bırakılmamın büyük haksızlık olduğunu anlatmaya çalıştı aileme. Liseye de gitmedim ben onu da açıköğretimden okudum. Asla geçmişî özleyen bir insan değilim aslında. Hani biri dese:

+Zamanda yolculuk yapabilsen geçmişe mi gitmek isterdin, geleceğe mi? diye

-Geleceğe! Ne işim var geçmişte.

+Belki bir hatanı falan telafi etmek istemez miydin?

-Bunu geleceğe giderek yapmak isterim, geçmişe bakarak değil. derdim sadece ve o konu orada kapanırdı muhtemelen.

Ama yine de geçmişe gidebilen birileri varsa, siz haber verin bana. Çünkü bir kerecik de olsa lise öğrencisi olup sınıfta diğer insanlarla birlikte olmak isterdim. İyi ya da kötü, ben bu deneyimi tatmak isterdim. Her neyse, sonuç olarak bugün burada bir öğrenciyim. Açıköğretim öğrencisi de olsa üniversite okuma imkânı yakalamış bir insanım. Dört duvar arasında da olsa, bu hayatta en çok "öğrenci olmayı sevdim ben." Teşekkürler AÖF...

Anonim, Adana

Merhabalar, ben 43 yaşında, 3 çocuklu bir anneyim. Bundan 25 yıl kadar önce başörtüsü problemimden dolayı ortaokulu bırakmak zorunda kalmış ve okuyamamanın verdiği eksikliği iliklerine kadar hissetmiş biri olarak yaklaşık 4 sene önce bir arkadaşımın tavsiyesi ve bilgilendirmesi üzerine yaşam boyu eğitim Açıköğretim Sisteminden önce ortaokul, sonra liseyi bitirdim. Bu benim için tarif edilemez bir mutluluk ve bundan sonraki aşama için de ilham oldu. Gerek evlilik, çocuklar, gerekse yaş itibarıyla örgün eğitimi tercih olarak görmediğim için kurtarıcı dediğim ve hayallerime ulaşmamda yardımcı olan Açıköğretim Sistemi bana okumanın yaşının olmadığını ispatlamamda bir fırsat olurken evlatlarımla birlikte ders çalışarak örnek olmamda da yine yanımda oldu. Şunu samimiyetle ifade edebilirim ki bu kolaylık olmasaydı ben bugün hâlâ geçmişime baktığımda oradaki doldurulamaz boşluğun beni üzmesini izleyecektim. Şems-i Tebrizi'nin de dediği gibi "Sözün kıymetini 'lal' olandan, ekmeğin kıymetini 'aç' olandan, aşkın kıymetini 'hiç' olandan öğren." Eğitimin kıymetini de vaktinde elde edemeyenden öğrenmek gerek. Bu fırsatın benim için ne ifade ettiğini hiçbir dilde ve kelimedede anlatmam mümkün değil. Ve bugün bu eğitimi almamda emeği geçen herkese en içten sevgilerimle teşekkür ederim. Ve bilmenizi isterim ki bir yerlerde birilerinin kalbine dokunuyorsunuz. Saygılarımla...

Gülay Sancak, 43, İzmir

İsmim Füsun. 40 yaşımdan sonra, yıllar önce bana verilmeyen okuma hakkımı kullanmak istedim. Fakat örgün eğitim almam, iki çocuğumdan dolayı zordu. Sınava girip açıköğretim bölümlerinden

İlahiyat Bölümünü seçtim. İçime güven geldi. Ders çalışmak, sınavları geçmek beni motive etti. Mutlu hissettim. Beni aciz ve başarısız biri olarak gören eski eşimin o sözlerinin gerçek olmadığını kendim görmüş oldum. İki yıllık mezuniyetten sonra DGS ile lisansımı tamamladım. Ve rüyamda görsem inanmayacağım bir hâle geldim. Öğretmen oldum. Formasyon eğitimimi tamamlamıştım dördüncü sınıfta. Özel okullarda çalıştım. Bu okuma ve başarıma isteği bitmedi. Yine AÖF Tarih Bölümüne kaydoldum. Son dönemdeyim. AÖF'nin sağladığı uzaktan eğitimle iki üniversite bitirmiş olacağım. Bu beni çok ama çok mutlu ediyor. Yaşın bir önemi yok. Yeter ki istesin insan. Bu benim için hikâye değil gerçek bir romandır...

Fusun Aydın, 48, Tekirdağ

Öncelikle ikinci üniversite fırsatını verdiği için, Açıköğretim Sistemine teşekkür ederim. Kişisel kariyerim açısından bakacak olursak, aldığım mesleğim dışı başka alandaki eğitimim iş yaşantımı olumlu etkiledi. Farklı perspektifte bakış açısı kazanmam nedeniyle, karşıma çıkan problem ve zorluklar bilgi ve dinamik düşünce sistemimle kolay aşılmaya başlandı. Çevremdeki insanları üniversite branşlarına göre değerlendirmem ve onlar hakkında daha olumlu düşüncelerim bir anda çevremdeki insanları daha iyi algılamama ve onların sorunlarını daha iyi çözmeme katkıda bulundu. Boş zamanlarımı daha dolu ve verimli değerlendirmeye başladım. Zamanın günümüz bilgi çağında çok önemli kavram olduğunu anlamama ve bu nedenle vaktimi daha kaliteli ve dolu etkilere ayırmaya yönlendim. Pratik zekâ dolayısıyla birlikte geliyor, işlerim daha da kolaylaşıyor. Eğitim sistemini güncel ve kuşaklar arası öğrenerek kıyaslama yapıyor ve insanları daha da iyi algılıyor ve anlıyorum. Eğitim süresince çevreye daha duyarlı hâle geldim. Doğayla baş başa kalmayı ve tabiatın güzelliklerinden faydalanmayı öğrendim, ayrıca çevre dostu birey hâline geldim.

Eğitimde sınır olmadığını ve her insanın ömür boyu eğitim görmesini tavsiye ederim. Eğitimle insan ve toplumlar daha da güçlenir. Eğitim devam edeceğim hobi hâline geldi. Teşekkür ederim, bu fırsatı verdiğiniz için.

Anonim, İzmir

Adım Zekeriya Hacıoğlu. 65 yaşındayım. Orta ve liseyi açıköğretimde üç yılda bitirdim. 4 yıllık Sosyoloji Bölümünü kazandım ve 2.sınıftayım. Öğrenim görmekten büyük keyif alıyorum. Mezuniyetten sonra bir eğitmen veya danışman olarak insanlara faydalı olmak için çaba sarfedeceğim. İnsanın ne kadar yaşadığı değil, nasıl yaşadığı felsefesini destekliyorum.

Zekeriya Hacıoğlu, 65, Bursa

Öncelikle böyle bir hikâyede yer almak istememin sebebi, eğer bir şey yapmak istiyorsan buna hiçbir şeyin engel olmadığını, sadece istediğin şeye odaklanıp bütün enerjini ona harcadığında gerçekleşeceğini tüm insanlara ayırım gözetmeksizin -kadın, erkek, genç, yaş almış farketmez- göstermek istedim. Ben sadece hayalimi gerçekleştiriyorum. Yaşım 55 ama öğrenme yaşımı sorarsanız onda yaşım henüz hayata yeni başlıyor. İnanın bir şeyler öğrenmekten o kadar keyif alıyorum ki üniversitede okuyor olmak bu açıköğretim olsa da ki bu ekstra bir avantaj bana farklı bir özgüven sağlıyor. Hatta başarılı olup yüksek lisans yapıp üniversitede öğretim görevlisi bile olabilirmiyim acaba diye düşünüyorum. Eğer bunu yapamazsam gençlere yardımcı olabileceğim, ellerinden tutup öğrenmekle

kalmayıp öğrendiklerimi onlara da öğretebilmeyi isterim. Yani ben sadece öğrenerek mutluluğumu tamamlamış olmuyorum, öğretmek de inanın muhteşem bir duygu ve mutluluk benim için. Eskişehirli olmak ve şehrimde böyle bir öğretim kurumunun da olması inanın çok gurur verici. Ancak okula gitmek, amfilerde ders yapmak da çok isterdim. Ama hocalarımız istediğimiz zaman okula gelip derslerine katılabileceğimizi de söyledi, bu beni çok mutlu etti fakat pandemi beni bir adım geride bırakıyor maalesef. Yine de uygun bir durumda mutlaka hocalarımızın derslerine de katılacağım. Öğrenmenin ve öğretmenin yaşı yok. Böyle bir imkân sunduğunuz için sizlere çok teşekkür ediyorum ve çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Anonim, Eskişehir

Merhaba, ben İktisat Fakültesi, Maliye Bölümü mezunuyum. Kariyer hayatımın çoğu kısmını ihracat alanında çalışarak geçirdim. Pandemi başlamadan önce Açıköğretim Sistemi olduğunu ve ikinci üniversite olarak okumanın mümkün olduğunu öğrendim ve Anadolu Üniversitesinin derslerine Youtube'da baktım, merak ettim ve hiç bilmediğim başka bir bölümde okumayı denemek istedim. Web Tasarım ve Kodlama Bölümünden ders almaya başladım. Başında her şey zor gelse bile şu an aldığım dersler sayesinde kendime yeni bir meslek imkânı sağlayabildim. Anadolu Üniversitesinde en çok online olarak yürütülen sistemi başarılı buluyorum. Aldığım kararlarım doğrultusunda ulaşmak istediğim amaçlarıma destekte bulunan Anadolu Üniversitesinden çok memnunum. Çünkü Anadolu Üniversitesi ve oradan aldığım dersler hedeflerime ulaşmada yol haritam oldu.

Gulistan Karaman, 36, İstanbul

Merhaba, ben Mert... Ziraat Fakültesi ile başladığım ziraat eğitimini bazı durumlardan dolayı bırakmak zorunda kaldım fakat Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Tarım Teknolojileri ile ziraat okuma sevdami pekiştirmenin mutluluğunu yaşıyorum. Bölümün bana kazandırdığı en önemli şeylerden biri de daha mezun olmadan iş bulmak oldu. Bir fide üretim tesisinde ziraat teknikeri olarak çalışmanın gurur ve mutluluğunu yaşıyorum. Açıköğretimde okumanın örgün öğretimden hiçbir farkı olmadığını öğrendim. Bir diplomadan daha fazlasını kazandıran Anadolu Üniversitesine saygı ve sevgilerimi sunuyorum. İyi ki varsın Anadolu Üniversitesi...

Anonim, Bursa

Sanat ve Tasarım eğitimi aldım ve düşünce, tarih, kitle kültürü bilincini geliştirecek olduğuna inandığım Felsefe Bölümüne kaydımı yaptırdım. Bu ilk senem ve ikinci dönemim. Ders içeriklerinin birbirini tamamlaması anlamında oldukça bilinçli, yılların deneyimi olduğuna inandığım bilgi birikimi beni doğrusu her ders için heyecanlandırıyor ve bir sonraki dönemlerin derslerini almak için sabırsızlanıyorum. Düşünce yapımın bu sürede dahi gelişmeye başladığını, iletişim konuşma bilgi birikimi ile beraber oldukça geliştirdiğini hissediyor ve deneyimliyorum. Bunun yanında sanat ile ilgili olan projelerime içerik bakımından çok doyurucu katkıda bulunuyor. Bölümü bitirdikten sonra (umarım bitirebileceğim) toplumsal olarak da bireysel olarak da ihtiyaçlarımızın aslında ne olduğu ile ilgili daha aydınlanıyorum. Ders içeriklerine uzunca süre dalıp kaybolurken bazen sınav süresine yetişemediğimi belirtmek isterim. Fakat bir düşünsel yol geliyor

kişisel olarak, bundan memnunum. Yani sonuçtan öte yolun kendisi, sürecin kendisi benim için değerli. Sunulan kaynakların bütününe zaman bakımından hakkaniyetli yetişemiyor olmamdan şahsi olarak kaygı duysam da bilgilere tamamen sahip olarak ilerlemeyi planlıyorum. Çok değerli hocalarımla karşılaşıyorum. Online olarak aldığım derslerde kendileri duymasalar da şahsen yüksek sesle sıklıkla ders videolarından sonra teşekkür ederek ayrılıyorum. Açıköğretim Sisteminin birikimi benim için çok tatmin edici. Sunduğunuz olanakların, ders malzemelerinin hepsinden gereği gibi yararlanmaya çalışıyor ve bu birikime ulaşmak için çaba gösteriyorum. Umarım zaman da yardımcı olur. Emeği geçen çok değerli öğretmenlere ve sisteme destek verenlere şükran borçluyum. Bu üçüncü üniversite-fakülte eğitimim. Bir diğerinde eksik kalan ve bütünlenmeyen bilgi birikimimi daha doygun biçimde artırmaya yardımcı olduğunuz için öğrenciniz olarak teşekkür etmeyi borç bilirim. Aldığım eğitimin karşıma çıkaracağı fırsatlara inanıyorum ve en önemlisi kişisel var oluşumu bütünlüyorum.

Emel Var, 50, İstanbul

Merhabalar; ben 2002 DPÜ FTR mezunuyum. Alanımda fizyoterapist olarak 15 yıla yakın severek çalıştım. Bu çalışma esnasında yakın bir arkadaşımın Anadolu Üniversitesinin 2. üniversite imkânından haberdar oldum. Emekli olduğumda hobi gibi yapabileceğim Emlak ve Emlak Yönetimi Bölümünü seçerek 2014-2016 yılları arasında tamamladım. 2016 yazında bir cuma günü mezun olduğumu öğrendim, cumartesi günü ise çalıştığım hastanenin kapandığını öğrendim. Bu bir işaret olmalıydı. Pazar günü düşünerek tekrar sağlık sektöründe yeni bir iş aramak istemediğime ve hazır fırsatım varken yeni bir sektöre atılmak istediğime karar verdim. Tabii bu çok kolay olmadı. 37 yaşımıdaydım ve tanıdığım hiç kimse olmadan sıfırdan bir stajyer

gibi yeni bir meslek dalına atılmıştım. İlk 2 yılımın hayallerimdeki gibi parlak olmadığını söyleyebilirim :) Ama artık bu sektörde 5. yılım, hem kendi gelişimime hem de arkamda bıraktığım eski müşteri-yeni dost ordusuna baktığımda ve iyi ki buradayım diyebiliyorum.

Tabii ben 15 yıl meslek-evlilik-2 çocuk derken unuttuğum öğrenciliğin tadını tekrar keşfettikten sonra durur muyum? Ofisimi ve kendimi bölgemde bir marka hâline getirebilmek amacıyla 3. üniversitem olan yine Anadolu Üniversitesinde Marka İletişimi Bölümünü 2021 yılında bitirdim. 2021-2022 yılında da yine mesleğime hizmet etmesi amacıyla Fotoğrafçılık ve Kameramanlık Bölümüne başladım, gayet de güzel gidiyor. Çevremdeki insanlara ilham ve çocuklarıma örnek olabilmek çok tatminkar bir duygu. Şimdi hedefim; nasıl yapacağımı henüz bilmiyorum ama nasip olursa, alanında 5 yıl deneyimli ve lisans bitirmiş birisi olarak Emlak ve Emlak Yönetimi Bölümünde meslek derslerine girerek meslek adaylarıyla deneyimlerimi paylaşabilmek ve tabii ki de yeni hobiler edindiğimde -mesela tarım gibi- bölümlerini de okumaya devam ederek hayatımı daha anlamlı kılabilmek. Umarım hikâyem okuyanlara da ilham olabilmıştır. Sevgiyle ve sağlıklıla...

Anonim, İstanbul

İlk ve ortaokulu örgün okudum. Liseye gideceğim zamanlar başörtüsü yasağı daha devam ediyordu ve bu nedenle ailem okula gitmemi istemedi. Ben de gitmedim ama bir yanım hep okumak istiyordu. Açıköğretim Sisteminden haberim yoktu. 20 yaşıma geldiğimde bir şey oldu ve ailemden gizli, açık liseye kaydımı yaptım. Bir süre sınavlara gizli katılıyordum. Sonraları babama ve abilerime açıktan okuduğumu anlattım. İlk başta ciddiye almadılar ama daha sonra kararlı olduğumu görünce onlar da bana destek oldu. Liseyi okumaya devam ederken evlilik teklifi aldım ve eşimle okumama destek olması konusunda anlaşmıştık. Köye gelin gittim. Şartlar çok

ağırdı. Çok zorluk çektim ama o zorluklara rağmen okumama hiç ara vermeden YKS'ye girdim. İki yıllık kazandım. Şu an ön lisans İlahiyat 2. sınıftayım. İki çocuk sahibiyim. Rabbin izniyle eğitimime elimden geldiğince devam edeceğim.

Anonim, İstanbul

Açıköğretim Sistemi beni hayallerim olan mesleğe ulaşabileceğim kaçırılmaz bir fırsat oluşturdu.

Örgün olarak devam ettiğim ama sevmediğim bir bölümüm var ve aynı zamanda kısmi zamanlı çalışıyorum. Örgün olarak devam edebileceğim ekstra zamanım yoktu ve eğer AÖF olmasaydı zaman kaybı yaşayacaktım. Bunun önüne geçilmiş oldu. Günün istediğim zamanında, istediğim kadar kullanabildiğim canlı yayın tekrar videoları, test sistemi alıştırmaları, kitap ekleri ile kusursuz bir sistem. Hele ki pandemi sürecinin örgün döneminde online eğitimden aldığım verime kıyasla AÖF fark atarak beni daha motive etti. Okuduğum bölümden ve sunduğu çalışma, tekrar etme sisteminden de çok memnunum :)

Anonim, Bursa

Ben evin tek kızıydım. İlkokulda başarılı olmama rağmen kız çocuğu olduğum için ortaokula gönderilmedim. Bir de ailemin maddi imkânsızlıklarından... Üç erkek kardeşimi bir şekilde "erkek çocuğu okumalı, ev geçindirecek" mantığıyla gönderdiler. Köydeki bütün kızların kaderi aynıydı. Okul ilçe merkezinde olduğu için kızlara güvenmiyorlardı. Ben ilkokulu bitirdikten bir sene sonra sekiz yıllık ve taşınmalı eğitim oldu ama maalesef benim için ve okul arkadaşlarım için

çok geçti. Bizden sonraki bütün kızlar okudu, iş başına geçen oldu. Ben küçük yaşta evlendim ama hep içimde okuma bir şeyler öğrenme aşkı vardı ama elimden hiç bir şey gelmiyordu evde el işi yapmaktan başka. Açıköğretimden haberim yoktu. Köyde büyüyenin nereden haberi olacak? İnternet yok o zaman. Doğuya eşimin tayini çıkmıştı. Orada komşumun “daha senin yaşın küçük, dışarıdan açıköğretim okuyabilirsin” demesi kafamda bir ışık oldu. Çok sevinmiştim. Bunu eşime söyledim, maalesef eşim hayır dedi. Ben senin okumanı, çalışmanı istemiyorum, dedi. Bu arada oğlum iki yaşında. Hayallerim suya düşmüştü. Bir iki sene geçti, eşime yine söyledim, yine hayır cevabı aldım. Çok üzülüyordum. Kendime ilkokul mezunu olmayı konduramıyordum. Benim okuyarlardan nerem eksikti? Ben kalın kafalı değildim. Biri lise, ön lisans mezunuyum dedi mi içim acıyor, bazen üzülüyor, gizli ağlıyordum. Komşular “kurslara gidiyoruz” dedikçe içim gidiyordu. Bir şeyler yapmak, öğrenmek istiyordum ama “diploma istiyor kurs için” dediklerinde susup oturuyordum çünkü benim ilkokul diplomam bile kayıptı. Aileme “araştırın” dediğimde, “baktık evde yok, bulamadık” deyip umursamıyorlardı. Bu arada ikinci oğlum iki üç yaşlarında... Tekrar tayinimiz çıktı. Orada komşular “Kuran kursuna gidiyoruz” dedi. “Ben de geleyim hemen” dedim. Kuran kursuna başladım ama biraz gidince tabii diploma istediler. “Yoksa kayıt yapamayız” dediler. Çok büyük, annem yaşında kadınların vardı, benim yok. Kimi öğretmen emeklisiydi, çok üzülüyordum. Sonra bir arkadaşıma böyle anlatınca üzülmediğimi, açıktan okumamı söyledi. Sen yaparsın ben sana güveniyorum, dedi. Bir de komşumuzun kızını gördüm. “Ben de açıktan okudum. Şimdi üniversite okuyorum. Artık sınava burada da giriliyor. Ben önceden merkeze gidiyordum. Çocuklarla zorlanmazsın” dedi. Bana bir cesaret gelmişti. Eşime söyledim yine kurstan diploma istediklerini. Yoksa kayıt edemeyeceklerini. Komşunun kızının söylediklerini söyledim. Eşim sağ olsun hâlime artık üzüldü ve gitti. Okulum kapanıp taşınmalı eğitim olduğu için diğer okuldan diplomamı aldı. Sonra açıköğretime kaydımı yaptım ama korkuyordum yapabilir miyim diye. Kaç yıl geçmişti aradan. Zaten ilkokulda beş derse bir öğretmen giriyordu. Köye öğretmen

vermiyorlardı. Bildiğimi unutmuştum. Anneme söyledim okula kayıt olduğumu. Şimdi memur olmasan, dedi, okudum da memur olmam kaldı, dedim. Bu arada ilk sınavıma on gün kala annemi kaybettim. Allah'ım bu kafayla ne yapıcım derken Rabbim yardım etti. Önce ortaokul bitti, sonra lise. Çocuk gelişimi lisesine başladım bir sene. Eşim "sen yüz yüze eğitime nasıl gideceksin" dedi. Düz liseye geçtim, bitirdim. Hayalim evde çocuklarla AÖF okumaktı, anca onu yapardım çocuklarla. Örgün okuyamazdım. Üniversite sınavına girdim. Evde çalışmadım. Barajı geçsem yeter diye düşünüyordum. Barajı geçtim. 215 puan aldım. AÖF kesin geliyor diye düşünürken bir açıklandı, hiç bir yere yerleşememiştim. Artık AÖF'nin kontenjanlı olduğunu, her isteyen AÖF okuyamayacağını söylüyordu. Çok üzüldüm, hayal kırıklığı yaşadım. Benden önce daha düşük alanlar istediği AÖF'yi okuyordu. Benim şansım mı bu, diyordum. Pes etmedim, bir sonraki sene yine girdim. 241 puan aldım. Yaşlı Bakım Bölümü yeni açılmıştı. Eşim başa yazmamı söyledi. Sağlık Bölümü iyi olur, dedi. Öyle de yaptım ve Yaşlı Bakım geldi. Belki başkasının tercih etmediği bir bölümdü ama ben çok sevinmiştim. Artık AÖF öğrencisiydim. Bu sefer de artık dört yanlış bir doğruyu götürüyor, dediler. Çok zorlandım. Bölümüm yeni açıldığı için kaynak, eski soru yoktu. Yine pes etmedim. Üç yılda bitirdim. DGS'ye girdim. AÖF Sağlık Yönetimi'ni kazandım ama harcı yüksek olduğu için eşim istemedi. Çok üzüldüm. Bu sefer de ikinci üniversite şansımı değerlendireyim dedim. Onun harç parası daha azdı. Eşim de sağ olsun baktı üzüldüm, ona kaydımı yaptırdı. Şimdi de ikinci üniversite Açık okuyorum. İnşallah onu da bitiririm. AÖF olmasaydı ben örgün eğitime gidemezdim iki çocukla herhalde. Ama bu kadar zorlaştırmaları iyi olur. Şimdi de kitapları vermiyorlar. eKampüsten kitap okumak zor oluyor. Parayla da yüksek meblağ tutuyor alacak olsam. Ben zaten ev hanımıyım, gelirim yok. Yine de teşekkürler böyle bir imkân sunduğunuz için. İnşallah gençlere faydalı olmuşumdur. Kimse pes etmesin, azmetsin, okumanın yaşı yok. Rabbim isteyen herkese nasip etsin inşallah. Şimdi oğlumla beraber ikinci üniversite okuyorum. İnşallah emeklerim boşa gitmez, bölümümde çok atama olur da atanmayı da

nasip eder. Rabbime şükürler olsun bugünleri gösterdiği için. Benim için hayaldi gerçek oldu.

Anonim, Mersin

Merhaba arkadaşlar, ben Hakan, 46 yaşındayım. Evli ve dört kız çocuğu babasıyım. Fransa'da kamyon şoförlüğü yapıyorum. 30 yıl sonra böyle bir fırsatı bizlere sunmanız inanın en çok beni memnun etti. İçimde kalan bir ukde okuyamamak... Okulu bırakmak zorunda kalmak, ayrılmak acı bir deneyimdi benim için. Açıköğretimin böyle bir uygulamasından haberim olunca, neden olmasın, dedim ve başladım. Bazen kitaplardan, bazen de videolardan takip ediyorum. Yapmış olduğunuz sistemle ders çalışmanın yeri ve zamanı her an, her zaman çalışılabilir halde. Teknolojiyi zorlayan ekip arkadaşlarınızla bizler için yorulmanız inanın takdire şayan... Çok teşekkürler, iyi ki varsınız.

Hakan, 46, Paris

Uzman doktor olarak görev yapmaktayım. 6 yıl tıp fakültesi, 5 yıl asistanlık süreci sonrasında bile öğrenmeye ilgim ve merakım hiç bitmedi. Farklı konularda kendimi geliştirmek için okuduğum kitaplar, izlediğim videolar sonrası felsefeye ilgimin arttığını fark ettim ve sistematik bir şekilde öğrenmek istedim. Sınavsız ikinci üniversite benim için harika bir imkân oluşturdu. Bugüne kadar sayısal alanda çalışmış olmam nedeni ile sosyal konularda zayıftım. Öğrendikçe güçleniyorum ve hevesle devam ediyorum.

Anonim, Kütahya

—◆—

Serbest eczacı olarak çalışıyorum ancak mesleğim dışında ilgi duyduğum başka alanlar olduğu için öncelikle hukuk okumaya karar verdim ve üniversite sınavına girdim. Hukuk Fakültesinde okurken sınavsız ikinci üniversite fırsatını öğrendim ve hemen Uluslararası İlişkiler'e kayıt yaptırdım. Zira bu konuda kendimi oldukça yetersiz hissediyorum. Bölümü gerçekten zevk alarak, bir şeyler öğrenerek okudum. Bu arada Hukuk Fakültesinde gördüğüm bazı derslere katkı sunduğunu da belirtmek isterim. Bunun dışında sosyal hayatta konuya ilişkin konuşmalarda söz söyleyebilmeme, düşüncelerimi ifade edebilmeye, yorum yapabilmeme epey katkı sağladı. Hatta mezun olduğumda üzülmediğimi dahi söyleyebilirim. Sonrasında İş Sağlığı ve Güvenliği Bölümüne kayıt yaptırdım çünkü işimden dolayı gerekli olacağını biliyordum. Açıköğretim bana ilgi duyduğum bölümü üniversite sınavına girmeden okuma fırsatı verdi. Hem hayallerimi gerçekleştiriyorum hem de bilgimin üstüne bilgi katarak fikirlerimi ileri sürebiliyorum.

Anonim, Mersin

—◆—

ODTÜ Eğitim Fakültesi 2008 yılı mezunu bir öğretim görevlisi olarak bu sisteme emeği geçmiş tüm meslektaşlarımı ve hocalarımı en içten duygularıyla tebrik ediyor ve hepsine teşekkür etmek istiyorum. AÖF'e başlamadan sahip olduğum pek çok önyargım kırıldı ve beklentimin çok üstünde bir nitelikte ve özende bir eğitim yaklaşımıyla karşılaştım. Çevremdeki pek çok kişiye bunları aktarmaya çalışıyorum. Detaylı, anlaşılır, motive edici, akıcı, emek verildiği ve zaman harcadığı belli bir içerikle ve tasarımla karşılaştım. Görsel-işitsel materyal desteği,

canlı dersler ve ölçme sorularının çeşitliliği akılda kalıcılığı olumlu yönde etkiliyor; hepsi çok faydalı. Bu süreç benim için gerçekten çok keyifli geçiyor, pek çok ders kitabımı sonunda sınavı olduğu için değil, ilgi duyduğum için, zevkle, içsel bir motivasyonla okuyorum. Ayrıca belirtmeliyim ki bu süreç benim AÖF mezunlarına olan saygıyı da arttırdı. Tüm yazarlarımıza, tasarımcılarımıza, emeği geçen herkese tekrar teşekkür ediyorum. Saygılarımla...

Anonim, Isparta

Öncelikle size teşekkürü bir borç bilirim. Allah razı olsun. ben 39 yaşında, üç çocuk annesi bir ev hanımıyım. Açıköğretim Sistemi sayesinde çok şükür mezun olmak üzereyim. Sistemdeki materyaller harika. Hocalarımızın ders anlatımı çok güzel ve çok verimli geçiyor. İyi ki varsınız... Ve diyorum ki üç çocukla ben yapabiliyorsam, herkes yapar. Hayallerimizden vazgeçmeyelim.

Rabia Umutlu, 39, Ankara

Engelli bir vatandaşım. Çalıştığım alanda ilerlememi, bilgi birikimimi, terfi almamı ve toplumda engellilerin de başarabildiğini, tecrübelerimin çoğalması, statü, unvan ve başarı, hayallerimin peşinde koşmayı ve hedeflerime ulaşmamı sağladı. Teşekkürler...

Handan Bilgiç, 50, Sakarya

Hayatımda hiçbir alanda üniversiteyi örgün okuma imkânım olmadı. Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesinde şu an 3. bölümümü okuyorum. İlk tamamladığım bölümle ilgili mezuniyetimin ardından ülkemizin sayılı kurumlarından TBMM bünyesinde garsonluk görevini yapma imkânım oldu. Sadece bu değil. Tamamladığım lisans eğitimi ile arkadaşlarımdan bir adım önde oldum. Hayatım boyunca yılmadan, her alanda kendimi hem ekmeğimi kazanarak hem de eğitimime devam ederek geliştirdim. Zaman oldu kaydımı yenileyecek param olmadı. Bu sebeple mezuniyetlerimi erteledim. Zaman oldu dönemde sadece tek dersten geçebildim. Lakin hiç vazgeçmedim. Şu an eğitimine devam ettiğim Fotoğrafçılık Bölümünde kariyerime devam etmek için ihtisas yapıyorum. Tüm insanlara imkân bulduklarında kitap okumalarını tavsiye ediyorum.

Kadir Durdu, 35, Ankara

Öğrenme sürecinde duvarların kaldırılarak eğitimi talep eden herkes için zaman ve mekân algısının ortadan kalkmasıyla eğitimden istifade edilmesini sağlayan bir sistem. Okuduğum bölüm Sosyoloji olması sebebiyle çok farklı alanlarda okuma yapmama teşvik etti. Öğrenci topluluklarının derslerini izlemeye gayret ediyorum. Çevremde yaşadığım olaylara bakışımda ve yorumlamamda mantıksal ve rasyonel açıklamalar yapmamda, öngörülerde bulunmamda çok ciddi katkısı oldu. Güncel toplumsal hareketleri öğrenmemde ve onlar hakkında araştırma yapmamda, ayrıca sosyal medyada takip etmemde etkili oldu. Özellikle tavsiye filmleri izleme ve kitapları okumaya dikkat ediyorum. Bu benim entelektüel bilgi seviyeme katkı yaptı. Hayata dair birçok bilgiyi barındırdığı için farklı ortamlara girdiğimde bahsi geçen konularda yabancı olmamın önüne geçti. Dahası bir anekdot anlatmak isterim: Doktora birinci dönem öğrencisiyim. Hocamız okumamız için bir kitaptan sorumlu tutmuştu. Kitabın kritiği yapılacağı gün, farklı

bölümden arkadaşlarımız da o dersi alıyor. Dediler ki, kitabın dili çok ağır. Ben de dedim ki “kitap içinde felsefe, psikoloji ve sosyolojik bir içerikle yazılmış ve ciddi okumalar yapılmış bir çabanın ürünü”. Orada fark ettim ki Sosyoloji okumak beni hem teknoloji hem de sosyal bilimlerde ciddi bir okuryazar yapmış. Doktora eğitimi de yapsa bir kişinin farklı okumalar yapmaması ne büyük kayıp. Çünkü yaşadığımız çağ kişinin teknoloji, sosyal bilimler ve bilimsel bilgilerin hepsinin bir arada öğrenileceği bir çağ ve bu eğitimler benim söz konusu durumdan uzak kalmamı engellediği için emeği geçen herkese minnetimi sunuyorum. Şayet bir gün görev yapmak nasip olursa çalıştığım kurumda daha demokratik, daha insani, özgürlüğü ve eşitliği sağlamaya çalışan bir kişi olarak görevimi ifa edeceğim. Bunda bu eğitimden aldığım bilinç asla yadsınamaz. Keşke Türkiye’de herkes örgün eğitim alırken bir yandan da kendilerini geliştirecek açıktan bir bölüm okusa. Bunu zorunluluk değil de insani, toplumsal ve evrensel bir sorumluluk algısı ile yapsa. Ben tezsiz yüksek programına da başvuru yapmayı düşünüyorum. Bu şekilde benim gibi hem lisans hem de yüksek lisans yapacak kişiler için öğrenim harçlarında kısmi bir indirim yapmanızı isterim. Ayrıca arkadaşlarımla bulduğum her fırsatta onları bu eğitimleri almaları noktasında yönlendirmeye çalışıyorum. Umuyorum daha farklı bölümler içinde yeni programlar açılır ve ben bu eğitimlerden istifade etmeye devam ederim.

Anonim, Elazığ

Doğuştan engelli bir bireyim. Engelli olmam nedeniyle benim için okumak çok kolay bir şey değildi. Ama bizim zamanımızda siyah önlük giymek gurur vericiydi. Lise bitti, imkânsızlıklar ve engel durumum nedeniyle üniversiteye gitmek çok zordu. Ve hayallerime ulaşmak için açıköğretim benim ufkumu açtı. İktisat, Sağlık İşletmeciliği... Ve şimdi de Engelli Bakım Bölümü okumak hayalimdi. Yarınları için, başarılı

engelli bireylere yol göstermek için, biz de varız demek için, “yolumuza devam” diyorum. Başarı isterseniz her zaman ulaşabiliriz.

Handan Bilgiç, 50, Sakarya

1998 yılında liseyi bitirdim. Sonrasını okuyabilirdim ama kasten okumadım. Aslında okumak istemediğimden değil, içinde bulunduğum şartlara, ortama kırgınlık ve öfke ile okumadım. Kısacası gavura kızıp oruç bozdum diyelim. Ama içimde hep bir ukde olarak kalmıştı. Yıllar sonra başıma gelen tatsız bir olay yüzünden cezaevine girdim ve orada psikolojik yalnızlık ve de geçmişe dönük hayatımı, kendimi yaşantımı ve yaşamış olduğum o anki sebebimi dahi, hepsini sorguladığımda, yargıladığımda, yıllar önceki okul konusundaki yaptığım bir hatanın ve bir hatanın insanı nereden nereye kadar sürükleyebileceğine bizzat şahit olup yaşadığımı anlamıştım. O an karar verip söz verdim kendime. O sınava gireceğim, dedim. Daha sonrası, her ne olursa olsun mükemmel olamasam da istediğime tamamen ulaşamasam da en azından uzaktan da olsa okumanın feyzini kalbimde, gönlümde, ruhumda hissetmek için, sınava girdim. Yeterli puanla şu anda okuduğum bölüme kayıt yaptırdım. Geçen yıl mezun olacaktım aslında. Bariz bir hatam yüzünden bir dersten takıldım. Ümit ediyor ve inanıyorum ki bu dönem o dersi verip mezun olacağım. Anadolu Üniversitesine sağlamış olduğu imkânlardan dolayı teşekkür eder, olumsuz nedenlerden dolayı okumayan ya da okuyamayan bütün arkadaşlara samimiyetle tavsiye eder, bol şanslar dilerim.

Anonim, Adana

2004 yılında Ankara Cebeci bürosunda ilk üniversiteme başladığım zaman Hukuk Fakültesinde haftada üç gün akşam derslerine giderdim. Verdiğiniz o hizmet sayesinde hem derslerimde yüksek başarı sağladım ve hayatımda hâlâ görüştüğüm güzel arkadaşlar edinme fırsatı buldum. Yakaladığım güzel ortamın avantajıyla hem çalışma hayatıma devam edip hem de okuyarak zorlanmadan ve yüksek bir not ortalaması ile 2008 yılında Kamu Yönetimi Bölümünden mezun oldum. Yıllar sonra da yine sınavsız ikinci üniversite kayıtlarınızı görünce lise hayatımda çok başarılı olduğum ve çok sevdiğim Tarih Lisans Bölümü ile tekrar aranıza döndüm. Yıllar sonra bu kadar aranın ardından ilk dönem güzel notlarla aranıza dönmemde yıllar önce sizden aldığım altyapı ve kazandığım deneyimlerin payı çok büyük. Sizinle beraber ideallerime bir bir kavuşuyorum. Tarih Bölümü, hayatta okumak istediğim hâlde bir türlü nasip olmayan en büyük idealimdi. İnşallah beraber başaracağız. Hayatıma kattığınız tüm güzellikler için sonsuz teşekkür ediyorum.

Zafer İlgöz, 41, İzmir

Çok genç arkadaşlarım... Gençlik yıllarımda çalışmak zorunda olduğum için üniversiteyi okuma imkânım olmadı. Mesleğim basın yayındı. Alaylı bir gazeteci olarak işe başladım. Ancak akademinin, öğrenmenin ne kadar önemli olduğunu biliyordum. İşlerimin arasında geceleri de zaman ayırarak Turizm ve Otelcilik Bölümünü kazandım. Sonra belli bir yere kadar okudum ama hem engelliler, hem iş yoğunluğu, hem de başka birçok sebepten dolayı bırakmak zorunda kaldım. Ancak okumuş olduğum birkaç sömestr bana güneş oldu. Beni çok aydınlattı. Kendi gazetemi, kendi dergilerimi kurdum. Hatta uluslararası borsada büyük başarılar sağladım. Daha sonra akademinin vermiş olduğu o lezzeti unutamadığımdan olsa gerek, tekrar imtihana girdim ve Siyasi Bilimler ve Kamu Yönetimi Bölümünü

kazandım. Bir süredir öğrenciyim. Yaşım 52. Bu yaştan sonra amacım bir iş bulmak ya da çalışmak değil. Birçok ülkede yatırımlarım var. Birincisi “Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?” İlim zaten farz. İkincisi, insan hem kendine hem ailesine, hem de topluma karşı, hem saygılı hem de yararlı olmalıdır, diye düşünüyorum. İnsanın fayda yaşı yoktur. Bir çivi bir atı, bir at bir yiğidi bir yiğit bütün dünyayı kurtarabilir. Bizler geçmişimizdeki başarılarımıza baktığımızda, daha çok çalışmalıyız, daha çok üretmeliyiz, daha bilgili olmalıyız, dünyada daha ileri medeniyetler içerisindeki yerimizi almalıyız diye düşünüyorum. Bütün bu gerçekler, toplumumuzun bütün bireylerinin, yaş ya da engel tanımadan okumaları gerektiğini işaret etmektedir. Bütün gençliğimize önerim, okuma imkânınız varsa sonuna kadar okuyun. Çok zengin olmak bir meziyet değildir. İlim ve bilgi sahibi, ehliyet ve liyakat sahibi olmaktır meziyet. “Marifet iltifata tabidir, müşterisiz meta zayıdır.” Bilakis okumak da yeterli değil, okuduğun bölümün tapusunu almaktır meziyet. Saygı ve Selamlarımla

İmdat Zeytinci, 52, Köln

3 çocuklu bir ev hanımı olarak Açıköğretim Sistemi bana hayal ettiğim eğitim için fırsat oldu. Çocuklarım için evde kalmayı tercih ettim. Bu sistem ile hayallerimden de vazgeçmemiş oldum. Üniversite okuyarak, derslerime çalışarak, kendim için birşeyler yapmış ve kendime değer vermiş hissediyorum. Bizlere bu fırsatı sunan, emeği geçenlere teşekkür ediyorum.

Anonim, Kocaeli

Edebiyat Fakültesi, İngiliz Filolojisi son sınıfta okurken (1972) ikinci üniversite kapsamında Psikoloji okumak istemiştim. Üniversitede okurken şimdilerde “formasyon” denilen, o zamanki adıyla “pedagoji” eğitimini de tamamlayarak ilgili sertifikamı -öğretmenlik yapabilir-filoloji diplomamla birlikte almıştım. Öğretmenlik yapmayı tercih ettiğimden, psikolojiyi bitirmemin mesleğime büyük katkı ve anlam katacağını düşünmüştüm. Ama, üniversite okumak isteyen bir kişinin hakkını elinden alma bencillik olacağından vazgeçmek zorunda kalmıştım. Aradan geçen yıllar çok yoğun olsa da, o arzum içimde bir ukdeydi.Devletten emekli olmuştum ama öğretmenlikten hiç emekli olmayıp çeşitli mecralarda sürdürmeye devam ettim. AÖF’ün ikinci üniversite fırsatını eski rektörlerinizden Sn. Prof. Dr. Davut Aydın’dan duyduğumda mart ayıydı ve ben de 60 yaşındaydım. Kayıt dönemi güzü zor beklemiştim. Ancak, yaşım gereği (60), ne kadar başarılı olabilirdim? O nedenle ön lisans programlarından kendime en yakın olan Turizm ve Seyahat Hizmetleri’ni seçtim. Bölüm, adı gibi “kolay” değildi. Ama ben, öğretmenlikten gelen bir alışkanlıkla ders anlatacakmış gibi tüm dersleri satır satır içselleştirerek çalışıp onur belgeleri bile aldım. Muhasebe 2’den zorlandığımı, yaşadığım ildeki Uludağ Üniversitesine akşam derslerine de katılıp hallettim! Bunu bir sonraki sene Sosyoloji Bölümü (lisans) takip etti, Psikoloji Bölümü olmadığından. Onur ve yüksek onur belgeleri de aldım, düşük notlu derslerim de oldu. Asıl söylemek istediğim, Sosyoloji tam da okumam gereken bölümmüş!.. Psikoloji dersleri de mantık da, felsefe de, siyaset bilimi dersleri de vardı. Dolu dolu bir eğitim, daha ne olsun?.. Ders çalışma sistemim çok planlı ve programlı, not alma, renkli kalemlerle önemli yerlerin altını çizmek, yanlarına minik notlar ve işaretler koymak, mesleğim gereği idi. Ayrıntılar çok fazla, geçeyim... Şu an 68 yaşında Açıcılık Bölümü 2.sınıf öğrencisiyim. Çok uzun bir giriş yaptığımın farkındayım. Sadede gelirse: 1) Ben zaten örgün bir üniverste mezunuydum. Ne bir iş arıyordum ne de terfi beklentim vardı. Elinden kitap, dergi, gazete düşürmeyen, kültür- sanat etkinliklerini takip etmeye çalışan bireyim. Yaşam boyu öğrenmeyi öğrencilerime

ve çevreme empoze eden bir öğretmen olarak öncelikle kendim uygulama şansı buldum; ve başta oğlum, kızım, yeğenim olmak üzere birçok kişiye rol model oldum, olmaya da devam ediyorum. 2) Üzerine 3 farklı bölüm daha ekleyerek bu yaşta öğrenme heyecanı ve merakıyla hayatıma anlam kattım, yaşamımı renklendirdim. Yaşama tutunmak için hep bir amacım oldu. Elbette okurken, ders çalışma nedeniyle nelerden vazgeçtiğimi anlatmayacağım. Sanırım İktisat dersindeydi "Fırsat Maliyeti"ni öğrenmiştim! 3) Özellikle Sosyoloji okurken kendimi teyit (doğrulama) olanağı buldum. Ülke ve dünya gündemini kendimce takip eden, aydın olabilme sorumluluğu ile verdiğim entelektüel çabalarımla zaman zaman hesaplaşma, yıllardır kafama takılan sorulara yanıt bulma olanağıyla yeniden doğduğumu hissediyordum. Bir mutlu olma nedeni daha... 4) Sosyoloji Bölümünün sağladığı donanım çok önemli. Karakteriniz ve yaşam biçiminiz de uygunsa, günümüz Türkiye'sinde ve dünyasında ne kadar gerekli olduğunu fark ediyorsunuz. Aslında gönlüm, herkesin bu eğitimi almasından yana... Keşke... 5) İnsanın kendinin eksiklerini ve ön yargılarını hissetmesi, öz eleştiri yapması, donanımlı olmasıyla mümkündür. Ben, okul bitirerek diploma koleksiyonu yapmıyorum elbette... Okuyup öğrendiklerimi yüz yüze tartışma fırsatım da çok az maalesef... Ama bana kattıkları, kültür kırıntıları kendimi gerçekleştirmeye yetiyor. Öğretmenliği yaparken konuyu anlatma tarzımda, verdiğim örneklerde gizli (!) ve haklı bir gururla kendimi izlediğimi itiraf edeyim. 6) Olumlu yönleri gerçekten çok fazla olsa da bu süreçlerde yakın çevremdeki yaşitlerimin izlediğim yolun gereksizliğini belirtmeleri canımı sıkan konu olmuş, ancak gülüp geçmişimdir.

Ayten Şirin, 68, Bursa

Merhaba... Liseyi bitirdikten sonra 1984 AÖF İşletme'yi kazandım. Aynı dönemde özel sektörde işe başladım. Bir yıl okula devam edebildim,

iş yoğunluğu derslerime çalışmaya fırsat vermedi. Kayıt silindi. 34 yıl sonra aftan yararlandım, yeniden kayıt yaptırıp öğrencilik hayatıma artık emekli biri olarak döndüm. Şimdi 2 dersim var mezun olmama, ikisi de benim için zor dersler ama öğrenmeye devam ediyorum. Hayatta hiçbir şeyi yarım bırakmamak gerek ama bazen yarım bıraktıklarınız, tamamlamanız için size zemin ve fırsat hazırlar. Yaşam boyu o kadar çok şey öğreniyorsunuz ki birçoğu sizi mutsuz ediyor ama üniversite okumak eğitim almak beni çok mutlu etti. Gençliğime döndüm, okul heyecanını yeniden yaşadım, galiba diplomamı alınca dünyanın en mutlu insanı gibi hissedeceğim. Bu fırsatı (af), imkânı sunduğunuz için teşekkür ederim.

Anonim, Ankara

Hayallerin uzağında kaldığınızı düşünürken, umutsuzluk denizinin ortasında çılgınca çırpınırken, birden karaya vurmuş küçücük bir çakıl taşı gibi hissettiriyor AÖF bana :))

Songül Tan, 41, Mersin

Merhaba, ben erken yaşta nişanlanıp evlendiğim için örgün eğitimime devam edemedim. Ancak, hiç pes etmedim. Evliyken, Açık Liseyi bitirdim. Sonra da, iki çocukluymken dershaneye gittim ve Halkla İlişkiler Bölümünü kazanıp bitirdim. Sonra tekrar İşletme Bölümünü bitirdim. Daha sonra ikinci üniversite hakkında yararlanıp, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirdim. Şimdi de İlahiyat okuyorum. 47 yaşında, 3 çocuklu bir anneyim. Hayatımdaki katkısı: Kendime güvenim ve saygım arttı. 13 yıl önce CV'mi hazırlayıp iş başvurusunda bulundum ve

çalışma hayatım oldu. Şimdi küçük oğlumun Türkçe derslerine yardım etmek beni çok mutlu ediyor. Hayatımı boş işlerle geçirmediğim için mutluyum. Teşekkürler Açıköğretim Sistemi...

Ayşe Yesevi, 47, İstanbul

Aslında ben her şeyi kafamda bitirememiştim. Hâlâ bir kitap görsem hemen elime alıp incelerdim. Ve ne zaman olursa olsun okul hayatıma yeniden dönmeyi planlıyordum. Lise hayatımdan sonra hayatımın kontrolü sanki benim elimde değilmiş de sadece kaderimi yaşıyordum. Evlendikten kısa bir süre sonra kendimi sorgulamaya başladım ve bu benim hayatım, ben nasıl istiyorsam öyle devam edecek, dedim. YKS'ye tekrar girdim ve Sağlık Yönetimi'ni kazandım. Bu süreçte eşim ve ailem bana çok destek oldular. En güzeli ise babamın benim üniversiteye girdiğim için gururlanması oldu çünkü o hep benim okumamı ve istersem en iyi yerlerde olabilecek kapasitede olduğumu söylerdi. Açıkçası, Açıköğretim programı başkaları için ne ifade ediyor bilemem ama benim için yarım kalan bu hikâyenin devamını yazmak için büyük bu fırsat, bu süreçte emeği geçen herkese minnettarım.

Elif Gül, 22, Kahramanmaraş

Aslında eğitim ve öğretim süreci hem yazılı hem sözlü olmalıdır. Söz yazıyı canlandırır, duygu verir ve anlaşılmasını kolaylaştırır. Bir hocadan, konunun uzmanından, öğretenden deneyim ve tecrübeleriyle birlikte bir konunun aktarılması tabii ki önemlidir. Bu şekilde eğitim öğretim sürecine katılanlar şanslı insanlardır diye düşünüyorum. Yani eğitim öğretim dediğimiz bu süreç örgün dediğimiz sistemde daha rahat

ve kolay anlaşılır. Ancak bazı insanların içinde buldukları şartlar bu süreci mümkün kılmamaktadır. Ancak benim yükseköğrenimim Açıköğretim Sistemiyle mümkün olabildi. Aksi takdirde yükseköğrenim göremezdim. Bu durum benim kişisel ve iş hayatımda çok olumsuz yansımalara sahne olurdu. İyi ki bu sistem varmış dediğim çok zamanlarım oldu. Kazandığım halde yükseköğrenimimi örgün olarak okuyamadım. Şartlarım müsait değildi. Ancak hem çalışıp hem de bu sistemde öğrenimime devam ettim. Dünyam değişti! Ben bu sistemi çok önemsiyorum. İyi ki böyle bir imkân yaratılmış bana ve benim gibi örgün eğitimi alamayacak durumdaki insanlara. Tabii ki eğitim ve öğretimle ilgili birçok süslü laf edebilirim burada. Ama gerek yok bence. 30 yıllık devlet memuruyum. Kariyerimi Açıköğretim Sistemine borçluyum. İkinci üniversiteyi okuyorum. Emekliliği çoktan dolmuş bir memur olarak ihtiyacım tabii ki yok diplomaya. Ama biliyorum ki yaşım, statüm, boyum, kaşım, sosyal olanaklarım ne olursa olsun öğrenmeye devam etmek zorundayım. Çünkü öğrenmeyen ve kendini yenilemeyen beyin ölür. Ölüm yeri ve zamanı geldiğinde tabii ki gerçekleşecek. Ancak yaşarken ölmek için sürekli öğrenmemiz gerekiyor. İyi ki Açıköğretim var! Beni hayatta tutuyor, yaşamıma güzellikler katıyor. Kaç yıl sürdüğü, notlar, sınavlar, ödenen ücretler falan hepsi hikâye. Bu sürecin içinde olmak, canlı kalmak ve sürekli öğrenmek çok güzel. Bu sistem bunu sağlıyor. Benim hayatımda çok daha büyük yansımaları var ancak sormuşsunuz diye kısaca geçiyorum. Yaşam boyu öğrenmeye devam, Açıköğretim'le hayatta kalmaya, tutunmaya, direnmeye ve ben de varım demeye devam!.. Teşekkürler...

Hüseyin Kanza, 52, Bursa

Okul cebimde... 1986 yılı ilk fakülte mezuniyetimden 30 yıl sonra, bilgilerimde gerileme ve yetersizlik hissetmeye başladım. Bilgiye ulaşmanın çok kolay olduğu günümüzde çok büyük oranda bilgi

kirliliği ve manipülasyon olduğunu görünce yeniden okumaya karar verdim. AÖF Sisteminde 2. üniversite programını görünce hemen kayıt oldum. 2020'de Sosyoloji'yi bitirdim. Kendime adeta yeniden format atmış oldum. Bütün kirli, yanlış, yanlış bilgilerden arındım. Akademik bilgi sahibi olmak yaşadığım toplumu daha iyi algılamamı ve kişisel gelişimimi çok iyi yönde etkiledi. Bu sınavsız 2. üniversite okuma projesini kim uygulamaya koyduysa ona çok teşekkür ederim. Ayrıca çok kaliteli bir eğitim veriliyor. Sosyal bilimlerde örgün eğitim ile yarışacak kalitede lisans bölümleri var. Ben 3. lisansa da başladım, Felsefe okuyorum. İnsanlığın geçmiş 5000 yıllık gelişim ve düşünce dünyasında adeta yolculuk -sörf- yapıyorum. Herkese tavsiye ederim.

Mehmet Ali Ergin, 56, İstanbul

30 yıllık uzman hekim ve hocayım. Hayatımda bu kadar isteyerek ve seveerek devam ettiğim ve faydalandığım bir okul daha olmadı diyebilirim. Bir program bitirdim, birini daha bitirmek üzereyim. Sırada birkaç tane daha var istediğim ama ömrüm yeter mi bilemiyorum. Bilimsel öğrenme ve kendini geliştirmek için eşsiz bir platform ve materyaller çok kaliteli. E-kitaplar öncesi devam etmediğim bölümlerin diğer ders kitaplarını almak için fırsatlar kollardım. Şimdi netten alabilmek kolay. Hepsi gayet güncel özet ve yararlı. İkinci öğretim olarak devam ediyorum, eğitim ve sınavlar beynimi açıyor, doğru bilgilere ulaştırıyor, ortamda dolaşan yanlış bilgilere (her alanda) karşı donanımlı ve savunmalı oluyorum ki, direkt ilişkisi olmayan konular dahi işime, çevreme yararlı oluyor. Herkese tavsiye ediyorum ve teşvik ediyorum. Bireysel olması ve rekabet gerektirmeyen öğrenim süreci olması da benim için ayrı güzel. Daha yazabilirim ama platform yetmez. Her şey için teşekkür ederim...

Anonim, İstanbul

54 yaşındayım. 17 yaşında başladığım üniversite hayatım, aile şartları nedeniyle 4. sınıfta son bulmuştu. Evlilik ve ardından boşanma sonrası işe girmem gerekiyordu. Bu dönem boyunca boş durmamış, bazı bilgisayar programlarını öğrenmiş ve bu sayede işe girebilmişim. Girdiğim işte lise mezunu olmam nedeniyle çalışanlar içinde en düşük ücret verildi. Oysa çalışanlar içindeki en gerekli işi en verimli şekilde yapıyordum. Maaş konuşulduğunda ise, elimizden bir şey gelmez lise mezunusun, diye yeriliyordum. Yeniden sınava girdim. Önce ön lisans Halkla İlişkiler'i, sonra lisans Reklamcılık Bölümünü bitirdim. Şimdi Emlak Yönetimi okuyorum. Yıllarca üniversite mezunu olamamanın acısını dindirmeye çalışıyorum. Her mezuniyetten sonra daha mutlu oluyorum. İyi ki bu sistem var.

Anonim, Balıkesir

Boğaziçi Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı mezunuyum. Emekli olduktan sonra hobilerimin yanı sıra kendim için faydalı olacak bir şeyler yapmak istedim. Kızım Uluslararası İlişkiler mezunu. Zaman zaman onun ödevlerinin ikinci göz İngilizce kontrolünü yapardım. Bu bölümü okumaktan ne kadar zevk alacağımı fark ettim. Ayrıca 30 yıl boyunca yaptığım işle de bağlantılıydı. Böylece ikinci üniversite Uluslararası İlişkiler (İngilizce) Bölümüne kaydımı yaptırdım. Son dönemim. Gerçekten çok şey öğrendim, bunları nasıl bilmiyormuşum dediğim çok şey oldu, dünyada yaşananları çok farklı bir gözle değerlendirmeme çok katkısı oldu. Diğer taraftan doğal olarak hayatımı disipline almaya devam etmemi sağladı. Bu tamamen

kendiniz için ve sadece öğrenmek için yaptığınız bir şey olduğu için, diplomadan çok önemli olan öğrenmek olduğu için verdiği haz da çok farklı. Ben herkese tavsiye ediyor AÖF'ye teşekkür ediyorum.

Anonim, İstanbul

Yıllar önce aldığım yüz yüze eğitim beni tatmin etmemiştir. İnsan hayatı boyunca öğrenmek, bilgilenmek ve yaşadığı dünyayı keşfetmek istiyor. İşte ben de bu nedenle yeni bir öğrenim fırsatı olarak Açıköğretim Sistemini düşündüm. Ve biliyordum ki bunu en iyi yapan Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesiydi. Hemen AÖF Sosyoloji Bölümüne kayıt oldum ve üç senede bölümü tamamladım. Bu süreçte oldukça güncel hazırlanmış, bilgi dolu bölüm dersi kitaplarından çok yararlandım. Birkaç ders dışında tüm kitapları okudum. Hayatıma yeni bir bakış açısı, yeni bir değerler silsilesi kattım. Bunun sonucu olarak bir öykü kitabı yayımladım. Belki ilgisiz görülebilir ama kitabımın yayımlanması aslında Açıköğretim'de okurken bir yandan blog yazmaya başlamam ve bunları internet üzerinden paylaşmamla çok ilintilidir. Yazılarımın arasına sıkıştırdığım öykülerim gün geldi kitaplaştı. Bu süreçten sonra birkaç yıl ara verdiğim Açıköğretim Sistemine 2021 yılında Kültürel Miras ve Turizm Bölümü ile devam etme kararı aldım. Hâlen bu ön lisans bölümünde öğrenciyim. Bundan sonraki hedefim Uluslararası İlişkiler Bölümünü okumak. Teşekkürler Anadolu Üniversitesi...

Rifat Soydan, 41, İstanbul

Boğaziçi Üniversitesi, bilgisayar mezunuyum. Öncelikle İşletme Bölümünü bitirdim. Bir bankanın Bilgi Teknolojileri Bölümünde

çalışırken İşletme Bölümünü bitirmem bana çok büyük fayda sağladı. Emekli olduktan sonra bilgi teknolojileri üzerine hizmet veren kendi şirketimi kurdum ve öncelikle İnsan Kaynakları Bölümünü bitirdim. Bu sene de Sosyal Medya Yöneticiliği Bölümüne devam ediyorum. Şirketimizin kurumsal iletişim bölümlerinin yönetimi açısından bana çok fayda sağlıyor. Kitapları ve kaynakları açısından Açıköğretim Sistemini çok beğeniyorum. Kişilerin ilgi duydukları konularda kendilerini yetiştirmeleri için büyük bir fırsat olduğunu düşünüyorum.

Anonim, İstanbul

27 yıl hizmet verdiğim Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Enfeksiyon Kontrol Hemşireliği mesleğimden emekli oldum ve Bodrum'a yerleştim. Bahçe, çiçekler, deniz ve doğa ile geçen kısa bir süreden sonra ülke ve dünya ile ilgili konular, sorunlar daha çok dikkatimi çekmeye başladı. Sorularıma ve meraklarıma en iyi yanıtı verebilecek alanın sosyoloji olduğunu düşündüm ve bu bölüme kaydımı yaptırdım. Bu yıl bu bölümü bitiriyorum (4 yıl ne çabuk geçti) ve şimdiden düşünmeye başladım ne yapmalıyım diye, çünkü her gün okuduklarımla o kadar çok şey öğreniyorum ki. Değiştim, değişiyorum ve bu çok hoşuma gidiyor.

Kadriye Yüksel, 56, Muğla/Bodrum

Hayatıma dokundu diyebilirim her anlamda. Çocuklarıma çok iyi örnek olduğumu düşünüyorum bu konuda. Malum pandemi süresince çocuklarımızın da uzaktan eğitim aldığı bu dönemde onlara "sınavlarınıza hazırlanın" demedim çünkü büyük bir gayretle ben dersleri dinleyip soruları çözüp sınava hazırlanıyorken "beni rahatsız

etmeyin, sınavlarım var” dediğimde onlar da aynı modda devam ettiler. Öğrenme sürecime başarabilir miyim, nasıl yaparım, sorularıyla başlayıp eKampüs ortamıyla eğitimim zevkli bir öğrenme yolculuğuna başladı. Başardıkça daha çok zevk alıp daha da hırslandım. Canlı derslere katılamasam da sonradan tekrar tekrar dersleri dinleyip öğrenmeye devam ettim. Burada emeği geçen tüm hocalarımıza ve çalışanlarınıza en içten duygularıyla teşekkür ederim.

Anonim, Bilecik

Yaşamımda yüksek okuma imkânım yoktu. Çalışma hayatına başlamam gerekiyordu. Ama ben üniversite okumayı çok istiyordum, açıköğretim bana bu imkânı sağladı, mesleğimde yükselme imkânı sağladı, daha sonra hayal ettiği bölümleri de okuma şansım oldu. Bu nedenle 2 bölüm bitirdim, 3. bölüme devam ediyorum. Hayat boyu eğitimin günümüz şartlarına ayak uydurmak için gerekli olduğuna inandığım için okumaya devam ediyorum. Bu bana dinç kalmak, kendini mutlu hissetmek gibi duygular veriyor. Mutfakta pişirdiğim yemeğin geçmişini bilmek, fayda ve zararlarını bilerek pişirmek farklı bir duygu. Çalıştığım işte ne kadar güvenli ortamda çalıştığımı bilmek gibi gerçek hayatta okuduğumu uygulamak ayrı bir özgüven. Bunun için Açıköğretim Sistemine emeği geçen herkese teşekkür ederim.

Zeliha Demirci, 57, İstanbul

Ben bir mühendisim ancak mesleğimi tatmin olmadan yapıyorum. Aslında okuyup kendimi keşfettikçe fark ettim ki ağırlıklı olarak insanları, toplumu, psikolojiyi, felsefeyi merak ediyorum. Bu alanlarda

okumalar yapıyor ve insana dair yazılar yazıyorum. Böylece sınavsız ikinci üniversite imkânı ile toplum bilimi olan Sosyoloji'yi okumaya karar verdim. Bu alanda lisans okuyabiliyor olmak beni çok mutlu ediyor. Aynı zamanda bu adımla birlikte hayatımda kariyer anlamında köklü değişiklikler yapma yoluna da girdim. Kesinlikle benim için dönüm noktası oldu diyebilirim. Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi öğrencisi olduğuma çok memnunum :)

Anonim, Bursa

40 yaşından sonra aslında ilgi alanımın sosyoloji olduğunu fark edince örgün öğretime geç kaldığım hâlde Açıköğretim Fakültesi ilgi alanımda uzmanlaşma olanağı sundu. Öyle düşündüğü gibi sınava gir-çık, mezun ol durumu da yok açıköğretimde. Eğer o derslere çalışmazsanız, o sınavları geçemediğiniz gibi kanaat notu isteyebileceğiniz hocalarınız da yok ne yazık ki. Yani derslerine çalışmayan mezun olamaz. Kısacası 40 yaşından sonra sosyolog olmak sadece kendi isteğiniz ve arzunuz ile herhangi bir yönlendirme olmadan yapabileceğiniz bir şey. Bu yüzden teşekkürler AÖF...

Rabia Alpmen, 42, Ankara

Merhaba, ben 30 yaşında, 4 yıllık üniversite mezunu (Hemşirelik) ve kemoterapi gören bir engelli bireyim. Tedaviden dolayı mesleğimi yapamıyordum (diğer bir sebebi de her yerin tecrübeli eleman istemesi) ve evdeydim. Bir gün sınavsız 2. üniversite hakkım olduğunu öğrendim ve mesleğime yakın bir bölüm okuyup iş bulmamı kolaylaştırması için İş Sağlığı ve Güvenliği Bölümüne başladım. Evde kaldığım bu tedavi

sürecini değerlendirmek adına kendimi geliştirmek için birçok farklı şeylerle (resim, müzik, yabancı dil, KPSS, ALES, YDS) uğraşıyorum. İnsan bilgisine bilgi kattığında kendini mutlu hissediyor ve kendine daha fazla güveniyor. Yeni bir şeyler öğrenmeyi ve merak ettiğim konular hakkında araştırmayı çok seviyorum. Umarım bu emeklerimin karşılığını alırım ve bilgilerimi aktarabileceğim güzel bir işim olur. Bilgi paylaşılnca daha değerli olur ve öğrenmek her yaşta güzeldir. Hayatımın yarından çoğu okumakla geçti ve bundan hiç pişman değilim. Hatta koyduğum hedeflerime ulaştıktan sonraki hedefim 5 sene okuyup bıraktığım ve diploma alamadığım Bilgisayar Mühendisliği Bölümüne devam edip diplomamı almak olacak. Şu an hâlihazırda bir işim yok ama şu tedavi sürecim bittiğinde çok iyi yerlere geleceğimi düşünüyorum ve bunda Açıköğretim Sisteminin de katkısı olmuş olacak. Okumayı herkes için ulaşılabilir kıldığınız için gerçekten çok teşekkür ederim.

Anonim, 30, İstanbul

Eğitimin devamlılık arz eden bir kavram olduğuna inandım ve 2. üniversite projesine 54 yaşında katıldım. Çocukluğumdan beri duyduğum “Öğrenmenin yaşı ve yeri yoktur!” özdeyişi, biraz zamanımı etkin kullanmak, biraz da bu yaşa kadar içimde ukde kalan fazladan bir dil öğrenme ışığının kayıt yaptırırken yeniden vesile olması beni gerçekten heyecanlandırdı. Üstelik genç beyinlerle birlikte aynı ortamı solumak bir nevi gençlik aşısı gibi de geldi. Bu yıl üniversiteye başlayan oğlumla tekrar üniversiteli olmak gerçekten muazzam bir duygu. Bence bireyin kendisine olan özgüven ve saygının da tekrar oluşmasına yönelik güzel bir proje. Özellikle emekli olduktan belli bir süre sonra işe yaramama olgusunu bir anda “ya bende daha iş varmış!” şeklinde değiştirmeye yarıyor. Ben uzaktan da olsa bizlere bu imkânı yaratan Anadolu Üniversitesine teşekkürü bir borç bilirim.

Gerek teknoloji, gerek sıralı tüm eğitimcileri ve doygun eğitimiyile özgün kişilikli konularıyla ben şahsen çok keyif alarak okuyorum. Herkese sonsuz şükranlarım ve saygılarımla...

Mehmet Hakan Erçetin, 54, İzmir

Geçmiş öğrenim tecrübelerime göre değerlendirdiğimde; öğretebilmek için bu kadar çaba harcayan bir kurum hiç görmedim. Öğrenme problemlerini analiz etmiş, sonrasında birçok farklı yol ile öğrenciye ulaşmaya çalışmış bir eğitim kurumu... Yıllar önce İ.Ü. Mühendislik Fakültesi Kimya Bölümünden mezun olmuştum, çok ağır bir bölümdü, o tarihlerde şartlar çok ağırdı. Özet sorular, videolar vs. bunlar tamamen rüya gibi, hele renkli kitaplar, bunlara ulaşmak mümkün değildi. Fotokopi notlarına ulaşırsan şanslısın. O dönemlerde ders ne kadar anlaşılmaz ise o kadar değerli olduğunu hissettiren bir olgu vardı. Bir sürü şey ezberledik ama gerçek anlamda bir şey öğrendik mi, bu tartışılır. Okul bana analitik düşünme yeteneğini kazandırdı sadece. Okuldan mezun olduktan sonra, biraz maddi durumu hazırlayıp Amerika'ya gittim. Hep bir araştırmacı olmak istedim, tesadüfen oradaki branş kitapları gördüm, sade, net kalıcı bilgiler vardı, ne kadar şaşırmıştım. Sonra Türkiye'ye dönmek zorunda kaldım, babamı kaybetmişim, hayallerimi gerçekleştiremedim. Özel bir sektörde farklı bir branşta çalışmaya başladım. İçimde kalan eğitim isteğini o tarihlerde İşletme Bölümünüze kaydolmak ile giderdim. Tekrar öğrenci olmak keyifliydi. Uzun bir süredir sanayi sektöründe çalışıyorum, yeni mühendis ya da diğer bölüm öğrencilerinin ne kadar yetersiz olduğunu görmek beni üzüyor. Eğitim sistemimizde maalesef ciddi sıkıntılar var. İşim gereği yurt dışındaki çalışanlar ile kıyasladığımda bunu daha net görüyorum. Yakın tarihte annemi kaybettim, benim için çok büyük bir acı oldu, başka şeylere yoğunlaşabilmek için bu sene Tarım Bölümünüze kaydoldum. Aslında

çok zevkli fakat ben yoğunlaşmakta zorlanıyorum. Ne kadar başarılı olabilirim bilmiyorum. Fakat internet sayfanızda öğretebilmek için gösterilen gayreti görmek beni çok etkiliyor, sırf bu yüzden kendimi zorluyorum. Çünkü ilgisizlik böylesine gösterilen emeğe haksızlık olur. Gösterilen özene, ilgiye harcanan emeklere teşekkür eder, takdirlerimi sunarım. Sevgi ve saygılarımla...

Julide Durmaz, 52, İstanbul

İlkokulu bitirdikten sonra okumak benim için artık bir hayaldi çünkü köyde sadece ilkokul vardı. İleriye düşünmek gerçekten çok uzaktı. 22 yaşına geldiğimde ise dışarıdan ortaokula yazılıp akabinde lise ve sonunda ben de artık Anadolu Üniversitesi öğrencisiydim. Bir başıma uzaktan okuya okuya buraya kadar gelmek benim için hayatımın en mutlu anıydı. Uzun uğraş sonunda lisans mezunu oldum (İktisat-Kamu Yönetimi). Fakat ilginç olan bu yolculuk hâlâ devam ediyor. Bağlandım kaldım, bu üniversiteden ayrılamıyorum. Şu an ikinci üniversiteyi de bitirmek üzereyim. Kim bilir belki yüksek lisans da yaparım. Benim için Anadolu Üniversitesi; asla ulaşamayacak kadar uzak görünen hayallerimi zamanla gerçeğe dönüştüren en yakın öğretmenim. Saygı ile iyi ki varsın güzel üniversitem.

Gülşah Ökçü, 45, İstanbul

Merhaba... Okul hayatımın 23 yaşında bittiğini düşünüp bir işte çalışmaya başladım. Zamanla olması gerekenin sadece bir okulu bitirip işe girip çalışmak ve para kazanmak olmadığını anladım. İçimden istemsizce bu durumdan kurtulmak ve kendim için yeni

bir şeyler yapmak geliyordu. Bir gün Açıköğretim Sisteminde lisans mezunlarının ÖSYM sınavına girmeden istedikleri bir bölümü seçip okuyabileceklerini öğrendim. Sonunda yıllardır ilgi duyduğum lise ve üniversite hayatımda her zaman merakla yaklaştığım edebiyat alanında daha sağlam, daha akademik bilgiler edinebileceğim bir fırsat çıkmıştı karşıma. Hiç beklemeden kayıt oldum ve şu an son sınıfım. Üç buçuk senedir hayatımda o kadar çok şeye etki etti ki... İnsanlara yaklaşımım, hayata bakış açım, edebiyat ile çok değişti. Edebiyat sayesinde resim yapmaya başladım. Yeni müzik tarzları, yeni filmler keşfettim. Entelektüel arkadaşlar edindim. Çevremdeki insanlarla olan iletişimim daha da güçlendi. Kendimi daha iyi ifade edebilir duruma geldim. Bu sayede kendime olan güvenim sağlamlaştı. Öğrendikçe şaşırdım. Şaşırdıkça daha çok öğrenmek istedim. Sonucunda bu benim için bir keyif olmaya başladı ve bunu yapabilmek için özellikle kendime vakit ayırdım. Tüm bunlar sayesinde sakinleştim, hayata doyunluğum arttı. Örneğin; bir tatile gittiğimde orada sadece deniz, kum ve güneş olarak zaman geçirmiyorum. Hemen çevrede sanatsal ne varsa araştırmaya başlıyorum. Müze, arkeolojik kazı, sahaf, kitabevi, orada büyümüş yetişmiş, insanlığa faydası olmuş yazar, sanatçı, şair kim ve ne varsa öğrenmek istiyorum. Bir kızım var ve bu bölümde öğrendiklerimle onun hayatına olumlu yönde çok büyük katkılarım olacağına o kadar eminim ki... Onun da benim gibi araştırmacı, meraklı, azimli bir yanı olacağına inanıyorum. Bu bölümü bitirdikten sonrada her şeyin bitmiş olacağını düşünmüyorum. Nerede olursam olayım, hangi işi yaparsam yapayım, okuduğum kitaplarla, katıldığım sanatsal faaliyetlerle, hayatım boyunca edebiyat benimle olmaya devam edecek. Bize kendimizi anlatma fırsatı verdiğiniz için teşekkürler.

Habibe Özden Aydın, 32, İstanbul

53 Yaşındayım. Sosyal Hizmet'le başlayan öğrenciliğime etrafımda yaşlılarım çok olduğu için Yaşlı Bakımı okuyarak devam ettim. Emeklilik sonrası mutfağa yönelince Aşçılık okumaya karar verdim. Bu dönem onu da bitiriyorum. Her okuduğumdan yeni bir şeyler öğrenmek, ders çalışmak, sınav heyecanı yaşamak beni çok mutlu ediyor. En büyük destekçilerim eşim ve kızım. Önümüzdeki yıl onlar hangi bölümü isterse oraya kayıt yaptıracağım. Durmak yok, öğrenciliğe devam...

Sedef Tanrıku, 53, Edirne

1991'de sınıf öğretmenliğini kazanmıştım. Bazı nedenlerden dolayı okuluma gidemedim. Ailemin isteği üzerine görücü usulü evlendim. 2 oğlum oldu. Hayalim, öğretmen olmaktı. Evli, 2 çocuklu kadın okula gitmez, okuyamaz, gelenekçi zihniyet beni, başka şehre gitmeden nasıl hayalime ulaşırımı araştırmaya sevk etti. AÖF'nin sunduğu imkânlarla 2004'te okul öncesi öğretmenliğini kazandım, okudum. 2009'da okul öncesi öğretmeni olarak kadromu aldım. Şimdi Sosyoloji Bölümü son sınıf öğrencisiyim. Mezun olduktan sonra da yüksek lisansa başlamayı düşünüyorum. Yaşam boyu öğrenme; ben ve benim gibi eğitim hakkı elinden alınmış nice kadınlara eğitim hakkı tanıdı. Hayallerimizi gerçekleştirme fırsatı sundu. Eğitim yolumuz açıldıkça kendimize olan güvenimiz arttı .Ekonomik bağımsızlığın verdiği özgüvenle kendimizi tanıma fırsatı bulduk .Hikâyemin özeti bu. İyi ki AÖF var olmuş. Teşekkür ederim.

Anonim, Mersin

1999 yılında Beşikdüzü Anadolu Öğretmen Lisesinin son sınıfından ayrılarak 2000 yılında Fransa'ya evlilik vasıtasıyla gelip yerleştim. Benim için hayli zor olan bir 3 yıllık uyum süreci geçirdikten sonra dil kursuyla başlayan, ardından 2 yıllık meslek lisesini (BEP) bitirdim Fransa'da. Ardından iş hayatına atılıp çalışmaya başladım, 3 tane evlat sahibi oldum. Hatta bir tanesini kaybettim. Aradan geçen yaklaşık 19-20 yıllık süre zarfında içimde kalan Türkiye'de üniversite okuma isteği, arzusu, hevesi, hırısı, artık adına ne dersiniz... Hiç sönmedi. 2012 yılında oğlumu kaybettiğim o en umutsuz, çaresiz anlarda bile belki bazılarının çok şaşırtıcı gelebilir ama beni ayakta tutan 2 kızım ve bu üniversite bitirme arzusuymuş diyebilirim. 2019 yılında çok istediğim bölüm olan Anadolu Üniversitesinin Açıköğretim Türk Dili ve Edebiyatı Bölümüne kaydımı yaptırdım. Şu anda (mart 2022) son dönem derslerimi vermek üzereyim (toplam 3 yılda bitirmiş olacağım). Bu arada Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesinden (DILMER) yabancı dil olarak Türkçe öğretim sertifikamı da almış bulunmaktayım. Buraya kadar yaşımdan bahsetmedim farkındaysanız ama yolun yarısını geçtiğimi tahmin edersiniz doğal olarak. Benim için iki cümle hayat düsturu olmuştur hep: "Öğrenmenin yaşı yoktur." ve "Bilgi güçtür." Bu Açıköğretim Sistemi bana ne kattı dersek, ilk olarak yıllardır içimde olan isteğimi yerine getirmenin hazzını, huzurunu tatmış oldum. Zaten kendi ayaklarımın üzerinde durup çalışan birisiydim belki ama yere daha sağlam basmak, korkmadan, tedirginlik yaşamadan kızlarıma (14 yaş-10 yaş) örnek olmak (benimle sanki yaşlılarıymış gibi ders karşılaştırmaları yapıyorlar.) bir başka huzur ve gurur kaynağı benim için. Bilmiyorum birilerine ilham, örnek olur mu bu hikâyeye ama benden bir küçük tavsiye, kaç yaşında ve hangi şartta olursa olsun öğrenmek güç, bizzat bunu yaşayarak tecrübe etmiş oldum. Bunun da yolu Açıköğretim Sisteminden geçiyor takdir edersiniz ki. Çok mükemmel bir olanak. Bir şekilde öğrenim hayatı sekteye uğrayanlar için...

Anonim, Fransa

Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi ve İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunuyum. Uzun yıllar basın sektöründe çalıştım. Şu anda avukatlık yapıyorum. Öğrencilik yıllarımda Sosyoloji bana nedense gereksiz bir eğitim gibi gelirdi. Sınavsız ikinci üniversite hakkı doğunca hangi bölümü okumam bana yararlı olur diye düşündüm ve Sosyoloji eğitimi almaya karar verdim. Gerçekten ufukum açıldı. Birçok meslek mensubunun bitirdikleri fakülte yanında mutlaka Sosyoloji eğitimi almalarını zorunlu tutmak lazım diye düşünmeye başladım. Bu Açıköğretim Sistemi olmasaydı bu düşüncem asla oluşmayacaktı ve pek çok konuya bakış açım daha farklı olacaktı. Etrafımda birçok kişi bu yaşta bu kaçınıcı fakülte diye dalga geçiyor ama ben sağlığım elverdikçe yaşam boyu öğrenmeye devam etmeye kararlıyım ve herkese de tavsiye ederim. Biliyorum, her şeyin fazlası zarar ama bilginin asla!

Ahmet Yılmaz, 72, İstanbul

Yurdun çeşitli yerlerinde, periferde çalışan bir doktorum. Okumayı, öğrenmeyi hep sevdim. Ancak zaman ve mekânla ilgili sıkıntı duydum. AÖF'nin ikinci üniversite imkânı sunması önüme yeni ufuklar açtı. Sadece merak, istek ve gönüllülük esasına göre ve büyük bir keyifle sosyoloji okuyorum. Bu keyifli eğitim hem meslek hem de özel hayatımda bana çok çok iyi geldi. Bakış açım, anlayışım olumlu etkilendi. Şimdi daha mutlu bir hekim, daha mutlu bir kadın ve daha mutlu bir anneyim... Şimdi uzaktan yüksek lisans ve doktora fırsatlarını araştırıyorum ;)

Anonim, Mersin

Ben şiddetli geçim problemi yaşayan bir ailenin 3. çocuğuyum. Ebeveynlerimin bu durumu eğitim hayatımı etkiledi. Psikolojik problemler yaşadım ve okula gidemedim. Okuma yazmayı kendi kendime, 6 yaşında öğrendim. Daha sonra okula kayıt olsam da devam edemedim. Özel durumumdan ötürü her yıl bir sınava girerek sınıflarımı geçtim ancak bunları zoraki yapıyordum. Zorunlu 8 yıllık eğitimi bu şekilde belki toplamda 1 ayı geçmeyecek şekilde bitirdikten sonra liseye gitmeyi hiç düşünmedim, istemedim ve eğitim altyapımın buna müsaade edeceğini ummadım. 18 yaşına kadar sayısız kitap okudum fakat eğitim öğretime hep uzaktım. Artık o gemiyi kaçırdığımı, asla diğer insanlarla aynı niteliklere sahip olamayacağımı düşünüyordum. 18 yaşımı doldurduğum zaman Açıköğretim Sisteminden haberdar oldum. Herkesin üniversiteye başladığı sene ben lise eğitimi almak için umutsuz bir vaziyette yalnızca deneme merakı ile kayıt oldum. İlk yıllar sınavlara katılmadım, bazen kitapları edinmedim ancak 20 yaşında hayatımdaki en önemli kişiyi ebedi yolculuğuna uğurlamam benim dönüm noktam oldu ve onun hayallerini kendiminkileriyle gerçekleştirmek tek gayem oldu. O günden itibaren Açık Lise sınavlarına sıkı bir şekilde çalışarak girdim. İstedğim sonuçları aldım. Hayret ediyordum, meğer çalışınca oluyormuş, diyordum. 24 yaşında liseden mezun oldum. Etrafımdaki insanların duygu ve düşüncelerini önemsemedim. Zira çoğunluğu bu durumumu gülünç ve gereksiz görüyordu. Halbuki bu dünyada kendini geliştirmenin arzusu hiç bitmemesi gereken bir olgu olmalıdır birey bazında. Yine büyük beklentiler olmasa da deneme amacı ile fakat sıkı bir biçimde hazırlanarak üniversite sınavlarına girdim ve hayalim olan Marmara Üniversitesini kazandım. Bana bu kapıyı açan Açıköğretim Sistemi oldu. Şu an örgün eğitimim devam ederken aynı zamanda ayrılamayacağım bir parçam olan AÖF İkinci Üniversite olanağı sayesinde 2. üniversitemi

de okuyor, sunulan materyallerle fikirlerimi, hayata bakış açımı, en önemlisi kendimi sürekli bilginin içinde tutarak geliştiriyorum. Kimse ve hiçbir şey için “sahiden” geç değil.

Zeynep Bacak, 29, İstanbul

Emekli olduktan sonra boşluktan okumak istedim. Öncelikle yıllardır iş ortamının kalıplaşmış bilgileri nedeniyle beynimin otomatiğe bağlandığını ve yeni bilgi almak istemediğini fark ettim. Bir sayfa okuduğumda tüm gün uyuyordum, baş ağrılarım öyle geçiyordu. Sonrasında okuduğum bölümle ilgili kitaplar okumaya başladım. Her yeni bilgi beni geliştirdi. 3 yılın sonunda benim farketmediğim ama çevrem fark ettiği bir şey oldu. Çok akıcı konuşmaya başlamışım, kendilerini benim yanımda eskimiş ve köhnemiş hissettiklerini söylediler ve bunu hâlen çalışma hayatı devam eden arkadaşlarım söyledi. Bana “mutlu emekli” diyorlar. 50 yaşında hayata bakışım değişti. Öğrenmenin yaşı yok. Çalışırken gözünü insanın para hırsı, mal hırsı bürüyormuş. Oysa mutluluk, her yeni öğrendiğin bilgide imiş. Geç oldu ama hiç olmamasından iyidir.

Anonim, İstanbul

Daha önce üniversite kazanmış olmama rağmen maddi sıkıntılardan dolayı öğrenim hayatıma devam edemedim. Gerçi Açıköğretim Sistemi olmasa bunu yine yapamazdım. Okumak benim hayatımın çok farklı bir yerinde, böyle bir sistem olmasa eğitim hayatı bitmiş biri olarak hayatıma devam edecektim. Açıköğretim Sistemi sayesinde hem çalışıp hem okuyorum. Bu sadece benim için geçerli bir durum değil

tabii ki. Benim gibi binlerce insan bu sayede eğitim hayatına devam ediyor. Okumaktan ve öğrendiklerimle hayata bir katkı sağlamaktan dolayı kendimle gurur duyuyorum. Umarım bu sistemi kaldırmazlar. Eğitim herkesin hakkı!

Anonim, Manisa

Merhabalar, 1984 tarihinde ekonomik koşullarım iyi olmadığı için (aynı zamanda çalışmak zorunda idim) AÖF'ye İşletme okumak için kayıt yaptırdım, süreç içinde ön lisans aldım. Aldığım eğitim hayatımın farklı dönemlerinde diploma olarak değil ama bilgi olarak genel anlamda işime yaradı. Esas olay, yıllar sonrasında, (bahsedeceğim döneme kadar çok farklı sektörlerde çalıştım) emlak sektörüne girdim, kendi ofisimi açtım. Temel olarak pazarlama sektöründeki tecrübem ve öz güvenim beni bu sektörde daha başarılı olacağımı düşündürdü. 54 yaşında sektörde daha bilgili olmak adına AÖF 2. üniversite olarak Emlak ve Emlak Yönetimi Bölümüne kayıt yaptırdım, bölümü bitirdim, diplomamı aldım. Bir dönem sonra emlak sektöründeki gelişmeler ve kanun değişiklikleri artık belgesiz (halk eğitimden önceleri sertifika yeterliyken daha sonra seviye 4 ve 5 gibi belgeler gerekli oldu). Önceden ofisini açanlar müktesep haklardan yararlandılar. Daha sonra mesleğe başlayacaklar için koşullar zorlaştı, lise mezunları için 1 yıl, üniversite mezunları için 6 ay staj zorunluluğu geldi. Oysa ben bunları hesaplamamıştım. Tamamen donanım için bölümü okumuştum. Şu an mezun olanlar direkt sektörde çalışabiliyorlar. Bu ciddi bir avantaj. Şu an 57 yaşındayım. Hızımı alamadım ve 3. üniversite gene AÖF Fotoğrafçılık ve Kameramanlık okuyorum. Eşim ve ben fotoğrafla amatör olarak uğraşıyorduk, sevdiğimiz bir alan. Daha da kendimi geliştirmek için bu bölümü seçtim. Bu bölüm de bittikten sonra nasip olursa ilgi duyduğum başka bir bölüm gene okumak isterim. AÖF

bizim gibi koşullarda okumak zorunda olanlar için gerçekten de çok kıymetli. İyi ki varsınız, umarım başka arkadaşlara da ilham kaynağı olur. Saygılarımla...

Ali Pala, 57, İzmir

Teknik bir üniversiteden mezun olduktan sonra memuriyet hayalimi mezun olduğum bölümün az sayıda alım yapması nedeniyle gerçekleştiremedim. Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi İşletme Bölümünü bitirdikten sonra bu hayalimi gerçekleştirdim. 5 yıldır kamu personeliyim. Bir sabah telefonuma Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesinden sınavsız ikinci üniversite kayıtları hakkında duyuru mesajı geldi. Acaba hangi bölümler var diye bakarken Havacılık Yönetimi Bölümünü gördüm. Çocukluk hayalim olan bölüme hemen kayıt oldum. eKampüs sistemindeki harika ders içerikleri ve anlatımından dolayı değerli hocalarıma, bu bölümü okuma imkânı sunan Anadolu Üniversitesine çok çok teşekkür ediyorum. eKampüs sistemi eğitim hayatı boyunca gördüğüm en zengin içeriğe sahip. Konuların anlatımı ve bilgi derinliği beni çok etkiledi. eKampüs sisteminin oluşturulmasında emeği geçen herkese ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Anadolu Üniversitesinin öğrencisi olmaktan mutluluk duyuyorum.

Fatih Üzel, 38, Artvin

Merhaba... 50 yaşında, 21 yıllık devlet memuru bir bayanım. Tokat'ın Niksar ilçesinde yaşıyorum. Çok güzel bir çocukluğum geçti. Ama lise yıllarında babamı kaybettim. Bu nedenle okulumu devam edemedim.

Daha sonra da erken bir evlilik yaşadım. Yarım kalan lise hayatımı Açık Liseye başvurarak çok çabuk tamamladım. İki tane evladım oldu. On yıl boyunca zor süreçlerden geçtim. İçimde hep bir pişmanlık vardı eğitimimi yarım bıraktığım için. Çocuklarımla eğitimleriyle yakından ilgilendim. Sanki onlarla tekrar okuyordum. Bol bol kitap okudum. Umudumu hiç kaybetmedim. 10 yıl evlilikten sonra memurluk sınavına başvurduğum. İçim kıpır kıpırdı. O heyecanı yaşamak harika bir duyguydu. Ve sınavım çok güzel geçti. 83 puan aldım. Fakat eşim çalışmamı istemiyordu. Ondan gizli tercihlerimi yaptım. Atamam yapıldı. Eşime söylediğim zaman kabul etmedi. Ben kararlı olduğumu söyledim. Sonuçta işe başladım. Her daim kendime bir yenilik katmak istiyordum. Bu nedenle üniversite sınavına girdim. Edebiyat Bölümünü kazandım. İnsanların bazıları babaanne oldun bu yaştan sonra ne uğraşıyorsun okumayla, dediler. Kimseyi umursamadım. Çünkü zevk alıyordum yeni bir şeyler öğrenmekten.

Açıköğretim Sistemi sayesinde başarmanın verdiği hazzı yaşıyorum. Öz güvenim arttı. Bir bayan olarak toplumda saygınlık kazanıyorum. En güzeli de örnek insan olarak gösteriliyorum. Kadro dereceme çok etkisi oluyor. Gelecekte daha güzel imkânlardan yararlanacağım. İnsanlar umudunu hiçbir zaman yitirmesin. İsteyince yapılmayacak bir şey yoktur.

Anonim, Tokat

İlkokul 1. sınıfı Ardahan'da okudum. Akabinde İstanbul'a göç ettik. İstanbul gibi büyük bir şehirde kalabalık bir sınıfta uyum sağlamaya zorlandım ve içime kapandım. 5. sınıfı bitirmeye yakın, ablama lösemi teşhisi konuldu. Bakacak kimse olmadığı için annem tansiyon hastası ve okur yazarlığı olmayan bir kadın olduğu için okul biter bitmez ben hastanede refakatçi olarak kalmaya başladım. Küçük dünyamda yaşarken bir savaş alanındaydım. Çocuk hastanesi olduğu için kimi

yaşıttım, kimi bebektir. Onlarla oynardım oda camından. Koridorda bebekleri severdim ama dün sevdiğim yarın hayatta yoktu ve 2-3 yıl hayatın en acımasız yüzüyle tanışarak o hastanede genç kız oldum, büyüdüm. Sadece bedenim değildi, ruhum artık ölümün, çaresizliğin en uç noktasını yaşayarak kocaman bir kadın olmuştu, belki de ihtiyar bir kadın. Ablamı kaybettim. Uzun, zorlu bir kabullenme süreci geçirdim akabinde. Yıllar içinde devam edemediğim okulum evin penceresinden izlediğim formalı okula giden arkadaşlarım hâlâ içimde ukde kaldı. Sonra hayata tutunmam gerek, dedim. Dışardan ortaokula yazıldım. Bütün dersleri unuttuğum çünkü bellek dolmuştu ama çabaladım, bitirdim ve sonra lise, onu bitirdiğimde, evet yaşıyorum, dedim. Özgüvenim gelmeye başladı. Üniversite sınavına girerken hâlâ kimse yapabileceğime inanmıyordu. Dershaneye gitmeme rağmen kazanamadım. Hobi olarak gir dediler ama ben iyice asıldım. Öyle olmamalıydı, o üniversite hayatını ben de yaşamalıydım. İçimde o da ukde kalmamalıydı ve girdim. İlk sonuç açıklandığındaki sevincimi anlatamam. Kazanmıştım ve özeldi belki ama o sıraya oturacaktım. Bir ay Adalet Bölümüne devam ettim ama babam yoğun bakıma girdi bu defa. Babamdan değerli değildi benim arzularım ve okulu bıraktım. Yine vazgeçemedim ama babam o zaman iyileşti çok şükür ama düzenli bakımı için bana ihtiyacı vardı. İğnesi, şeker ölçümü, tansiyonu, her şeyiyle ilgilenmem lazımdı ve tekrar girdim sınava. Bu defa benim içimde hep umut olan AÖF'yi seçtim yine. İş Güvenliği mezunu bir kadını artık ve şu an hâlâ AÖF'de Engelli Rehabilitasyon okuyorum. "Ne mezunusun?" sorusuna "üniversite" diyebiliyorum. Babamı kaybettim ama biliyorum ki babam benimle gurur duyuyordu. Benim hikâyem de böyle. Teşekkür ederim AÖF.

Anonim, İstanbul

Merhabalar, 47 yaşında, 3 yıl özel sektör ve 27 yıldır kamuda çalışan hayat boyu bir öğrenciyim. Örgün eğitim öğrencisi olma lüksüm hiç olmadı. Ancak AÖF'nin varlığı ile özgüvenimi tamamlayarak örnek bir anne, örnek bir çalışan, her şeyden önce alanımda kalifiye çalışan oldum. Hizmet sunduğumuz alanlarda başarı hikâyelerimiz çok oldu. Gerçek ihtiyaç sahiplerinin hayatlarına doğru dokunuşlar yaparak sağlıklı bireyler yetişmesine, sağlıklı aile yapısının oluşarak sorunlarla baş edebilme becerisi kazanımlarına vesile olabilmek adına AÖF'yi takdir ve tebrik ediyorum. Teşekkür ederim.

Emine Bağrıaçık, 47, Burdur

52 yaşındayım. Yıllar önce üniversite eğitimimi yarıda bırakmıştım ve bu bende hep bir eksiklik duygusu ve hüznün nedeni olmuştu. Bir gün Ahmet Bican Ercilasun hocamızı televizyonda izlerken gözüm kütüphanemdeki kitaplara ilişti: Sözlükler, TDK Türk Dili dergisinin bazı sayıları, dil tarihine ilişkin kitaplar vb. O an "AÖF'ün ikinci üniversite olanağı var, benim bölümüm Türk Dili ve Edebiyatı!" deyip 2019'da kaydoldum. Bu dönem (3 yıl sonunda) bölümü bitiriyorum. Şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki, şimdiki bakışım olsa çok daha erken başlayacağım, hayatımda verdiğim en doğru kararlardan biri. Okulum, ilerleyen yaşımda bana yeni ufuklar açtı. Tüm emeği geçenlere ne kadar teşekkür etsem az. Sağolun, var olun!

Anonim, İstanbul

Emekli olduktan sonra, denizden çıkmış bir balık gibi kalıp bundan sonra ne yapacağım paniğine kapılmıştım. Hiç düşünmeden bir yıl

boyunca derslere kendi olanaklarımla çalışıp üniversite sınavlarına girdim. Hayatımda 3 kez üniversiteli olup her üçünü de bitirememiştim iş hayatım nedeniyle. Tek başına yaşayan ve hayatı boyu hiç evde oturmayan biri olarak hiç en büyük hayalim olan kep giyme töreni yaşayamamıştım. İçimdeki bu ukdeyi yok etmek adına girdiğim sınavlarda hiç beklemediğim kadar yüksek puan alınca örgün eğitime katıldım. Ancak seçtiğim tercihlerin sonuncusu olan fakülte aynı zamanda tek paralı tercihimdi ve bir emekli olarak alabileceğim tüm kredileri son limitlerine kadar kullansam da bir yıl okuyabildim. Bir yıl süreyle devlet üniversitelerine yatay geçiş yapmaya çalışsam da başarılı olamadım. Yaşım hep önümde engel oldu. Başka şehirlere yerleşmeyi bile göze aldığım hâlde. Hemen önümde açılan 2. üniversite seçeneğine sarıldım ve AÖF İşletme Fakültesi Uluslararası İlişkiler seçtim. 4. yılımdayım. Her ne kadar pek çok kişi “Amaaaan bu yaştan sonra diplomat mı olacaaan” dese de gerek bir yıllık örgün öğrenim sürecimde ve gerekse de 4 yıllık uzaktan eğitim sürecimde insanların bana ne kadar büyük bir saygı ve kıskançlıkla baktığını gözlemliyorum. Bu esnada da yaşıtım beş kişiyi de kendi yolumdan sürükleyip üniversiteli yaptım ve bu yıl da benden büyük olsa da benim gibi “kep atmak” isteyen bir yakınımı da sınavlara hazırlıyorum. Ayrıca bir sanatçı dostumu da mezun olamamışlığın üzüntüsünü yaşamaktan kurtarıp bu sene onu da AÖF’lü biri yapacağım. Hayatta kendim için iyi olan bir şey bana yetmez, benim için iyi olan her şeyi bunu hak eden herkesle paylaşmak, kendi yanıma çekmek, onları da bilgiye, iyiye, doğruya ve güzele yönlendiririm. Bu benim varoluş amacımdır. Bize bu olanakları sunan siz değerli eğitim ordusuna bütün kalbimle teşekkürü ömrüm boyu borç bilirim.

Ayşe Ferda Küçükçavdar, 61, İstanbul

Öncelikle belirtmem gerekir ki maalesef kız çocuklarının okumasına sıcak bakmayan bir ailem vardı. Şu an 3. üniversitemi okuyorum ve hepsini neredeyse kendim finanse ettim. Bana, lise okuyamazsın, diyen hocalarıma inat okudum ve okumaya devam edeceğim. Kendi öğrencilerime de hikâyemi anlatıyorum. Ailesinde ilk üniversiteye giden kız benim ve benden sonra öğretmenler, doktorlar vb. gibi insanlığa mal olan birçok meslekten kızlarımız var. Ailelerin artık fikirleri değişti. Kendime eğitim danışmanlığı üzerine şirket kurdum. Şehir dışına çıkamazsın, diyorlardı. Avrupa'nın tamamını, bunların dışında en iyi bildiğimiz 4-5 ülkeyi de ayrıca gezdim. Yani limiti siz belirleyin. Size belirtilen limitlerle kalmayın. Artık yurt dışında yüksek lisans yapmak gibi bir hayalim var ve biliyorum ki yapacağım. Çünkü insanların önce hayal ettiklerini sonra da hayalleri için çabaladıklarında yaptıklarına bizzat şahit oldum. İmkânlarınız farklı olabilir ama siz bile daha neler yapabileceğinizi bilmediğinize garanti edebilirim.

Anonim, İstanbul

Merhabalar... 43 yaşında evli ve 3 çocuk sahibiyim. Sizlere öncelikle teşekkür ediyorum böyle bir imkânı bizlere sunduğunuz için. Ben maddi ve manevi imkânsızlıklardan dolayı yalnızca ilkokul 2. sınıfa kadar okuyabildim. Daha sonra kızımın ana sınıfı öğretmeni sayesinde Açıköğretim Sistemini öğrendim ve halk eğitim merkezinden okuryazarlık belgesi sınavına girerek belgemi aldım. Daha sonra sırasıyla açıköğretimden ortaokul ve liseyi bitirdim. Şimdi de Açıköğretim Çocuk Gelişimi okuyorum. İnşallah bu sene mezun olacağım. En büyük hayalimdi okuyabilmek, içimdeki yaraydı, bu yarayı iyileştirebilmeme, kaybettiğimi bulmama yardımcı oldu Açıköğretim, benim ilacım. Tekrar tekrar teşekkür ederim.

Nilüfer Satır, 43, İstanbul

—◆—

Açıköğretim Sistemi eğitim seviyemin yükselmesine, bilgi dağarcığımanın genişlemesine, hayata bakış açımı değiştirmeye katkı sağladı, çalışmış olduğum kamu kurumunda yönetim kademesinde yer almama, çalıştığım dönemde sosyal haklarımın iyileşmesine, emekli olduğumda da sosyal ve ekonomik katkı sağladı. Geçen yıl emekli olmama rağmen şu anda yaptığım eksperlik mesleğinin temeli oluşturdu. Aynı zamanda yüksek lisans eğitimi yapmama katkı sağladı. Daha sayacağım alanlarda çok faydası oldu.

Mehmet Çinkılınc, 48, Kilis

—◆—

Ben emekli matematik öğretmeniyim. 32 yıl mesleğimi çok severek yaptım. Pek çok lisede, ortaokulda çalıştım. Öğrencilere matematik ile birlikte hayatı öğretmeye, anlamalarını sağlamaya çalıştım. Öğretmenliğimin ilk yıllarında yazılı sorularını hazırlamak için fotokopi makinemiz yoktu. Bilgisayar, akıllı telefon gibi araçlarımız yoktu. Teknoloji okuryazarlığını zaman içinde öğrendim ama yeterli bulmuyordum. Emekliye ayrıldığımda eğitimden, öğretimden uzak kalmak istemedim. Açıköğretimden Web Tasarım ve Kodlama Okudum. Yeni şeyler öğrenmek beni çok mutlu etmişti. Bu bölüm bitince, yıllardır severek yaptığım başka bir alan olan mutfak ile daha fazla şey öğrenmek istedim. Şimdi Aşçılık ikinci sınıfındayım. Bu bölümü de çok sevdim. Kendi yöresel mutfağımızı, dünya mutfaklarını, hukuk ve işletmeye dayalı bilgileri öğrenmeyi sevdim. Şimdi; keşke diyorum, daha önce, çalışırken okusaydım bu bölümleri. Öğrencilerime hayatı anlatırken daha faydalı olurum. Konuları okurken, hayal kuruyorum. Yenilikçi mutfak akımlarına kendi reçetelerimle katkı sağlıyorum.

Bazen anaokullarında coğrafi işaretli ürünlerimizi anlatıyorum. En çok da başka şehirlerde üniversite okuyan öğrencilerimiz için üzülüyorum. Çünkü onlar işlenmiş gıdalara, denetimsiz gıdalara daha fazla maruz kalıyorlar.

Beslenme ile ilgili çok bilgi kirliliği var. Ben öğrenmek istediğim konuda en güvenilir olduğunu düşündüğüm Açıköğretim Sisteminin yayınlarından öğreniyorum. Etrafımdaki herkese öneriyorum. Çok teşekkürler... İyi ki varsınız.

Samiye Çarhacıoğlu, 59, Antalya

60 yaşında, emekli yaşamımı taçlandırdı Açıköğretim Sistemi.. Yıllardır içimde büyüyen öğrenme aşkımı bir yandan yatıştırırken, bir yandan da daha fazla öğrenme isteğini kamçılıdı. 60 yaşında, 4 yıllık bir üniversiteyi belki de 3 yılda bitirme hayalleri kurarak kendime olan güvenimi tazeledi. Daha şimdiden, “bu bölüm bitince hangisine gitsem” planları yaparak, yaşam enerjimi arttırdı.

Hülya İnci, 60, İstanbul

İstemediğimi fark ettiğim bir bölümde okurken ikinci üniversite fırsatını keşfettim ve hayallerim olan ve çocukluğumdan beri uğraştığım yazılım sektörüne giriş yaptım. Bu süreçte tam benim gireceğim yıl bilgisayar programcılığının açılması da denk geldi, çok iyi oldu. Her şey için çok teşekkürler. Çok mutluyum. İnsan sevdiği işi yapınca gerçekten zaman mekân maddiyat tanımıyor.

Türker,20, Bursa

Benim içimde ukde kalan bir hayalimdi diyebilirim. 2008-2009 eğitim öğretim yıllarında Halkla İlişkiler Bölümüne yerleşmişim fakat o yıllarda Vezirköprü-Samsun'da ücretli öğretmenlik yapıyor, köyde ikamet ediyordum. Sınav tarihi yaklaştığında köyden Samsun merkeze gelmek epey zordu. Devlet daireleri saat 17'de kapandığı için sınav giriş belgemi alamamıştım. Böylelikle üniversitem yarım kalmıştı. 2020-2021 okulda özel güvenlik görevlisi olarak çalışırken AÖF'den bir mesaj geldi, kaydınızı yenileyip bölümünüze devam edebilirsiniz diye. Dedim bu benim son şansım. Okulda kaydımı yeniledim, pandemiden dolayı okulların kapalı olması benim işimi kolaylaştırdı. Okulda gelen giden oldukça işime devam ediyor, eKampüs'ten derslerimin videolarını izliyor, not tutuyordum. Bu çalışma azmim müdür beyin ve müdür yardımcımızın gözünden kaçmamıştı, takdir ediyorlardı beni. Derken bir de benim 3 küçük çocuğum vardı, çalışan bir anne 3 küçük çocuk derken yemeklerini yediriordum, çocuklar uyuduktan sonra gece 00.00'dan sonra dersin başına oturuyordum. Sınavlarıma online girmem de ayrı bir kolaylıktı. Çocuklarımı uyutup gece sınavlarıma girmiştim. Zorlu bir yolculuktu ama hayallerimi gerçekleştirmeye değmişti. Emeği geçen tüm öğretmenlerimize teşekkürü bir borç bilirim. Saygılarımla...

Fatma Ak, 36, Samsun

Merhaba... Herşeyden önce öğrencilik veya öğrenme, belirli kalıplarda, belirli binalarda ve belirli yaşlarda olmadığını, isterse insanın her yaşta okuyabileceğini, bunun imkânsız olmadığını öğretti. Kendimin, çocuklarıma sizin sayenizde hayat boyu bir şeylerin öğrenilebileceğini

öğrettiğimi düşünüyorum ve bundan mutluluk duyuyorum. Yaşam boyu öğretim, öncelikle bana özgüven aşıladı. Hayatta hiçbir şeyin imkânsız olmadığını, isterse insanoğlunun başaramayacağı bir şey olmadığını, Açıköğretim Sisteminin de sınırları olmayan, özgür bir kampüs olduğunu ve hacimsel olarak dünyanın en büyük okulu olduğunu öğretti. Yıllardır değişik bölümlerde işim gereği okula gidemediğim için bu yaşam boyu öğrenmeden faydalandım ve faydalanmaya devam edeceğim. Şunu gördüm ki hızına yetişemediğimiz bir teknolojik çağda olduğumuzu düşünürsek çoğu kurum kuruluşların da bu teknolojide geri kaldığını ve ayak uyduramadığını düşünürsek, siz ve ekibinizin de ayak uyduramayacağını düşündüm ama iyi ki beni yanılttınız, teknoloji ve gelişime ayak uydurdunuz. Hatta ülkemizde ilk sıralarda yer alıyorsunuz (gerek materyal, gerekse sınavlar, gerekse dersler açısından) ve öğrenci olarak da olsa bu kuruma dahil bir birey ve bu kurumun bir parçası olduğum düşünülürse bu da beni çok mutlu ediyor. Elinize, emeğinize, yüreğinize sağlık...

Adnan Sevgi, 45, Eskişehir

Merhaba... Ben hayatını, günlük bir rutinde yeni bilgiler öğrenmeye, inovatif fikirler üretmek için sürekli şekilde deneysel tecrübeler edinmeye adanmış 40 yaşında bir bireyim. Adını çok yerinde tahsis ettiğiniz "Yaşam Boyu Öğrenme Süreci" benim de kişisel olarak öğrenme ilkem. Öğrenmeyi spesifik bir alan için ve kısıtlı bir zaman dilimi ile sınırlı değil, sizin de dediğiniz gibi yaşam boyu her gün devam ettirmeyi ilke edinmiş biriyim. Bu anlamda akademik olarak eksik bilgiye sahip olduğumu düşündüğüm Felsefe alanında kendimi geliştirmek istedim ve 40 yaşında ikinci üniversite programı ile Felsefe Lisans Bölümüne kaydoldum. Kolay, anlaşılır basit ve hızlı bir uygulama arayüzü sayesinde 7/24, istediğim zaman istediğim bir cihaz üzerinden, zengin bir içerik ve çok sayıda yardımcı araç

sayesinde öğrenme sürecim olabildiğince hız kazandı çünkü hem bir baba ve eş hem de tam zamanlı olarak ev işlerinden sorumlu olan biri olarak (kendi işlerim haricinde) :) öğrenme sürecinde benim için önemli olan hız ve kolay ulaşılabilirlikti. Açıköğretim Sistemi bu anlamda "Yaşam Boyu Öğrenme Sürecim" üzerinde çok olumlu katkılar yaparak, hızlı öğrenme yeteneklerimi neredeyse iki katına çıkartarak bana zamandan tasarruf etmemi sağladı. Bu kolay ve hızlı öğrenilebilir/ulaşılabilir akademik bilgi deposu ve basit arayüzü sayesinde, önceki yıllarda bilgi eksikim olduğu için erteleyip durduğum kişisel pod yayınıma da başlatabilmiş oldum. Kuvvetle muhtemel halihazırda devam eden lisans programım biter bitmez hemen yeni bir lisans programına daha dahil olup yaşam boyu öğrenme sürecine devam edeceğim.

Alper Özdil, 40, İstanbul

Örgün eğitim sırasında zorunlu olarak devam ettiğim derslerin ve çalıştığım konuların kurtulmam/bitirmem gereken şeyler olduğunu düşünüyorum ve bir an önce kurtulmak istiyordum. Açıköğretimde aslında okumanın, öğrenmenin ne kadar güzel bir şey olduğunu fark ettim. Şimdi istediğim alanda keyifle okuyor ve sınavlarla da kendimi değerlendirme imkânı buluyorum. Teşekkür ederim.

Süleyman Abanoz, 39, Ankara

Liseden sonra zorunlu sebeplerden dolayı çalışma hayatına hızlı bir giriş yaptıktan sonra okumak içimde hep ukde olarak kaldı. Hem çalışıp hem okumaya karar verdim. Halkla İlişkiler'e kayıt

oldum. Ne okuyacağımı, bana uygun olup olmadığını bilmeden ve zaten sonrasında yarım bıraktım. Aslında çalışma hayatı bana zaten okuyacağım şeyleri yaşamak adına rehber de oldu. Bence gençler liseden sonra istedikleri bölümlerde staj yapmalı, o işi seveceklerine inanıp o bölümü ondan sonra okumalı. Velhasıl kargoda çalışmak muhasebe, insan kaynakları gibi alanlarda bana rehber oldu ve ben İşletme okumaya karar verdim. Bu süreçte evlendim, hamileydim ve yine zorunlu olarak ve sonrasında çok severek yaptığım işimi bırakmak zorunda kaldım. İleride çocuklarıma gururla anlatacağım bir okuma sürecim oldu. Hem bebeğime bakıp hem ders çalışmak evet zordu ama imkânsız değildi. İlk oğlumla 2 sene okuyup İşletme'yi bitirdikten sonra iş alanı için daha geniş imkânlar sunacağını düşündüğüm Çeko Bölümüne geçiş yaptım. Bu arada ikinci bebeğim oldu ve yine bir elimde bebek bir elimde kitap o bölümü de bitirdim. Çocuklarımız büyüdü, büyük oğlum 14, küçük oğlum 9 yaşında şimdi. Ve ben hem onlar hem kendim için çıktığım bu yolda şimdi Sosyoloji okuyorum. Üstelik kolaylıklar sağlandığı için şimdi daha iyi koşullarda öğrenmeye devam ediyorum. Ben bu yola kendimi geliştirmek, çağın ve jenerasyonun gerisinde kalmayıp çocuklarımla aynı dili konuşmak onlara yetişebilmek için çıktım. Evde her türlü materyali internet aracılığıyla eKampüsten sağlayabiliyorum. Canlı dersler çok verimli, sesli kitaplar ve kitap indir çok faydalı ve evden çıkmaya gerek olmadan bile eğitim alabiliyorsunuz. İstedikten sonra herşey mümkün. Teşekkürler Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi...

Özgün Döşkaya, 43, Samsun

Beni öğrencilik günlerime geri götürdü. Hayatıma enerji ve heyecan kattı. Başarılı olmak kendime güvenimi arttırdı. Devamlı yeni bir şeyler öğrenmek ve öğrendiklerimi hayatıma katmak bana çok iyi geldi. Çalışıp sınavlara girmek, o heyecanları tekrar yaşamak beni

gençleştirdi diyebilirim. Kesinlikle çok doğru karar vermişim. Hayat boyu öğrenmeyi bırakmayacağım.

Serap Kayalı, 50, İzmir

Uzun yıllar tiyatro oyunculuğu ve yönetmenliği yaptıktan sonra tekrar ilgimi çeken Sosyoloji Bölümünü okumak istedim. Sosyoloji, insanlık var oldukça devam eden bir bilim. İçinde yaşadığım dünya ve ülkemdeki toplumsal sorunları çok daha iyi anlamaya başladım. Neden-sonuç ilişkisini kurmak daha keyifli hale geldi. Açıköğretim kanalıyla bu yetilere sahip olmak meşakkatli görünse de sonuçları harika. Bir yandan Sosyoloji alanında eğitim görürken, Sosyoloji öğrencisi olarak kendimi destekleyecek farklı eğitimler de aldım. Yeni bir yol haritam var artık. Bize emeği geçen herkese çok teşekkür ederim. Sevgiler...

Özlem Sezgin Kılıççı, 51, Tekirdağ

Ben 1975 yılında İzmir İlahiyat Fakültesine kayıt oldum. Ancak; evlilik münasebetiyle devam edemedim. Bu okuyamamak ve okula devam edememek içimde ukde kaldı. 2010 yılında yeniden ÖSYM sınavlarına girdim. Sonra AÖF Fotoğrafçılık ve Kameramanlık Bölümünü bitirdim. şimdi de AÖF İlahiyat Fakültesine devam etmekteyim. Yaşım 69. Evliyim, 3 çocuğum var. Ailemize ait şirketteyim. İş yerinde bir program dahilinde sınavlara hazırlanmak beni oldukça mutlu ediyor. Kitapları zevkle ve istekle; geçer not almak için değil, konuları öğrenmek için okuyorum. Tadına doyum olmaz bir haz alıyorum. AÖF'ün hazırladığı kitaplar ve AÖF portalında verilen dersler ve deneme sınavları hazırlanmamda çok büyük bir katkı sağlıyor.

Okumanın yaşı yok. Gözlükle çalışıyorum. Bazen göz altlarım çalışmaktan şişiyor. Eve gidince hanım “Bugün yine çok çalışmışsın” diye takılmadan duramıyor. Ben AÖF’den eğitim aldığım için mutluyum. Gençlere, yaşlılara tavsiye ederim. Selamlar..

M.Şemsettin Sarı, 69, Rize

İlk önce şunu söylemeliyim: Lise son sınıftan eğitim sürecini terk etmiş bir birey olarak, her ne kadar ABD’de lise denklik sertifikası almış olsam da yüksekokul okumamış olmanın içimde yadsınamaz bir ukde olduğunu nihayet 50 yaş civarı itiraf ettim. O zaman geçerli olan merkezî sınav sistemine girdim ve üniversiteye giriş hakkı kazandım. İş hayatı olan bir kadın olarak örgün eğitimi tercih etmedim. İşte o noktada Açıköğretim Sistemi imdadıma yetişti. 2 yıllık bir ön lisans programını (onur belgesiyle!) tamamladım ve o zamana kadar beni içten içten, sinsice takip eden yetersizlik duygum kayıplara karıştı! Artık ben de orta değil yüksek eğitilmiş bir bireydim. Minnettarım. İkinci kez Açıköğretim Sistemine başvurduğumda artık 65 yaşında idim ve dünya pandemi sürecine girmişti. Eve kapatıldık. Hem kapatılmışlık duygusu, hareketsizlik hem de yaşlanma sürecinin korkutuculuğu beni tekrar kendim için olumlu bir şey yapmaya itti. Beyin yaşlanmasına en iyi çözümün öğrenmek olduğuna inanarak Açıköğretim Sistemine girdim. İkinci üniversite şansımдан yararlanarak, bir ön lisans programı daha tamamladım. Bunun da ardından şimdi üçüncü bir ön lisans programının son dönemindeyim. Açıköğretim Sistemimde bu 6. yılımda ilk kez zorlanıyorum. Programın bölüm dersleri ilgi alanım dışına çıktı. Ancak bu da öğretici. Demek ki artık ilgi alanımı saptamış bulunuyorum! Eğer bir uzmanlık veya akademik bir kariyer seçmek gibi bir kaygım olsaydı, işte Açıköğretim Sistemi bana bunun zeminini sağladı. Oysa

ben zihinsel ve duygusal anlamda duraksamamak, yenilenmek ve ilerlemek için öğrenir kalmayı amaçladım. Bana bunu verdiği için Açıköğretim Sistemine teşekkür ediyorum. Bir küçük eleştirel katkı: 2 kez ön lisans programında başarılı olduktan sonra 4 yıllık bir lisans programı alınabilse, çok olumlu bir yüreklendirme olurdu. Bu imkân seçenekler arasına katılamaz mı?

Anonim, İstanbul

43 yaşındayım. 1999 senesinde Yeditepe Üniversitesinden mezun oldum. Çok yoğun çalışma hayatım oldu. Bu arada evlenip 2 çocuk babası unvanını aldım. Tempolu hayat, hayat mücadelesi vb. derken zaman çok hızlı akıp geçti. Ancak daha önceden niyet edip bir türlü yeteri kadar önem gösteremediğim AÖF'e tekrardan sıkı bir dönüş yaptım. Üzerinden 20 sene geçmiş bilgilerimi tazeledim. Değişen teknik gelişmelerden haberdar oldum. Tekrardan zihnimi yormayı başardım. Öğrendikçe keyif aldım. 22 sene öncesinin temel bilgilerini yeni bilgiler ile modifiye ettim. Gerek iş hayatımda gerek sosyal çevremde öğrendiklerimin çok faydasını gördüm. Mevcut yaşımda öğrendiklerim bakış açımı genişletti. Gündelik hayatta duymuş olduğum birçok terimin anlamını kavramayı başardım. Hazmetmeden aldığım birçok bilgiyi şimdilerde sindirip daha yararlı bir şekilde kullanabiliyorum. Yeniden genç bir öğrenci gibi hissettim. Çocuklarım ile hangimiz daha yüksek puan alacağız diye rekabet ediyorum. Çocuklarım açısından da ebeveynlerinin eğitim görmesinin çok olumlu olduğunu düşünüyorum.

Kısaca kendimi güncelledim ve güncellemeye devam ediyorum diyebilirim. Hiçbir şeyin zamanı, yaşı ve hiçbir şeyin bahaneler arkasına atılamayacak kadar önemli olduğunu tekrardan idrak ettim. "İyi ki" lerimden biridir bu eğitim süreci. Teşekkürler...

Erkan Ergüven, 43, İstanbul

Merhaba; zor şartlar altında 7 sene boyunca devlet parasız olarak okuduğum ilköğretim ve lise hayatımı yıllar sonra tekrar üniversite okuma hayalimi hem çalışıp hem açıktan okuyor olmam benim için tarifi olmayan mutluluk... Teşekkürler Anadolu üniversitesi...

Mehmet Katar, 35, Bursa

Öğrenmenin yaşı ve sonu olmadığını sınavsız geçiş ile iki yıllık Açıcılık okumaya karar verdiğimde ve hatta mezun olmama sadece bir dönem kalmışken çok daha iyi anlıyorum. Kırk yaşında, grda teknolojileri öğretmeniyim ve yeniden öğrenci olmanın, sınavlara çalışma heyecanının, sınıf geçmenin ve en önemlisi sürekli kendimi yenilemenin keyfini çıkarıyorum. Bu anlamda da hep öğrencilerime örnek gösteriyorum kendimi, yaşam boyu öğrenmenin kendini geliştirmenin sonu yoktur diye. Çok teşekkürler AÖF... Daha çok bir araya geleceğiz.

Nejla Belgin KÖK, 41, Bursa

16-17'li yaşlarımızda yaptığımız tercihler mesleki anlamda hayatımızın yönünü belirliyor, kimimiz için doğru, kimimiz için yanlış tercihler olabiliyor çünkü insan değişiyor ve o yaşlarda geleceği öngöremiyor. Mesleğim doktörlük ama aslında bir yanım hep bir sosyal bilimci olmak istedi ve istiyor. Açıköğretim Sistemi sayesinde,

bir yandan mesleğimi yaparken, ikinci üniversite olarak bir yandan da Felsefe eğitimi alabiliyorum ve bu benim için büyük bir şans ve mutluluk...

Anonim, İstanbul

Hayata bakış açımı değiştirdi. şu an 60 yaşında ikinci Açıköğretim üniversitemi okuyorum. Hiçbir zaman ulaşamayacağım bilgilere ulaşp, hiç gidemeyeceğim ülkelerin tarihlerini öğrendim. Mesela İnkaların nasıl beslendiklerini, nasıl tarım yaptıklarını... Bunun gibi binlerce örnek verebilirim. Zamanında gidemediğim üniversite hayalimi gerçekleştirdim. Memuriyetimde derecemi aldım. Aldığım her ders, kendimi geliştirmeme vesile oldu. Birçok gence örnek oldum. Öğretmen arkadaşım beni derslerinde örnek olarak anlatıyordu. Ben ilk üniversitemde iki çocuk annesiydim, ikincisini 60 yaşında 2 torun sahibiyken okuyorum. Açıköğretimin sadece bana değil tüm ülkeme çok değerli katkısının olduğuna inanıyorum.

Seher Bölükbaş, 60, Aydın

Ben açıköğretime önce devletime ve milletime faydalı ve verimli bir birey olmak, ülkeme katkıda bulunmak için başladım. 25 sene boyunca havayollarında kabin memuru olarak görev aldım. Uçuştan ekip arkadaşlarım New York yatılarında hangi kıyafetleri ve hangi yerleri gezeceklerini düşünürken ben otel odalarında saatlerce ders çalıştım. şu an inşallah sizin sayenizde 6. üniversiteyi bitireceğim. AÖF olmasaydı şu an ülkemizin saygın vakıf üniversitelerinin birinde

Sivil Havacılık Kabin Hizmetleri Bölümünün program başkanlığını yapamazdım. İnşallah en kısa sürede doktora eğitimine başlayacağım. Bizi hayata, devletimize ve milletimize bağlayan en büyük bağ donanımlı ve eğitilmiş bir birey olma arzusu olduğundan, bunu bize sağlayan Anadolu Üniversitesine minnettarım. Benim gibi milyonlarca gencin elini tuttuğu ve hiç bırakmadığı için hayatım boyunca da minnettar olacağım. Türkiye Cumhuriyeti var olduğu sürece, son nefesimize kadar öğreneceğiz, öğreteceğiz. Ancak bir ulus ve millet bu şekilde ayakta durabilir yoksa yıkılmaya mahkumdur. Saygılarımla, arz ederim.

Anonim, İstanbul

Benim hikayem aslında biraz uzun ve karmaşık. 6. sınıfta iken okuldan alındım. Lise dönemlerinde arkadaşlarımla liseli oluşu, okuyor oluşu ama benim ise evde durmam, kısaca anlatılmaz hislerle çok kötü bir durum ve benim için zor zamanlardı. Bir de üstüne kız kardeşim liseyi okurken bir gün dersine yardım etmeyi teklif ettim ama bana cevabı ise sen nerden anlayacaksın ki, oldu. Çok zoruma gitti. Benim için hayat artık anlamsızdı. Ömrümün sonuna kadar evlenip çocuk sahibi olup ev kadını olmaktan başka çarem yok gibiydi. Sonra bir gün tesadüfen yerde bir broşür buldum. Açıktan okuma diye. Çok düşündüm, araştırdım ve şu an evli, çocuklu, ev hanımı olsam bile hâlâ yolumda bir umudum var gibi hissedip ilerlemek beni mutlu ediyor. Şu an üniversiteyi okuyor olmak bana ışık tutuyor. Ben cahil değilim, diyorum kendime. Etrafımdaki bazı insanlara inat, 50 yaşında olsam okuyacağım yine de ve hayat boyu öğrenme bu olsa gerek. Bu imkânı oluşturup da sunanlara canı gönülden teşekkür ediyorum.

Ayşe, 27, Adana

Merhabalar, öncelikle kendimi tanıtmak isterim. 1970 İstanbul doğumluyum. Yaşam boyu öğrenme deneyimine aslında 1986 yılında, ailevi sebepler yüzünden okuldan ayrılarak çalışmak zorunluluğu ortaya çıkınca kendime verdiğim bir söz ile başladım. O gün okuldan ayrılırken bir gün mutlaka liseyi bitirip üniversite okuyacağıma dair bir söz vermiştim ve şimdi bu sözümü yerine getiriyorum. Aslında hayat boyu öğrenme deneyimine 16 yaşında okulu bıraktıktan sonra başladığım çalışma hayatımın içerisinde gördüğüm pek çok şeyin, edindiğim pek çok tecrübenin sonrasında iyi bir meslek edinmek gerekliliğini kavradığım gün başladım. Önce Millî Eğitime bağlı bir kurumdan Güzellik Uzmanlığı Sertifikası alarak çalışmaya başladım ve bu meslekte geçirdiğim on yılın sonunda önce kalfalık, sonra ustalık sonrasında MYK belgesi ve Usta Öğreticilik belgelerimi aldım. Ama bütün bunlar ile birlikte maddi manevi ayakta kalmaya ve yaşamaya çalışırken, yaşım da ilerlerken birden Açık Lisede okuyabileceğimi de öğrendim ve hemen kaydımı yaptırдыm. Her ne kadar Açık Lise sistemleri değişmiş, dersler farklılaşmış, öğrenim süresi dört yıla çıkmış ve benim okuduğum derslerin hiçbir ehemmiyeti kalmamış ve her şeye yeni baştan başlamam gerekmiş olsa da 4 yıllık okulu 2,5 senede bitirerek kendimi denemek adına üniversite sınavlarına da girmeye cesaret ettim. İyi ki de etmişim. Sadece sözelden 287 puan alarak 2014 senesinde üniversiteli oldum. Biraz daha genç olsaydım, dışımı sıkıp daha fazla ders çalışmış olsaydım, biraz da sayısal yapabilseydim belki de bambaşka yollarda olabilirdim şimdi. Ama yaşanan bazı olaylar sonrasında iyi ki de Açıköğretim okuyorum dediğim çok zamanlar oldu. Bizler ne kadar plan yaparsak yapalım hayatın da bizim için hazırladığı pek çok ders olabiliyor. Babamın hastalığı, kanser ile verdiğimiz mücadele ardından vefatı, annemin hastalığı vs. gibi hayat içinde yaşadığımız pek çok şeyin de sınavlarından geçmek adına dört sene kadar ara vermek zorunda kaldığım okuluma yeniden döndüm.

16 yaşında kendime verdiğim sözü tutmamı başarmamda en önemli etken yaşam boyu öğrenme gibi bir sistemin oluşudur. Hayatın içinde her daim öğrenilebileceğini, hiçbir şey için geç olmadığını, insanın istedikten sonra kaç yaşında olursa olsun her şeyi başararak kendine bir kariyer yaratabileceğini, her daim kendine hedefler koyarak ilerlemesi gerektiğini, karşısına çıkan zorlukların aşılmak için olduğunu, tüm bu zorlukları aşıttan sonra varılan hedeflerin esas mutluluğu ve başarı hissini getirdiğini öğrendim. Şimdiki hedefim en kısa sürede mezun olabilmek ve ardından ikinci bir üniversite ya da Aile Danışmanlığı okumak. Umarım tüm bu hedeflerime giden yolda ben ve benim gibi Ömür Boyu Öğrenme sistemi içerisinde hedeflerine ulaşmak için çabalayan tüm öğrenciler başarıya ulaşırsınız. Teşekkürler...

Anonim, İstanbul

40'lı yaşlarda yeniden öğrenmek için, hafızamı yeniden güçlendirmek için ve yaşadığım ağır hastalığı pozitive çevirmek için okumayı tercih ettim. İyi ki de yapmışım. Bugün benim hayata tutunmam, kendime ve çevreme faydamı sürdürebilmemin kapısı Anadolu Üniversitesidir.

Simten Ertaş, 46, İstanbul

Köyde doğdum, büyüdüm. “Kızlar okumaz” zihniyeti hakimdi. Çok istememe rağmen ilkokuldan sonra okutulmadım. 18 yaşında açıköğretimle tanıştım. Orta ve liseyi bitirdim. Derken okuma hevesim geçti. Çalışmaya başlayınca tekrar sınavlara girdim, ikinci öğretimde ön lisans okudum. O bitince açıköğretimde Sosyoloji'ye kaydoldum.

Rahatsızlanınca (kanser atlattım) on yıl dondurdum. Şimdi tekrar başladım. Köyden çok kıza örnek oldum. Tarih okuyanı, Çocuk Gelişimi okuyan, hatta İngilizce Öğretmenliği okuyan bile var.

Fatma Dedetaş, 47, Rize

Gaziantep'te özel bir hastanede diyetisyen olarak görev yapmaktayım. Bu şehirde diyet yapmak zor, diyetisyen olmak daha zor. Malumunuz gastronomi şehriyiz :) Danışanlarıma bazı lezzetleri yasaklayamıyorum. Bir gün eşimle bir yemek programı izliyorduk. Ya dedim bu alan ne kadar büyüleyici. Tamam, diyetisyenim ama aşçı diyetisyen olsam da fena olmaz diye ortaya bir fikir attım. Kendimi bir anda zevkli bir serüvenin içinde buldum. Şimdi diyeceksiniz ki; online eğitimin neresi zevkli? İnanın danışan arası sisteme girip yeni bilgiler okumayı/öğrenmeyi iple çekiyorum bazen. Üniversitede bir hocam hep derdi ki; diyetisyen olmadan önce bu işin önce mutfağını öğrenmelisiniz. Meslek mutfakta başlıyor. Aşçılık Bölümü sayesinde o mutfağı öğreniyorum. Aşçılık mesleğini icra etmeyeceğim belki ama bir gün hayalimdeki diyet kafemi açtığımda bu bölümün katkısı bana çok olacak eminim. Emekleriniz için sonsuz teşekkürler...

İmge Merve Söylemez, 26, Gaziantep

Yaklaşık 20 yıldır Açıköğretim Sisteminin öğrencisiyim. İşletme Bölümü, Aşçılık Bölümü bitirdim. Şimdi Adalet okumaktayım. Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Sistemi her yönü ile oturmuş bir sistem. Ayrıca sürekli de kendini güncellemekte. Eğitim öğretim materyalleri oldukça zengin ve kullanışlı. Devam eden iş hayatına paralel olarak

eğitimin yürütülebilmesi yanı oldukça cezbedici oldu benim için. Hem çalıştım hem okudum. Sürekli okuyarak kendimi daha çok geliştirme imkânı buldum. Son derece verimli bir sistem olduğunu düşünüyorum. Bana çok katkıları oldu. Değişen dünya düzeni ve teknolojiye hep uyum sağlamasını ve devam etmesini dilerim.

Anonim, İstanbul

Merhaba, ben 43 yaşındayım. İzmir’de doğdum, büyüdüm ama Erzurumlu tutucu bir ailenin çocuğuyum. Kız çocuğu okumaz, okursa yanlış yola gider, düşüncesi olan akrabalarımızla aynı ortamda yaşadım. İlkokulu bitirdikten sonra okutulmadım. Her zaman içimde bir ukde kalan üniversite mezunu olmak, meslek sahibi olmaktı. Evlendim, 2 kızım var. Kızlarımla beraber ortaokul ve liseyi bitirdim. Şimdi İlahiyat Ön Lisans okuyorum. Hayallerimin gerçekleşmesi çok büyük bir mutluluk. Şimdiki hedefim din öğretmeni olmak inşallah.

Rabia Alkan, 43, İzmir

Yaşam boyu öğrenme sürecime inanılmaz bir zenginlik kattı. Dünya görüşümü değiştirdi. Ders kitapları büyük bir özveri ile hazırlanmış ve konuyu ayrıntılı ele almış. Eğitimin sadece okullarda olmayacağını öğrendim. Açıköğretim Sistemi kişinin mükemmel bir donanıma sahip olmasını sağlayabiliyor. Zamanını verimli kullanmanı sağlıyor. Eğitimin her yaşta olabilmesi için bir fırsattır. Öğrendiklerim yaşamımı zevkli hale getirdi.

Anonim, İzmir

—◆—

Pandeminin başlangıcında, eve kapandığımız süreçlerde, kendimi motive edecek alanlar ararken, AÖF'deki 2.üniversite seçeneğini fark ettim. 1997 yılında Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirmiştım, AÖF'de 2. üniversite olarak seçebileceğim eğitim dallarına baktığımda, her zaman içimde, bir yanımda sanat ve bağlantılı bir alanla ilgili eğitim alma özlemimi bir nebze giderebilecek Fotoğrafçılık ve Kameramanlık Ön Lisans eğitimini gördüm ve hemen kaydoldum. Şimdi son dönemi okumaktayım, şimdiye kadar müthiş keyif aldım, bu eğitim beni çok mutlu etti. Bu program sevdiğim bir hobiyi daha bilinçli yapmamı, genel kültür açısından kendimi geliştirmemi, bazı detayların farkına varmamı sağladı. 1.dönemden itibaren aldığımız dersler arasında yer alan, beni ezelden beri cezbeden, sanat tarihi içerikli Görsel Kültür gibi derslere doyamadım. Fotoğrafçılık ve Kameramanlık Programı sonrasında Kültürel Miras ve Turizm Ön Lisans Programına kaydolarak eğitim hayatıma devam etmeyi düşünüyorum. Kaynaklara çalışırken, ders verenlerin, kitapları hazırlayanların, mesleklerine duydukları sevgiye tanıklık ettim, gösterdikleri özen ve emeklerine derin saygı duydum, kendilerine ve tüm emek verenlere teşekkür ediyorum.

Anonim, Ankara

—◆—

Okuduğum bölüm olan Sosyoloji, hayata bakışımı değiştirdi diyebilirim. Hayatı daha çok sorgulama adına bir farkındalık oluşturdu. Sistemin açıköğretim şeklinde oluşu çalışma hayatım ile paralellik sağlama bakımından da fayda sağladı. Canlı derslerdeki akademisyen hocalarımızın katkıları da eğitim-öğretim sürecinde oldukça faydalı. Ders notlarımızın gündelik yaşam koşullarıyla güncellenmesi,

toplumun yaşayışına göre yeni dersler ilave edilmesi ekstra takdir edilmesi gereken bir nokta. Kısacası sistemi çok başarılı buluyorum. Emeği geçen herkesi takdir ediyorum. Saygılar...

Mizgin Öztürk, 43, Kütahya

Normal hayat sürecimde okula devam etmem mümkün değildi. Açıköğretim sayesinde evden okuma imkânım oldu ve benim gibi zamanı ya da örgün öğretime katılmaya durumu olmayan arkadaşlar için büyük bir avantaj oldu. Bana kattığı şeylere değinecek olursam bölümümden kaynaklı olarak hayatıma sayısal veri, ekonomik ve güncel konulara bakış açımda farklılık yaratmaya başladı. Açıköğretim sayesinde farklı bir alanda bilgi ve beceri sahibi oldum.

Anonim, İstanbul

ODTÜ Şehir Planlama Bölümü mezunuyum. Yüksek lisans ile doktoramı da aynı üniversite, aynı bölümde tamamladım. Serbest çalışıyorum, kendi şirketim var. Diğer taraftan bir üniversitede yarı zamanlı ders veriyorum. Mesleğim gereği 2014-2020 yılları arasında Koruma Kurulu Üyeliği yaptım. Bu dönemde kültür varlıklarına karşı olan ilgim arttı. Bu alanda daha çok bilgi sahibi olmak adına Açıköğretim 2. üniversiteye başladım. Bu dönem bitiyor. Herkese söylüyorum; bence muhteşem bir bölüm. Müfredat çok iyi hazırlanmış, dersler ve derslerde aktarılan konular çok iyi. Hemen herkese tavsiye ediyorum. Çünkü diğer taraftan entelektüel anlamda ciddi bir bilgi birikimi sağlıyor. Bu denli kültürel varlıkla dolu bu ülkede yaşıyorsak eğer, bu konuda herkesin bilgilenmesi gerektiğini düşünenlerdenim. Bize böyle

bir imkân tanıdığınız için sizlere sonsuz teşekkürler. Önümüzdeki sene de Yerel Yönetimler Bölümüne gireceğim. Bir ufak eleştiri; ülkemizde özellikle son yıllarda mevzuat sıkça değişmeye başladı, hemen her gün bir konuda ilave ve/veya yasa-yönetmelik, daha çok KHK görüyoruz. Bu bağlamda bize sunulan ders kitapları güncelliğini kaybediyor. Dolayısı ile ders kitaplarının biraz daha güncel olmasını bekliyorum.

Anonim, Ankara

Daha önce Tarih ve Sosyoloji lisansları ile Sosyoloji ve İşletme ve Yönetimi alanlarında yüksek lisans bitirmiştım. Halen Millî Eğitimde öğretmenim. Kendimi farklı bir alanda geliştirmek için ikinci üniversite kapsamında açıköğretim Uluslararası İlişkiler Bölümünü bitirdim. Aynı kapsamda şimdi de Felsefe okuyorum. Hayata bakışım her yeni bilgi ile daha da zenginleşiyor. Hayatımıza yeni anlamlar kazandırıyor. Okumak, öğrenmek, araştırmak, yeniden öğrenciliğin tadını çıkarmak için güzel bir fırsat oldu. Hayatta hiç bir şey için geç değildir. Hem çalışıp hem öğrenim görmek, hem de başka alanda lisans yaparken açıköğretimden de tamamlayıcı bir bölümü okumak gibi fırsatları var. Bu açıdan örgün öğretime giremeyen ya da kendini geliştirmek isteyen lisans mezunlarına yeni bir eğitim kapısı olarak toplumsal bir açığı kapatmaktadır. Teşekkürler...

Hatice Kaleci, 54, Eskişehir

Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü öğrencisiyim. 46 yaşındayım ve 17 yaşımdan bu yana şiir, öykü ve deneme yazıyorum. Bu bölümü de kitap yazmak için tercih etmişim. İlk zamanlarda kitap yazmak için

bu bölümü okumam gerekmediğini fark ederek yanlış tercih yaptığımı düşünüyordum ve 4. dönemin bitiminde iki yıllık ön lisansta noktalama hedefindeydim ve sırf bu yüzden ikinci üniversite tercihte bulunarak İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Bölümünü okumaya başladım. Evdeki hesap çarşıya uymadı tabii. Sonraları edebiyatımızın zengin içeriğini keşfettikçe kendimi bir hazine adasında define bulmuş gibi hissetmeye başladım. Gittikçe içinde kayboldum ve her kayboluşumda ayrı ayrı hazlar almaya başladım. Birbirinden değerli edebiyatçılarımızı tanıyarak, onların kelimelerle flörtlediği mısraların ahengini her seferinde ruhumun derinliklerinde yaşamaya başladım. Çok mu zorlandım! Evet, tahmin edemeyeceğiniz kadar zorlandım. İlk senemde kızım LGS'ye hazırlandığı için onunla ilgilenmekten hiç çalışmadım ve sınavlarımın çoğuna girmedim bile, girdiklerimden de başarısız notlar aldım. Eşinden ayrı, bir taraftan çalışmak zorunda olan, bir taraftan ev işleriyle uğraşan, özgül öğrenme gücünü yaşayan çocuğunun okulu ve psikolojik sorunlarıyla tek başına ilgilenmek zorunda kalan ve acelem varmış gibi daha birinciyi bitirmeden ikinci üniversitesini yazıp okumaya başlayan bir anne olarak epeyce zorlandığımı itiraf etmek durumundayım. Ancak okuduğum bölümden almaya başladığım keyif, yaşadığım zorlukların üstesinden gelmemde bana epeyce destek oldu. Yazılarımı okuyan çevrem "sen kesinlikle yazmalısın" şeklindeki teşvikleri de cabası oldu. Tabii son olarak hazırlamış olduğum proje ödevimden 100 tam puan almam da beni inanılmaz derecede motive etti. Ve ben bu ödevi üç gün içinde hazırlamıştım. Şu anda ise hâlâ zorlanmakla birlikte ne kadar doğru bir seçim yapmış olduğumun farkındayım. Gençlere tavsiyem; ben biraz geç kaldım, sizler yolun başındasınız ve Allah ömür versin, önünüzde çok uzun bir gelecek var. Eğer yapmam gereken tek şey sadece okumak olsaydı, eminim ki her dönemin sonunda onur belgesi alırdım. Hayatın bana sunduğu diğer yükümlülükler nedeniyle zorlanmama rağmen ben bu bölümü ortalama bir puanla bitirmek üzereysem, sizler daha iyisini yaparsınız. Yeter ki okuduğunuz bölümden keyif alın ve kendinize inanın.

Anonim, Ankara

—◆—

Fizik öğretmeniyim. Okullarda öğrencilerime rehberlik ve kişisel gelişim anlamında daha faydalı olmak istiyordum. Bu alan için Sosyoloji okumam gerekiyordu. Çalıştığım için örgün eğitime gitmem mümkün değildi. Bu yüzden Açıköğretim Sistemi'nin hayat kurtaran bir sistem olduğunu düşünüyorum. Online sınav ayrıca bir avantaj olmuştu. İlçelerden merkeze gelmek zor oluyor özellikle kış aylarında. Teşekkür ederim.

Anonim, Konya

—◆—

Henüz 17 yaşında hayatın farkına yeni yeni vardığım süreçlerde meslek lisesi zorunlu staj dönemi için bir mali müşavirlikte staja başladım. Lisede Bilişim Teknolojileri Bölümü okuyup veritabanı teknisyeni unvanı ile mezun oldum. Üniversiteyi kazanmak ve öğretmen olmak istiyordum. Staj döneminde hiç alakam olmayan muhasebede çalıştım. Süreç biraz ilgimi çekti ve devam ettim. 3 ay içerisinde muhasebeye aşırı derecede ilgim başladı ve aslında aradığım işin, beni tanımlayan işin muhasebe olduğunu fark ettim. Staj dönemim bittiğinde staj yerimden iş teklifi aldım. Üniversiteyi istiyordum ama çalışmak da istiyordum. Uzun düşünceler ve araştırmalar sonucu açıköğretime yazılmaya karar verdim. Hem diplomamı alabilecektim. Hem üniversite okuyabilecektim. Hem de işverenlerin istediği o 5 yıllık tecrübeli yeni mezun bir çalışan olabilecektim. Şimdi sınav binasının önündeyim. Sınava girerken öyle acaba bunu öğrendim mi şüphelerim yok. Çünkü üniversitenin internet sitesinde bütün derslerin konu anlatımı, soruları, çıkmış soruları mevcut. İstedğim saatte istediğim vakitte girip ders çalışabilirim. Arta kalan zamanlarımda kendimle

vakit geçirebiliyorum. Derse yetişme telaşem yok, kendimi okul yollarında yıpratmama gerek yok. Velhasıl kelam, açıköğretim iyi ki var. Yoksa bu değişen Türkiye’de değişik bir eğitim sistemi ile kendimi fark edemeyecektim. Arka sıralarda birinin sizi fark etmesini bekleyeceğiniz sistem yerine sizi sizin desteğinizle fark eden ve bu yolda güzel süreçler elde etmenize yardımcı olan açıköğretime, yaşam boyu öğrenmeye devam! Sırada kayıt olmam gereken farklı bölümler var. Bu yolda herkese başarılar.

Hayrunnisa Aydın, 19, İstanbul

Ben çocuk yaşta evlendirilmiş, kendini ifade edemeyen, içine kapanık bir insandım. Çocuklarım oldu, büyüdüler, üniversite okudular. İçimde bir ukde vardı, okumayı çok istiyordum. Ama fırsat verilmemişti. Mutfak üzerine kendimi geliştirdim. Eşimi ikna ettikten sonra üniversite sınavına girdim. Tam istediğim bölüm Gastronomi idi. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesine puanım yetti fakat yazamadım, oraya gitmem imkânsızdı. Ben de AÖF Aşçılık Bölümünü yazdım. Bilmediğim o kadar çok şey öğrendim ki bana çok şey kattı. İnşallah üç dersimi verince mezun oluyorum ve DGS ile Gastronomi Bölümüne geçmek istiyorum.

Anonim, Ankara

Hayata daha farklı bir pencereden bakmamı sağladı. Lise, hatta çocukluk yıllarımdan beri hayalini kurduğum bölümü (Türk Dili ve Edebiyatı) okumama fırsat verdi. Liseden sonra sağlık alanında bir

fakülte bitirip yine aynı fakültede öğretim üyeliğine kadar yükselmeme rağmen Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü okuma arzusu hep içimde bir yerlerde duruyordu. Bugün bu isteğimi gerçekleştirmiş oldum ve kısmetse Haziran 2022’de mezun olmayı planlıyorum. Teşekkürler Anadolu Üniversitesi (Bu arada Anadolu Üniversitesinin bir mezunu olacağım için ayrıca gururluyum).

Selçuk Altaçlı, 43, Van

Belki de yarım bıraktığım hayatı tamamlama fırsatı buldum. Her şey bitti kaçırdım son treni dediğim anda açıköğretim üniversitesiyle tamamlayabileceğim için şimdi üç hayatım var. Hem çalışan hem eve yetişen hem de okuyan bir bireyim. Canlı dersler sayesinde daha da anlayışlı. Her şey için teşekkürler AÖF...

Anonim, Tekirdağ

Bilgiye erişimimi mümkün kıldı. Ben üniversite eğitimini kristalize edilmiş bilgiye ulaşmak olarak gördüm. AÖF bunu sağladı. Kendimi tanıma sürecimi hızlandırdı. Teknik sistemlerin varlığından haberdar olmamı sağladı. Ülkemizde bulunan üniversitelerden uluslararası sıralamalara girenler dahil hiçbiri Anadolu Üniversitesi kadar ülkenin geleceğine katkı sağlayan, bütünü hedefleyen bir üniversite olamadı. Üniversitelerin misyonlarından biri bilgiyi yaymaktı. Anadolu Üniversitesi bunu başardı. Sistem kurup ulaşılabilirliği arttırdı. Benim hikayem burda başlıyor. Hep yaşanmış olması gerekmez hikayelerin, yaşanabilme ihtimali olanlar da hikayedir. Ben hikayemde, disiplinlerarası irtibatın sağlanacağı, bilginin anlamlandırılacağı,

dijitalleşme ve mesleklerin dönüşümünün müfredata yansıtılabileceği, serbest tasarlanan bölüme (müfredatın zorunlu ve seçmeli derslerinde ne okuyacağına öğrencinin karar verdiği bölüm) sahip bir üniversitenin var olabileceğine dair hayallerimi oluşturdum. Efsane hikayeyi Anadolu Üniversitesinin yazacağına inancım tam.

Anonim, İstanbul

Ben köyde yaşıyorum. Köydeki Kuran kursum vardı, ona gidiyordum. Hocam benim nasıl çalışkan, zeki olduğumu görünce okumak ister misin, diye sordu (benim okulum biteli 4 sene olmuş, ben 17 ya da 18 yaşındayım. O yaşta kızlar evlenir. Benim sınıftan çıkanlar hepsi evlendi. Hepsinin hayalleri vardı, hepsi kül oldu. Okuyamadılar. Kız çocuğu okur mu, dediler. Benimki de kolay olmadı ama benim babam anlayışlıydı çok şükür) O kadar sevindim ki, tabii, dedim. Önce açıköğretim olarak lise okudum. Annem hastaydı. Üniversiteyi içerden okumak isterdim ama. Üniversiteyi kazandım, annem vefat etti, herkes okulumu bırakmamı söyledi ama ben bırakmadım. Nasıl okuyacağım, tek kızım, babama, 2 abim var, onlara kim bakacaktı? Ben... İşte o an aslında açıköğretim elinden tuttu. Hele Anadolu Üniversitesinin Konya'da bir kolu olmasaydı ve buradaki Konya Selçuklu Kampüsünde sınavlarım olmasaydı benim üniversite okumam hayal olacaktı. İyi ki varsınız... Bizlere böyle bi geleceği verdiğiniz için, kül olmadığımız için çok teşekkür ederim. Şimdi İlahiyat Fakültesinden mezun olacağım inşallah. Açıköğretim okumak isteyenlerin büyük bir nimetidir. Çok teşekkür ederim bunları anlatma şansı verdiğiniz için.

Anonim, Konya

Emeklilik hayatımda kişisel gelişimim için önce 2 yıllık Adalet Bölümünü bitirdim. Şimdi de Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde okumaktayım. Emekli olup boş zamanlarını değerlendirerek ve kendine yeni ufuklar açmak isteyen herkese önerim Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi bünyesinden kendilerine uygun bir bölüm seçip kayıt yaptırmaları ve öğrenciliğin heyecanını tekrar tekrar yaşamaları ve kendi kişisel gelişimlerini devam ettirmeleridir. Hepinize sağlıklı ve mutlu ömürler diliyorum.

Anonim, İstanbul

Merhaba, ortaokuldan sonraki okul hayatım hep açıköğretim üzerinden gerçekleşti. Önce açık lise, daha sonra açıköğretim lisans, daha sonra yüksek lisans derken bir ön lisans ve ardından ikinci bir ön lisans okuma ile devam ediyorum. Ömrüm olduğu sürece yaşam boyu öğrenme ilkesi ile öğrenmeye devam edeceğim. Açıköğretim öncesinde iş hayatında sevkiyat ve depo görevlerinde çalışıyordum. Şimdi Türkiye'nin önemli bir kurumsal şirketinde idari işler yöneticisi olarak çalışmaktayım. Hem maddi olarak hem kariyer olarak bana çok katkıları olan ve katkı vermeye devam eden Anadolu Açıköğretime teşekkürlerimi bir borç bilirim. Benim açıköğretime başlayacak olanlara tavsiyem; olur mu, bu saatten sonra faydası olur mu, gibi düşünceler içerisinde olmasınlar. Başlamak yolun yarısıdır derler. Umuda yelken açmak için denizde açılmak gerek.

Turhan, 42, Bursa

Ben ikinci üniversite kapsamında Web Tasarımı ve Kodlama okuyorum. Emekli gazeteciyim. 61 yıllık hayatımda kanser de dahil olmak üzere birçok hastalıkla savaştım. Farklı ülkelerde yaşadım. Emekli olduktan sonra resim, seramik, takı, İngilizce gibi birçok kursa katılıp çeşitli beceriler kazanmak için uğraştım. Pandemi döneminde bunlara katılmak mümkün olmadı. Ben de bana daha güzel kazanımlar sağlayacak arayışa girdiğimde, Anadolu Üniversitesinde ikinci üniversite kapsamında kayıt yaptırabileceğim bölümler olduğunu öğrendim. Tercihim Web Tasarımı ve Kodlama Bölümü oldu. Çok zevkle dersleri çalışıyorum. Canlı derslere katılıyorum. Hele yüz yüze sınavlar beni alıp üniversite yıllarıma geri götürdü. Anadolu Üniversitesinin öğrencisi olduğum için çok mutluyum. Her yerde gururla üniversite öğrencisi olduğumu söylüyorum. Gençlere azıcık da olsa örnek olmaya çalışıyorum. Bu bölümü bitirmeme az kaldı. Yakında bir şirket kurup web tasarımı yapmaya başlayacağım. Bu arada başka bölümlere de kayıt yaptırmayı da düşünüyorum. Ayrıca bu arada online İtalyanca kursuna devam ediyorum. Sıfırdan A2 seviyesine geldim. Okumak gibisi yok...

Fatma Celile Çıkrıkçıoğlu, 61, Aydın-Kuşadası

O kadar okumak istememe rağmen ailem maddi imkânsızlıklar nedeniyle beni okuldan çıkarttı. 31 yaşında yeniden önce ortaokulu, sonra liseyi bitirdikten sonra memur olarak atandım. Daha sonra üniversite sınavına girerek Sosyal Hizmet Bölümünü kazandım ve bu arada ikinci üniversite olarak Tıbbi Sekreterlik Bölümünü bitirdim ve bu bölümden atandım. Şimdi daha ileriye bakmayı düşünüyorum.

Anonim, Konya

—◆—

Kamudan emekli harita mühendisi olup halen proje müşavirlik şirketinde çalışmaya devam ediyorum. Sınavsız ikinci üniversite sayesinde zaten meraklı olduğum Tarih dalında disipline dayalı bir eğitim almaya başladım. Hem boş zamanımı değerlendiriyorum hem de eksik bilgilerimi tamamlıyorum. Hayatı bırakmamayı, devamlı yeni bir şeyler öğrenmenin insana mutluluk ve kendine güven verdiğini gördüm. Yakınımda bulunan arkadaşlara da Açıköğretim Sistemine katılmalarını tavsiye ettim. Dört arkadaş etkilenererek ilgi duydukları bölümlere katıldılar ve devam ediyorlar. Açıköğretim Sistemi sayesinde çalışma hayatı ile birlikte eğitimimizi donatıyorum. Ayrı bir heyecan kattı ve sistemden kopmuyorum. Gençlere yakın durmak ve onlarla bir şeyler paylaşmak, aynı dili konuşmak insanı daha aktif ve canlı tutuyor. Öğrenmenin yaşı yok.

Anonim, Osmangazi

—◆—

25 yıla yakın bir süre sonra tekrar eğitim hayatına AÖF açıköğretimi seçerek yeniden okullu oldum. Çok zevk alıyorum. Hocalarımız, hepsi birbirinden harika güzel insanlar. Ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Çalışırken okudum. Sosyal Bilimler'i bitirdim. Kariyerimde ve terfilerimde çok faydasını gördüm. Anadolu Üniversitesi, Eskişehir'de olması nedeniyle ve eğitimdeki başarılarıyla ayrı bir değer. Açıköğretim her yaşta insanın kendini geliştirmesi ve güncel bilgilere ulaşması, kendini eğitmesi açısından çok önemli. Eğitim hayatının içinde olup para kazanarak okumak harika bir şey. Ayrıca; kişiler zamanında tamamlayamadığı eğitimini tamamlıyor, kendine olan güvenini de geliştiriyor!

Anonim, İzmir

Açıköğretime katılmadan önce sistemin bu kadar güncel olduğunu bilmiyordum, programı hafife almışım, bunun için emek veren herkesten özür dilerim. 2. dönemimdeyim, ders materyalleri çok güncel, kesinlikle çok faydalı ve sektörle de örtüşüyor. Özel üniversitelerde katıldığım sertifika programlarının materyalleri yüzeysel kalıyordu. AÖF ders materyalleri ise çok kapsamlı. Yeni bilgiler ediniyorum, donanım kazandığımı hissediyorum. Keşke daha önce kayıt olsaydım... Emeği geçen herkese teşekkür ederim.

Anonim, Antalya

Gıda Mühendisliği alanında doktoramı tamamladım. Yüksek lisans itibarıyla da özel sektörde aktif yer almaktayım. İş hayatında “başarı” tanımının uzmanlık alanı haricindeki konulara hâkim olabilmek, yönetilmek ve yorum yapabilmek olduğunu tecrübe ederek öğrendim. AÖF İşletme derslerinden edindiğim bilgiyi yöneticisi olduğum firmada uygulamak çok farklı bakış açıları kazandırdı. Örneğin örgüt yönetimiyle edindiğim bilgiler şirket içi anketlerde daha verimli geri dönüşler almama faydalı oldu. “Strateji” kavramı ise aldığım dersler neticesinde hayatıma yön verir hale geldi. İnsan Kaynakları Yönetimi dersi kazanımlarım yeni işe alma sürecinde bilimsel temellere bağlar hale getirdi. Aktif dış ticaret yaptığımız firmada üretim temellerine yönelik edindiğim bilgiler markalara, ülkelere bakışımı değiştirdi. Türkiye Ekonomisi dersi bilgileri ise günlük değerlerin kökenlerine yönelik atladığım birçok ipucunu beraberinde getirdi. Saha tozu yuttuktan sonra okumaya devam ettiğim İşletme Bölümünün

kazanımları fark edilir boyutlardadır. Bu imkânları sağlayanlara, sunanlara, emek harcayanlara teşekkür ederim.

Yasemin Bor, Afyonkarahisar

Ben her zaman Arkeoloji okumak istemiştim. Fakat 80'li yıllarda İşletme popülerdi. Matematiğim iyi olduğu için İşletme Bölümünü seçtim. Sonra uzun yıllar bankada çalıştım. Ardından eşimin işi dolayısıyla yurt dışında yaşamaya başladık. Çocuklarıma Türk kültürünü öğretmek için evde tarih, coğrafya dersleri vermeye başladım. Sonra yurt dışında yaşayan arkadaşlarımla çocuklarına da dersler vermeye başladım. Bu dönemde tarihi ne kadar özlediğimi fark ettim. Dubai'de Açıköğretim faaliyete başlayınca ben de ikinci üniversite kontenjanından Tarih Bölümüne kayıt oldum. Böylece açıköğretim maceram başladı. Ben dersleri zevkle takip ediyorum. Okuduğum kitaplarım benim için yalnızca ders kitaplarım değil, onlar beni yüzyıllar öncesine götüren zaman yolculuğun araçları gibi. Açıköğretim, çok istediğim, yıllar önceki bir hayalimin gerçek olmasına yardım etti. Kulaktan dolma, basmakalıp değil, gerçek bilgileri kaynağından öğrenme fırsatı verdi. Eleştirel düşünmemi; günümüz olayları ile geçmiş olayların bağlantısını görmemi ve böylece dünyadaki konumumu daha iyi anlamamı sağladı. Bu bölümü bitirdikten sonra da eğitimime devam etmeyi düşünüyorum. Bütün Açıköğretim Sistemi ailesine çok teşekkür ederim.

Berna Deveci, 44, Abu Dhabi

Şu anda Boğaziçi Üniversitesinde eğitim alıyorum ve İkinci Üniversite sistemi sayesinde Halkla İlişkiler ve Reklamcılık Bölümünde eş zamanlı olarak öğrenciyim. Bu program sayesinde üniversiteyi bitirdiğimde çift diploma sahibi olacağım ve medya sektörüne girmem için elim güçlenmiş olacak.

Furkan Aydoğan, 22, İstanbul

Uzun yıllardır okumayı çok istediğim Sosyoloji Bölümünü Açıköğretim Sistemi sayesinde okuduğum için çok ama çok mutluyum. Özellikle hazırlanan ders materyallerini hayran hayran okuyorum. Bir konuda kelimenin etimolojik kökeninden başlayıp sizlere ufuk açıcı tavsiye kitap ve film önerileri de konuyu pekiştirmede çok güzel yarar sağlıyor. İnanılmaz keyifle okunan kitaplar... Öğrenci otomasyonu içindeki ders materyalleri de ayrıca üzerinde durulması gereken bir konu. Bu alanda öğrenciler ilerleme aşamalarını çok net bir şekilde görmekteler. Bu durum da bence öğrencide motivasyonu artırıcı bir güç oluyor. Geçmiş yıllarda çıkmış sorularla öğrendiklerinizi kontrol etme ve kendi durumunuzu görme fırsatı da yakalıyorsunuz. İyi ki bu bölümü okumaya karar vermişim. Şu ana kadar gördüğüm dersler sayesinde insanlara ve olaylara bakış açımda büyük değişiklikler olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim. Ve değişimin son sınıfa kadar alacağım derslerle daha da zirveye çıkacağına inanıyorum. İyi ki Açıköğretim Sistemi var. Bu bölümü bitirdikten sonra başka bir bölümü daha okumak niyetindeyim. Her şey için çok ama çok teşekkür ediyorum.

Eyyup Bostancı, 42, İstanbul

Üniversiteden 1996 yılında mezun oldum. Bundan çeyrek asır sonra kızım üniversiteden mezun oldu ve çalıştığım kamu kurumundan gelen bir e-posta ile sınavsız ikinci üniversite okuyabileceğimi öğrendim. Bunu kızımla paylaştım ve birlikte kayıt yaptırmaya karar verdik. Ben uzun yıllardır çalıştığım birimlerde enformasyon birimlerinde görev yaptım. Kızım da okul hayatı boyunca çalışmalarımı izlediğinden bu yöne eğilim kazandı ve üniversite yıllarında görev aldığı kulüplerde tasarım konularında katkılarda bulundu. İkimiz de aktif olarak tasarım dünyasının bir köşesinde yer alıyoruz ve bunu tamamen kendi çabalarımızla yapıyoruz. Bu teklifi görünce de neden bunun okulunu okumayalım, dedik ve maceramız başladı. 25 yıl sonra yeniden sınava hazırlanmak, kitap kokusunu duymak, öğrenmeye devam ettiğimi bilmek ve bunu özellikle de kızımla paylaşabilmek bana müthiş bir enerji kattı.

Bahriye Çetinkaya, 49, Ankara

İlkokuldan sonra hep okumak istedim. Başarılı olmama rağmen maddi durumdan dolayı babam okutamadı. Evlendim, İstanbul'a taşındık. Kız kardeşim, açıktan liseye yazılmıştı. Eşime 2 yıl yalvardım, ben de okumak istiyorum içimde hep ukde kaldı ne olur izin ver dışardan okuyayım, dedim. Sonunda pes edip, oku tamam, dedi. 6. sınıftan başlayıp üniversiteye kadar uzanan maratonum başladı. Annem kanser hastasıydı. Hem ona bakıp hem çalışıp hem üç çocuğumla, hep aynı heyecanla bıkmadan, usanmadan okudum, okumaya devam edeceğim. 40 yaşından sonra senden bir şey olmaz, diyenlere aldırış etmeden...

Emine Kalkan, 40, İstanbul

Her gün yeni şeyler öğreniyorum. Haberleri dinlerken “bu ne anlama geliyor” demiyorum. Beynim yenileniyor, kendimi daha mutlu hissediyorum. Hayallerimi gerçekleştiriyorum. Hedefime ulaşmak bana mutluluk veriyor. İlkokulu 4 yılda bitirdim. Mecburi bıraktım. İçimde dert kaldı. Zaman ne dışarıdan ne normalde okumam için bana çalışmadı. Çok şükür Allah hayallerimi gerçekleştirmem için bana azim, güç ve donanımlı bir beyin hediye etti. 51 yaşındayım. 2011 yılında dışarıdan okumaya karar verdim. Tek hayalim sadece üniversite okumaktı. Hedefime ulaştım. Bitti, şimdi ikinci üniversite okuyorum. Bitmek üzere, bir ders kalmış. Bakalım hayat bana ne sunacak, bekliyorum. Ruh bedenden çıkmayınca daima yapacak bir şeyler vardır. Eğer hayallerimi gerçekleştirmeseydim gözüm açık giderdi. Bütün insanlığa tek bir şey söylemek istiyorum: Hiçbir şey için geç değildir. Yeter ki tüm benliğinizle iste... Yaşantıdan sadece sen sorumlusun. Hayalinin peşinde koş. Hayat hikayemi anlattım. Ajitasyon yapmak istemedim ama inanıyorum ki bir insan ne olmak isterse o oluyor. Kendi bedenini inşa etmek, kişi elinde. Okumakla kendimi taşların, toprağın altından çıkarıp silkeledim ve yeniden yaşama “merhaba” dedim. Yeni doğmuş gibi hissediyorum. Hoşça kalın.

Gurbet Yıldız, 1970, Mersin

Ben 40 yaşındayım. İlkokul 5. sınıfa kadar okuma fırsatı tanınmış bir kadınımdır. Ailem Kayseri’de şehir merkezinde yaşamasına rağmen beni okutmadı. 5. sınıfa kadar okumanın yeterli olacağına karar vermişler. Okumak yerine kardeşlerime bakmam gerekiyormuş. Annem işte çalışıyordu. Emekli olmak istiyormuş. Çocuklara bakacak kimse olmayınca çocuklara bakma görevi bana düştü çünkü annem yaşlandığında emekli maaşı almayı hedefliyordu. Çocukluğum sizin anlayacağınız, çocuk bakarak geçti. Evlendim 17 yaşında. 18’de anne

oldum ve gene çocuk bakmaya başladım. 25 yaşında açıköğretim diye bir sistem olduğunu öğrendim ve ortaokulu bitirip lise mezunu oldum. Üniversite sınavına girdim. Sınava çalışmadım. Bir yandan kuaför salonu açtım ama ona rağmen iki yıllık bir bölüm kazandım. Okumak her zaman istediğim ama gerek ailem gerek maddi koşullara inat şu an Sosyal Hizmetler Bölümü öğrencisiyim. O bölümü okumak ve bitirdiğimde yaşıma rağmen çalışmak çok isterim. Benim gibi imkânsızlıklar ve engellere rağmen okumak isteyen çocuklara yardımcı olmayı çok isterdim. Açıköğretim kurumları olmasaydı ailelerimizin elimizden aldıkları okuma hakkından mahrum kalacaktık. Bir meslek sahibi olamam belki yaşım sebebiyle ama kendimi eksik hissetmiyorum. Biri bana ne mezunusun, dediğinde yalan söylemek zorunda kalmıyorum. Bize bu imkânı veren herkesten Allah razı olsun. Benim gibi altyapısı zayıf olan kişiler için canlı dersler çok fayda sağlıyor. Videolar, çıkmış sorular bulunmaz bir nimet. Çok teşekkürler...

Gülsüm Kızıl, 40, Afyonkarahisar-Dinar ilçesi

Normal şartlarda evli, üç çocuk babası ve gerçekten çok yoğun tempoda ve uzun çalışma saatleri içerisinde hayatını idame eden birisi için bir lisans programına dahil olmak hayal gibi bir durumdur. İş süresince fırsat bulduğum anlarda, akşamları eve döndükten sonra (ders çalışırken uyukladığım doğrudur) ve hafta sonu boş zamanlarımda eğitim hayatımı sürdürmeye çalışıyorum. 42 yaşında gösterdiğim bu azim mesleki açıdan bana bir şey kazandırmasa da çocuklarımla karşı karşıya ders çalışmak, onların eğitim gördüğü (benzer) okullarda bir sınav oturumu da olsa aynı sıralarda oturmanın verdiği garip ama güzel his ve bölümünü okuduğum Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünün kitaplarında yer alan şairlerin ve yazarların isimlerinin en altında, belki birgün naçizane bir eserim ve ismim küçük puntolarla yazılır, diye

bütün umudum. İşte kısaca bu benim hikayem ve bu hayalime imkan sağlayan ve bize destek veren bu kuruma teşekkürü borç bilirim.

Cüneyt Algur, 42, İstanbul

Merhaba, sınavsız ikinci üniversite kapsamında Türk Dili ve Edebiyatı Bölümüne kaydımı son derece kolay bir şekilde gerçekleştirdim. “35 yaşındasın çıldırdın mı?” dediler (!) Ömür boyu eğitim-öğretimden yanayım. Entelektüel anlamda beslenmem dışında öğrenci olmanın getirdiği tüm avantajlardan yararlandım. Çalışan bir anneyim aynı zamanda. Yol ücreti olarak indirimli tarife kullanmak; sinema, tiyatroya bu sayede daha sık gidebilmek, çocuğumla sosyalleşebilmenin maddi külfetinin düşmesi, motive edici bir kere, bu en salt gerçek. Aile çocuğun aynasıdır ve ona iyi örnek olmak boynumuzun borcudur. Bir evde kitap okuyan ebeveyn varsa çocuklar o evde kitap okur. Şu an 40 yaşındayım ve mezun olmak üzereyim. Finans sektöründen emekli olduktan sonra hep içimde ukde kalan edebiyat üzerine yoğunlaşmak istiyorum. Sırada “Sosyoloji” var desem (!)

Nurdan Şen, 40, İstanbul

Ben ileri yaşta bir bayanım. Açıköğretim; üniversiteye veya bir öğretim kurumuna devam edemeyecek olan bana, tekrar üniversite hayatını kısmen de olsa yaşama olanağı verdi.

Yeni bilgiler öğrendim. Boş vaktimi iyi bir şekilde değerlendirmiş oldum. Kendime güvenim tazelendi. Çok ilgi duyduğum Türk Dili ve Edebiyatı konusunda bir sohbette ben de bilgilerimi, fikirlerimi

söyleyebilecek duruma geldim. Bütün bunlardan çok mutlu oldum. Yaşlı, pasif, günlerini sıkılarak geçirmeyen biri olarak hayata daha da bağlandım.

Anonim, Ankara

Açıköğretim Fakültesi ile birlikte eğitim gördüğüm Tıp Fakültesinin yanında Kamu Yönetimi alanında da kendimi geliştirme fırsatı buluyorum. Bir Tıp Fakültesi öğrencisinin aslında sadece doktorluk değil, tüm alanlarda ilerleme kat edebileceğini biz öğrencilere gösteren bir sistem.

Anonim, Trabzon

Ailem okumama izin vermediği için geçmişte üniversiteyi kazanmama rağmen okuyamamıştım. Sadece bir meslek sahibi olmak için değil, kendimi geliştirmek için okumayı, yeni şeyler öğrenmeyi seviyorum. Anadolu Üniversitesi sayesinde bu şansı yıllar sonra tekrar yakaladım. Anadolu Üniversitesi Felsefe Bölümünü bitirdim, şimdi ikinci üniversite olarak İşletme Fakültesinde okuyorum. Evliyim, bir çocuk annesiyim, üstelik çalışıyorum. Bu koşturmacanın arasında Anadolu Üniversitesinin sayesinde hayallerimin peşinden gidiyorum.

Anonim, Gaziantep

1990'lı yılların başında aldığım "Hızlı ve Etkin Okuma" kursu sayesinde hem hızlı okuyup ve anlayarak şimdiye dek 4.000'in üzerinde kitap hazneme kavuştum. Ayrıca bu sayede AÖF'nin birçok bölümünü de okumak imkânına kavuştum. Şöyle ki kendimde eksik hissettiğim konuları AÖF sayesinde okuyarak bilgilendim. Sırasıyla okuduğum bölümler: 1980'li yıllarda Uludağ Üniversitesi İktisat Bölümü mezunuyum. AÖF ile tanışmam "Dış Ticaret" bölümünü bitirmem sayesinde başladı. Daha sonraları ön lisans olarak; "Emlak ve Pazarlama", "Fotoğrafçılık ve Kameramanlık"; lisans olarak da "Uluslararası İlişkiler", "Kamu Yönetimi", "Sosyoloji" son sınıf öğrencisiyim. Bu bilgi birikimim sonucu bazı internet sitelerinde yazılarım çıkmaktadır. AÖF'nin verdiği bu bilgi birikimi, özgüven ve sosyalleşme sebebiyle hafta sonları dağlarda, kısacası doğa ile birlikte olmayı severek yürüyüş gruplarına katıldım. Bu doğa yürüyüşlerinde fotoğraf çekmek ve ağaçtan (kök-dal-gövde) hayvan figür ve heykellerini toplamaya başladım. Bu heykellerin hiçbir orjinal özelliğini bozmadan sadece üzerindeki ölü hücreleri temizleyip vernikleyerek bir sergi açmak istiyorum. Amacım, doğada farkındalık-sürdürülebilirlik yaratarak çevre kirliliğine karşı bir tepki oluşturmak ve gençlere doğa sevgisini aşılaktır. 40'a yakın olan bu ağaç heykellerimle belki de dünyada ilk olacak bir sergiyi açmak en büyük amacım. Bursa'dan saygı ve sevgilerimle...

Tansel Saylı, 60, Bursa

Özgüvenli olmayı ve isteyince neler yapabileceğimi tekrar görme fırsatı sağladı. Çok hevesle kayıt olduğum 2009 yılında eşimin ani iflası sonucu çok büyük maddi kayıplar yaşadık ve benim okul ve eğitimim çok üzüterek harç ücreti ödeyemememden dolayı yarıda bırakmak zorunda kalmıştım. 2019 yılında eşimin maddi durumu düzelince hayallerimi gerçekleştirme fırsatı doğdu. Şu an mezun

olmama 2 dersim kaldı ve hayatımdaki en büyük hayalim Eskişehir’de mezuniyet günü üniversitemde kep atmak. Çünkü o kadar hayallerim vardı ve yaşadığımız olumsuzluklardan dolayı benim için artık okumak hayal gibiydi. Şu an o hep hayalini kurduğum imkânsız gibi görünen diplomamı almaya çok az bir zaman kaldı. Allah’ıma her gün yalvarıyorum senelerce hayalini kurduğum, bunca yıl hep bugünü beklediğim ömrümde en çok istediğim hayalimin gerçek olması ve Eskişehir’e gelip öğrencilerle o kepi fırlatıp “Evet günlerce, aylarca, yıllarca ağladın. Bana okumak, mezun olmak nasip olmayacak dediğin o günler artık geride kaldı. Çok istedin, çok üzüldün ve sonunda gerçekleşti işte” deyip mezuniyet heyecanı yaşamak en büyük duam. Her sınav zamanı gençleri gördükçe hayatımda neleri kaçırdım, keşke olumsuzluklar olmasaydı ve sen bu yaşından çok çok sene önce mezun olup belki farklı durumda olurdu, diyorum. Sonra benden yaşça büyük insanları sınava girerken görünce, olsun okumanın yaşı yok, sen yeter ki azimli ol, bak istedin ve şu an buradasın, diyorum ve rabbime şükrediyorum. Anadolu Üniversitesinin bir parçası olmak ve öğrenciliğimi bana tekrar kazandıran okuluma ve Rabbime şükürler olsun diyorum. Gençlere ve benim gibi okuma hayali ve hevesi hiç bitmeyen herkese buradan seslenmek istiyorum. Siz yeter ki isteyin, Anadolu Üniversitesi yaşam boyu öğrenme fırsatı sunuyor, hayallerinizi ertelemeyin.

Elif Figen Öz, 37, İstanbul

Merhaba, benim adım Nuray. Çocukken okumayı, öğrenmeyi, yeni bilgiler edinmeyi çok seviyordum. Ailevi sebepten öğrenim hayatım durduruldu. İlkokuldan sonra öğrenime devam edemedim. O zamanın şartları gereği evlendirildim. İçimdeki öğrenme arzusu hiç bitmedi. 3 tane çocuk sahibi oldum. Onlarla birlikte ben de büyüdüm.

Çocuklar okula başladığında onlarla birlikte tekrar öğrenim hayatım başladı. Ortaokulu, liseyi açıköğretimden bitirdim. ÖSS'ye girdim, aldığım puanla İlahiyat Bölümünü kazandım. Kızımla birlikte sınava hazırlandım. Şu an okumakta olduğum Ziraat Fakültesini kazandım. Şimdi 47 yaşındayım. Halen öğrenmenin başındayım. Bugüne kadar öğrendiğim şeyler sayesinde ayaklarım yere daha sağlam ve kendinden emin bir şekilde basıyorum. Tüm bunları açıköğretim sayesinde başardım. Emeği geçen herkese sonsuz teşekkürler...

Anonim, Çorum

İngilizce öğretmeni olarak atanmadan önce özel bir dershanede hem derslere giriyordum hem de insan ilişkilerim iyi olduğu için halkla ilişkiler departmanındaydım. Çok da başarılıydım.Yıllar sonra böyle bir imkânım olduğu için dedim ki gayriresmî bu işle ilgilendim, artık resmileştireyim. Halkla İlişkiler ve Reklamcılık okuyayım dedim. Sonuçta Allah kısmet ederse bu dönem bitiriyorum ve diplomamı alacağım. Halen İngilizce ağırlıklı devlet ortaokulunda İngilizce öğretmenliği yapıyorum. Emekliliğime az kaldı. Sonrasında bu ikinci diplomamla bir şeyler yapabilirim diye hayal kuruyorum. Hayırlısı olsun. Bana çok iyi geldi bu yaşta yeniden öğrenci olmak çok zevkliydi. Yeni kişiler tanıdım, mutlu oldum ve hem çalışarak hem de bu üniversiteyi yürütmek değişik bir deneyimdi. Teşekkür ederim.

Anonim, İstanbul

Ben 40 yaşında sınava girdim. Laborant ve Veteriner Sağlık Bölümüne yerleştim. Bu sene sonunda mezunum. Artık bir mesleğim

var ve üniversite mezunuyum, diyebileceğim. Öğrenmenin, okumanın asla yaşı yok. Kendime olan güvenimi, öz saygımı kazandım. Çevrem değişti. Artık hayata çok daha güzel bakabiliyorum.

Nazan, 42, Kayseri

Ailemin maddi ve manevi koşullarındaki yetersizlikler nedeniyle, o dönem üniversite harçları bana çok pahalı geldiği için istediğim bölümü okuyamamıştım ama hep aklımda ve yüreğimdeydi. Sayenizde istediğim bölüm değil ama yine de fırsat eşitliğinden faydalanarak başka bölümleri okuyabildim. Evet herkes güzel bir kampüste, örgün öğretim kapsamında okumak ister ama eğitim eşitliği maalesef yok. O yüzden çalışmaya başladıktan sonra sayenizde yeniden üniversite öğrencisi olabildiğim için çok teşekkür ederim :)

Fatoş Bozkurt, 42, Ankara

Lisede çok başarılı bir öğrenci olmama rağmen, kız çocuğu olduğum için üniversite okumam engellenmişti. Şimdi 45 yaşımdan ve 4 çocuktan sonra kendim için bir şey yapmak istedim. Bu imkânın verilmesi benim için çok iyi oldu. Herkese okumanın yaşının olmadığını göstereceğim ve okuyamayanlara örnek olacağım. Bu imkânı verenlere çok teşekkür ederim.

Hava Atçı, 46, Viyana

Merhaba, 1986 yılında ilk defa AÖF İktisat Bölümüne başladım. 1991’de mezun olup diplomamı aldım. 1993’te AÖF Hemşirelik Ön Lisans Bölümüne başladım. 1995’te mezun oldum. 2019’da AÖF Yerel Yönetimler Bölümüne başladım, inşallah bu yıl mezun olacağım. Şu anda 55 yaşındayım ve seneye AÖF’nin dördüncü bir başka bölümünü okumak istiyorum. Her geçen gün yeni bir şeyler öğrenmek en büyük tutkum. Böylesine güzel imkânlar verdiği için Anadolu Üniversitesini kutluyor, saygılarımı sunuyorum. Gelecek yıl yeni bir bölüme kayıt olmak en büyük dileğimdir. Ölene kadar devam...

Anonim, Muğla

Açıköğretime kaydolup ikinci bir lisans eğitimi aldığım için çok memnunum. Daha önce bitirdiğim bölüm sayısaldı. Şimdi Sosyoloji okuyorum ve bu bana bambaşka bir bakış açısı kazandırdı. Bir sağlıkçı olarak işim insanla ve bu bölümü okumanın mesleki olarak da bana katkıda bulunacağını düşünüyorum. Şu an yurt dışında yaşıyorum ve Anadolu Üniversitesinin yurt dışında sınav merkezleri olduğu için eğitimime devam edebildim. Türk vatandaşlarına tanınmış çok güzel bir fırsat olduğunu düşünüyorum.

Fatma Uğuz Selçuk, 35, Dubai

Öncelikle merhaba... Bildirmekten gurur duyarım ki hayatımda hayal bile edemeyeceğim bir eğitim sistemidir Açıköğretim. Bu eğitim dalının günümüzde bu kadar ilerlemesi çok olağanüstü bir şey. Bir itirafta bulunmak istiyorum. Ben 22 yaşımda evlendim. Aynı zamanda

iyi bir öğrenciydim. Hayat şartları ve ailemin maddi durumu açısından okuyamadım. 2015'te Anadolu Üniversitesinde böyle eğitim olduğunu ve Azerbaycan'ı terk etmeden okuyabileceğimi söylediler. Çok mutlu oldum ve hep derdim kendi kendime, ben 50 yaşına gelsem de mutlaka yüksek eğitim alacağım. Kendime bir söz verdim çünkü. Abim, ablalarım kimisi güler, kimisi evet sen yaparsın diyorlardı. Hiç bitmedi içimdeki bu sevgi. Kısa keseyim. Şu an 27 yaşındayım ve Açıköğretim vasıtasıyla İktisat Uluslararası İlişkiler 3. bölüm öğrencisiyim. Şu an hem okuyor hem de güzel bir yerde güzel bir pozisyonda çalışıyorum. Annem, babam, kardeşlerim hepsi gurur duyuyor benimle. Ailem, eşim hep destekçim. Bu rüya gibi eğitim sisteminin aslında benim hayalim olduğunu sizlere bildirmekten onur duyuyorum. Bu hissi bana yaşatan üniversite kurucumuzdan tutun, en alt çalışanlarına saygı ve sevgimi iletiyorum. Benim hayalimi gerçeğe dönüştürdüğünüz için size sonsuz minnettar ve Yüce Rabbime sonsuz şükürdarım. Saygılarla...

Mustafayeva Humay, 27, Azerbaycan

Sosyoloji Bölümüne başladığımda 15 yıllık öğretmendim. Bebeğim yeni doğmuştu. Onunla beraber dersler dinledik, kitaplar okuduk, sorular çözdük. Şimdi 3.5 yaşında ve benim de son senem. O, bu yolculukta benimleydi. Beraber büyüdük. Öğrencilerimi anlamak için "tekrar öğrenci olma" motivasyonu ile başladığım bu bölümün hayatımda yaptığım en anlamlı şeylerden biri olacağını bilmiyordum. Bu kadar derinliği olan bir bölüm olduğunu bilseydim 15 yıl beklemezdim. Yine de kendimle gurur duyuyorum. Emeği geçen herkese teşekkürlerimi sunuyorum.

Anonim, Ordu

Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi üyesi ve öğrencisi olmaktan gurur duyuyorum.

Maddi imkânsızlıklardan dolayı üniversiteye gidememişim. Anadolu Üniversitesi benim gibi üniversite okuyamayanlara, böyle bir fırsat verdiği için üniversitemizle gurur duyuyorum ve emeği geçen herkese teşekkür ediyorum. Bu benim üçüncü üniversitem, çok şükür.

Anonim, Almanya

İstediğim her zamanda, kalıp ve kişilere bağımlı kalmadan öğrenme ve gelişim imkânı sağlayarak, alternatif eğitim öğretim imkânı anlamında katkı sağlamıştır. Bu bağlamda; geleceğe umut ve fırsatlar yaratarak fırsat eşitliği sunmuş ve öğrenmenin uçsuz bucaksız, zamansız deryasına beni de çekmiştir. Ben bu anlamda çok mutlu ve memnunum. Hatta zaman bakımından sığdırabilir miyim? düşüncesindeyim. Harika bir sistem ve akademik birçok alan var.

Anonim, Muğla

Açıköğretim Sistemi, ilerlemek istediğim mesleğin, yerinde öğrenerek çalışırken örgün olmadığı için aynı zamanda yükseköğretim düzeyinde eğitimini almama sebep oluyor. Bu da bence zamanımız şartlarında örgün eğitimlerden daha avantajlı olmasına sebep oluyor. Açıköğretim Sisteminde Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Lisans eğitimi

alırken bir firmada İnsan Kaynakları Uzman Yardımcısı olarak çalışarak firmada hem kıdem kazanırken aynı zamanda yükseköğretim eğitimi alabiliyorsunuz. Bence bunun da örgün okumaktan çok daha avantajlı olduğunu düşünüyorum. Okul bittiğinde hem lisans diploması sahibi iken aynı zamanda mesleğinde uzmanlaşmış bir İnsan Kaynakları Uzmanı olmayı umuyorum.

Anonim, Eskişehir

Ben 94-95 lise mezunuyum. 2019'da küçük kızımınla beraber girdim üniversite sınavlarına. Kazandım ve tercihimizi kızım Kütahya Fizyoterapi Bölümünü seçtiği için ben de Engelli Bakım ve Rehabilitasyon Bölümünü Eskişehir Anadolu Üniversitesi Açıköğretimle eğitim hayatıma tekrar başladım. Benim için bir mucize, yıllardır içimde ukde kalan bir değeri Açıköğretim Sistemi sayesinde gerçekleştirdim. Sisteminiz sayesinde derslerime kolaylıkla çalışabiliyorum. Çok ama çok teşekkürler ediyorum. Sayenizde tekrar var olduğumu hissediyorum. Emeği geçenlere sonsuz teşekkür ederim.

Ayşe Özer, 44, Merkez-Kütahya

Ülkemizin sahip olduğu eşsiz değerlere ait bilgilerim pekişti zenginleşti. Çocukluğumdan beri tarihe ve arkeolojiye merakım vardı. AÖF İşletme Fakültesinden mezun olduktan sonra, birçok geziye katıldım ancak tarihi ve turistik yerleri gezerken tarihi mekânların değerini daha iyi anlayabilmek için akademik bir desteğin ihtiyacını hissediyordum. Bir öğretmen arkadaşım sayesinde AÖF İkinci Üniversite Kültürel Miras ve Turizm Bölümüne kaydımı yaptırdım, iki

dersim kaldı, hayırlısıyla mezun olacağım. Böyle bir imkânı sağlayan üniversitemize ve konu ile ilgili emeği geçen öğretim görevlilerimize çok teşekkür ederim. Bilgilerimi daha çok insanla paylaşacağım. Bizlere ne mutlu ki böylesine kadim topraklarda doğduk ve üzerinde yaşıyoruz.

Ülkemizin her taşı, toprağı, hayvanları, bitkileri çok kıymetli. Hep birlikte koruyalım. Gelecek nesillere temiz bir ülkeyi miras bırakalım. Saygılarımla...

Ercüment Eş, 59, İzmir /Balçova

Merhaba... Okuma serüvenim eski eşimin ilkokul mezunuyum diye beni 27 yaşında terk etmesiyle başladı. Azimle önce ortaokulu sonra liseyi dışardan bitirdim. Okumanın yaşı yoktur felsefesi ile iki üniversite kazandım. A.Ü. Okul Öncesi ve AÖF Büro Yönetimi Yönetici Asistanlığı'na halen devam etmekteyim. Bu süre içerisinde yöneticilik de yaptım. Şu an geldiğim nokta, kendi işimi kurdum, kendi firmamı yönetiyorum. Öğrenmeyi ve kendimi geliştirmeyi seviyorum. Bu arada üç çocuk annesiyim ve 43 yaşına girdim. Örnek olmam gerekirse asla pes etmeyin ve kendinize hedefler koyun. Azimle çalışır ve pes etmezseniz hedeflerinize ulaştığınızı göreceksiniz. Saygılarımla...

Hatice Uysal, 43, Konya

Ben 20 yaşında evlendim ve 21 yaşında anne oldum. Şu an Allah uzun ömür versin, 22 yaşında bir oğlum var. Evliyim ancak eşim bizi terk edeli 13 sene oldu. Ben 36 yaşında şansımı denemek için hazırlıksız sınava girdim. İlk olarak Emlak Yönetimi Bölümünü okudum. Daha

sonra ikinci üniversite şansım ile İşletme okudum. Daha sonra DGS'ye yine hazırlanmadan şansımı denemek için girdim ve şimdi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi okuyorum. Aynı zamanda 2020'de Emlak Yönetimi alımlarında Millî Emlak'a memur olarak atandım. Seneye tekrar sınava girip Allah nasip ederse Çevre Mühendisliği'ni okumak istiyorum. Okulum devam ederken ben o arada geçimimizi sağlamak için çaycılık yaptım. Benim hikayem bu. Saygılarımla...

Anonim, Bayburt

Merhabalar... Ben Açıköğretim Sistemine 2010 yılında örgün olarak okuduğum hayalimdeki meslek olan Gemi Güverte Bölümünü okurken sınavsız ikinci üniversite hakkı tanındığında tanıştım. Ne yazık ki parasal ve ailesel bazı sıkıntılardan dolayı hayalimi yarıda bırakmak zorunda kaldım. Bir süre bunalıma girdikten sonra aslında açıköğretim üniversite kaydımın olduğunu ve hâlâ üniversite okuyabileceğimi hatırladım ve başladım çalışmaya. Hem iş hem hayat hem okul derken geçilemeyen dersler, parasızlık ile ödenmeyen ve geçen yıllar... Şu an tek dersim kaldı. Nereden nereye... Umarım dersimi de bir an önce verir ve o yakışıklı diplomanızı duvarıma layık olduğu yere asarım. Bu süreçte gerek uygulamalarınız ve sistemlerinizle gerekse tüm güler yüzlü ve açıklayıcı tarzları ile eğitim neferi mesai arkadaşlarınızla bana çok destek oldunuz. Açıköğretim Sistemi yaşam boyu öğrenme sürecime kocaman bir bilgi dağarcığı ve çok yakışıklı bir diploma ile unutulmaz bir katkı sağladı. Sizlere sonsuz şükranlarımı sunarım. Saygılarımla...

Tanay Arıt, 31, İzmir

Coğrafya kaderdir, der İbni Haldun. Doğduğum coğrafyada birçok yönüyle dezavantajlı hayatların, onlarca keskin zeka ve berrak zihinlerin heba olduğu bir bölgeden olma hasebiyle, çocukluğumun ve gençliğimin eğitimden eksik ve kopuk olması yüreğimin en ağır ukdesi ve hayatımdaki en büyük eksikliğiydi. Hele ki büyük büyük hayalleri idealleri ve yüce amaçları olan bir zihin dünyası, engin bir yürek düşünün. Benimkisi susuzluktan devasa çukurlar açılmış çorak toprak misalinden farksızdı. Böylesine bilime, bilgiye aç ve öğrenmeyi, keşfetmeyi, anlamlandırmayı ve değer katmayı amaçlayan, arzulayan bir yaşam biçimi şeklinde geçti. Çocukluğumda alamadığım eğitimin telafisi olması adeta şans tanınmış ikinci bir yaşam gibi benim için. Ve hayatta herkesin ikinci bir şansı olmalı diye düşünüyorum. Bu anlamda açıköğretimin hayatıma kattığı değer, önem benim için paha biçilemez bir değer. Eğitim benim en vazgeçilmez değerimdir. Hamdolsun gecikmeli de olsa dışarıda ortaokul, lise ve lisansa kadar geldim. Nasip olursa farklı bir bölüme başlamak istiyorum. Artık eğitim anlamında hiçbir yerde kendimi eksik hissetmiyorum. Bu çok kıymetli bir şanstır. İyi değerlendirmek gerekir.

Emeği geçen herkese canı gönülünden teşekkürler.

M. Emin, 38, Diyarbakır

AÖF'te eğitimine devam ederek mali müşavirlik ruhsat sınavlarına katılarak meslek sahibi oldum ve 30 yıl bu meslekten edindiklerim yaşamımın idamesi için temel oluşturdu. AÖF mezunu olmak, diğer örgün eğitimlerden pek farkı yok. Bu düşünce ile ikinci üniversite eğitimi Sosyoloji Bölümü 2. sınıf olarak devam ediyorum. Amacım Sosyoloji mezunu olarak sosyal deneyler üzerinden toplum sorunlarına değinerek kitap yazmak, tez yazmak, hatta yüksek lisans yapmak. Kendi kendine bir şeyleri başarmanın gururudur. AÖF mezunu olmak gerçek başarıdır. Şu anda bir terslik olmaz ise Sosyoloji Bölümünü

bitirmek istiyorum inşallah. Eğitimde fırsat eşitliği olmadığı durumda ekonomik imkânsızlıklara imkân yaratmanın bir diğer yoludur AÖF mezunu olmak, tavsiye ederim.

Işıkay Korkmaz, 48, İstanbul

Online öğrenme sistemi, farklı disiplinlerde eğitim almama olanak sağladı. Fiziksel olarak vakit ayıramayacağım eğitimi bana istediğim zaman çalışma imkânı sağladı. Üniversite okumak istediğinizde sadece tek bir bölümü seçme şansınız olabiliyor ve daha önce okumak istediğiniz diğer bölümlerde aklınız kalıyor. Eğer öğrenme gücünüz, yeteneğiniz ve hevesiniz varsa işte o fırsat AÖF ile ayağınıza geliyor: Magic education system! Sistemin eksikleri olsa da, özellikle lisans eğitimini başka bir alanda almış ve uzun süredir üniversite ile bağları kopmuş olan yetişkin insanların yeni ve güncel bilgilerle bilgilendirilmesi, farklı disiplinden bölümü seçmiş ise, o alandaki bakış açısını yakalaması, empati kurması, disiplinler arası iş birliğine katkı sağlaması çok değerli. Herhangi bir kurs, sertifika programı gibi kısıtlı bir program olmayıp lisans düzeyinde eğitim ve öğretim vermesi, öğretim üyeleri ile çalışma fırsatı bulmamız, akademik ve uygulama etkileşimini canlı tutmakta. Uluslararası Ticaret ve Lojistik Yönetimi Bölümünü seçmemin sebebi, ticaret hayatında etkili olan iki önemli bölümü birleştirmiş olmasıydı. Ayrıca sosyal bilimler alanında uzmanlaşmış olmama karşın, matematik zekâmı geliştirme ve tazeleme ihtiyacı duymamdan kaynaklanmaktadır. Sağlıklı düşünme becerisi için duygusal ve matematiksel zekânın her iki yönünün de gelişmiş olması şart. Bu bölüm ile birlikte, ekonomi, para, ticaret ve toplum ilişkilerine bakış açımı daha profesyonel noktaya taşıdım. Bir ekonomistin düşünce yapısı ve olaylara bakış açısı ve profesyonel refleksi ile sosyal bilimler disiplininden gelen bir kişinin refleksi farklı olmaktadır. Ekonomist yaklaşımları, materyalist

yapısı ağır basmadıkça, daha gerçekçi buluyorum. Ekonomi olmadan insan hayatının toplum içinde yeri olamaz. Bu işin usulünü, tekniğini ve uygulamasını öğrenmek son derece etkileyici. Toplumdaki güç dengeleri konusunda farklı bakış açıları veriyor ve farkındalık yaratıyor. Uluslararası Ticaret ile ilgili herhangi bir iş kolunda çalışmak istediğimde çok faydalı olacağına inanıyorum.

Anonim, İstanbul

Benim Açıköğretim Sistemiyle tanışmam 2018 yılında başladı. Ben 2001 yılında liseden mezun oldum. 2005 yılında bacaklarımda dengesizlik artınca doktora gittim ve bir süre sonra rapor verdi ve artık engelli bir bireydim. Bu süreçte artık üniversite sınavlarına girememeye başladım. Hiç kimse de demedi "gir ne olacak tek engelli sen misin" diye. Birkaç defa çalışma girişiminde bulundum. Onda da ailem karşı çıktı. Bazen arkadaşlarımla konuşurken baktım konuştuklarımız üniversite mezunu olmuşlar. Sonra düşündüm ben niye devam etmiyorum diye. Bu kararımı açıklayınca benim kadar bu kararımdan memnun olmadıklarını gördüm. Belki engelliyim diye, belki de yaşım ilerlediği için. Ama ben bunları pek de umursamamaya başladım. Araştırdım, eğitime devam etmenin en uygun yolu Açıköğretimdi. Ben de sınavlardan sonra kaydımı yaptırmıştım. Artık ben de üniversite öğrencisiydim. Aslında biraz çekinmeye başladım çünkü hem engelimden dolayı artık eskisi kadar kendime güvenim yoktu hem de açıktan okumanın her zaman daha zor olacağını düşünüyordum. Ama bu sistem sayesinde çekincem kalmadı. Öğrenmek için bu kadar çok materyal olacağını düşünmemiştim. Ayrıca gözetmenler de işaretlemede yardımcı oldular. Ben işaretlemede zorlanıyorum da. Yeni bilgiler öğrendikçe artık konuşulnlardan sıkılmıyor, daha çok söz sahibi oluyor ve pratik düşünüyordum. Şimdi ikinci üniversiteden mezunum. Bilgilerim tazelendi, yeni bilgiler öğrendim ve en önemlisi

tekrar özgüven sahibi oldum. Bunların hepsi Açıköğretim Sistemi sayesinde oldu. Artık hep ileri bakacağım. Eğitimini tamamlamak isteyen tüm bireylere, özellikle tüm engelli bireylere şiddetle tavsiye ederim. Bence öğrenme yaşam boyu devam etmeli (daha önce hikaye paylaşmıştım ama tüm öğrencilere belki ilham verir diye daha detaylı paylaşıyorum).

Özlem Arık, 38, Adana

Lise hayatımız boyunca tüm derslerden biraz biraz öğreniyor ve genç yaşta mesleğimize karar veriyoruz. Meslek eğitimi için üniversiteye adım attığımızdan itibaren çok başarılı olmak için sevdiğimiz ve sevmek zorunda kaldığımız derslerin bazılarında kopuyoruz. Sayısal bölümde bir başarı, ardından hiç sayıların olmadığı bir bölüme girebiliyoruz ya da sözel başarımızın katkısıyla rakiplerimizi geçtiğimiz bir sınavdan sonra üniversitede sayılara gömülebiliyoruz. Açıköğretim, mesleğimizi öğrenirken ya da yaparken ilgimizi çeken ama mesleğimizde yer edinmeyen branşları hayatımıza tekrar ekleme fırsatı veriyor. Bir doktor, tarih dersine ya da bir mühendis, felsefe dersine kavuşabiliyor.

Anonim, Yalova

Anadolu Üniversitesinin açıköğretim kitapları, geçmişten gelen deneyimlerin de katkısıyla çok daha iyi hazırlanmış, hem içerik açısından hem de görsel açıdan. Böylesine kaliteli kitapları örgün öğretim için hazırlanmış yayınlarda bile bulmak çok zor. Kendi kendine öğrenmek isteyenler için mükemmel kaynaklar. Ancak sadece kitap okumak tam olarak öğrenmek anlamına gelmiyor. Bu yüzden diğer

öğretim malzemeleri ve sınav sistemi öğrenmeyi pekiştirici rol oynuyor ve öğrenilen bilgilerin içselleştirilmesi ve kalıcı hale gelmesini sağlıyor ki sınav sistemi son yıllarda çok gelişti ve gerçek bilgi seviyesini gösterir hale geldi. Ayrıca sadece kendi kendine kitap okumak dağınık bilgi birikimine yol açarken, bunu bir yükseköğretim programı ile yapmak sistematik, ölçülebilir, standart ve formal edinimler kazandırıyor ki bu çok daha değerli oluyor.

Anonim, Ankara

Merhabalar... Belki sıradan ve basit gelecek sizin için benim hikayem ama benim için büyük bir başarı. Ben örgün eğitimi sadece ilkokulunda gördüm. Katı kuralları olan ataerkil bir ailede yetiştim ve kız çocuğu olmanın zorluklarını en zor zamanlarını geçirdim evlenene kadar. 22 yaşında evlendim. 23'ünde kızımı, 26 yaşında oğlumu doğurdum. Çok zor şartlarda çocuğuna süt parası bile alamayacak günlerim oldu ama her şey çocuklarım için olduğu için hep mücadele ettim. Eğitimleri için elimden geleni yapmaya gayret ettim. Onlarla beraber ben de okumaya başladım. Açıköğretimden ortaokulu ve liseyi bitirdim. Akabinde KPSS'ye girdim. 2021 yılında kızım liseden mezun olunca beraber üniversite sınavına girdik. Maalesef kızım istediği puanı alamadığı için mezuna bıraktı. Bense açıköğretimin bana sağladığı imkânlarla şu an 43 yaşında üniversite okuyorum. Evet biliyorum belki çok basit ve sıradan ama 43 yaşında bir anne için, benim gibi zorluklardan gelmiş bir kadın için çok büyük başarı. Ama üzüldüğüm bir nokta şu, maalesef zorlukları yaşayan bizler kadar gençlerimiz azimli değil. Hedefim, 2 yıllıktan 4 yıllığa geçiş yapmak ve yurt dışı programlarından faydalanmak. Çünkü kendimi geliştirmek istiyorum. Bu arada en önemli konuyu atladım: Bunları başarırken bir de günde 10 saat vardiyalı çalışan bir anneyim. İşten eve gidince evdeki sorumluluklar var, bu arada fırsat buldukça çıkmış soruları çalışıyorum, bir kitap

okuyorum. Geç olacak ama başaracağım, buna inanıyorum. Belki yayımlanmaz bu yazım, belki okunmaz benim hikayem ama burada tüm kadınlarımıza, annelerimize, genç kızlarımıza şunu söylemek istiyorum: Geleceğinizi, hayatınızı, kimsenin insafına, inisiyatifine bırakmayın. Kendi hayatınız kendiniz yönetin. İpler sizin elinizde olsun. Saygılarımla...

Anonim, İstanbul

24 yıllık polis memuruyum. Öncelikle 40 yaşından sonra eğitimle haşır neşir olmama sebep olan Açıköğretim Sistemine şukranlarımı bir borç bilirim. İktisat, Uluslararası İlişkiler Bölümünden mezunum, şu an Sosyoloji Blmndeyim. Yaz okuluna kayıt yaptırđım. İnşallah göz dönemi de 2 dersi verince mezun olacağım. Ben ortaokulu 5 senede bitirmiş bir insan olarak şu an AF aracılığıyla 2. Üniversiteyi bitireceğim. şu an evimde bir çalışma odam ve müthiş bir kitaplığa sahibim, ayrıca bir kitap çalışmam var. 20 bölümü bitirdim, 10 bölüm kaldı. Bana bu bilinci aşılayan, eğitim almamda çok büyük katkısı olan Açıköğretim Sistemine ve emeği geçen tüm hocalara tekrar tekrar teşekkür ederim. Tokat'tan saygılar, sevgiler...

Erkan Kara, 48, Tokat

Ben makine mühendisiyim. Tüm ğrenim hayatım boyunca ve mesleğim gereği işimde, hesaplarla ve sayılarla haşır neşir oldum. Ancak tarihe de ilgi duyuyor ve kendimce seçtiğim yazar ve kitapları takip ediyordum. Bildiğiniz gibi bilgiyi doğru kaynaktan edinmek çok önemli. Ben de bir müddet sonra seçtiğim kitap ya da yazarların

doğru olup olmadığını sorgulamaya başladım. Bu konuda düşünürken ikinci üniversite imkânının olduğunu öğrendim ve bu beni çok mutlu etti. Artık merak konum ve hobim olan tarih okumalarımı tam kaynağından öğrendiğim bilgiler ile yönlendirebilecektim. Umduğum gibi de oldu, ders kitaplarında her konu ile ilgili daha derin bilgi sahibi olmak isteyen öğrenciler için konu anlatımı içinde çok güzel kaynak ve kitap tavsiyeleri bulunuyor. Bu da beni çok mutlu ediyor. Ders kitapları oldukça iyi hazırlanmış, yalın ve anlaşılır bir dille yazılmışlar. Bunun için öncelikle hazırlayan bölüm hocalarına ve uzmanlara çok teşekkür ediyorum. Tüm konular titizlikle işlenmiş ve doyurucu bilgiler içeriyorlar.

Selma Bozkurt, 48, Kayseri

“Hiç bitmeyen yaşam boyu öğrenme yolculuğunda başka hikâyelerde görüşmek üzere...”

